

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2010/50 • 31 Aralık 2010 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

**İşçi ve emekçileri yeni yılda
yeni saldırılar bekliyor...**

**2011
mücadele
yılı olacak!**

İÇİNDEKİLER

2011 mücadele ve örgütlenmede	
sıçrama yılı olmalıdır!.....	3-4
Amerikancı rejim siyonist İsrail'le aray	
düzeltilme telaşında	5
Torba yasasına karşı mücadele, engeller	
ve görevler	6
İşçiler 'torba yasa'ya	
karşı eylemde	7
Mücadele fabrikalar düzeyinde sürecek! 8	
Kampanya çalışmalarından.....	9
Metal İşçileri Birliği Merkezi Yürütme	
Kurulu Ocak Ayı	
Toplantısı Sonuçları	10-11
Metal işçisinin öfkesinden	
kurtulamayacaksınız!	12
Teklif reddedildi	
eylemler sürüyor.....	13
Buca direnişinde kritik aşama.....	14
2011 sınıf mücadelesinin	
yükseltildiği bir yıl olmalıdır!	15
Kriz derinleşirken sosyal mücadele	
büyüdü!	16-17
2011 Sokağın, kavganın,	
barikatın yılı	
olacak! - Volkan Yaraşır	18-20
KESK'te genel kurullar	21
Sa-ba işçisi hakları ve	
onuru için direniyor!.....	22
BERİCAP işçisi	
örgütlülüğüne sahip çıktı	23
Üniversitelerden... ..	24
Ankara'da 15. yıl etkinliği	25
Maraş katliamı lanetlendi!	26
İsrail'in "dökme kurşun" vahşeti 2.	
yılında.....	27
Ölüm dalga dalga	
hayatı kuşatıyor!.....	28-29
"Kayıpların sorumlusu devlettir!"	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2010/50 * 31 Aralık 2010
Fiyatı: 1 YTL
Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: <http://www.kizilbayrak.org>
<http://www.kizilbayrak.net>

Baskı: SM Matbaacılık
Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Aytay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

Elinizde tuttuğunuz Kızıl Bayrak bu yılın son sayısı.

Yayın yaşamı boyunca sosyalizm davasının ileri bir mevzisi olmanın bilinci ve sorumluluğuyla yayını sürdürülen Kızıl Bayrak bu yıl da nice zorluklara göğüs gererek dalgalanmaya devam etti.

Önceki yıllarda olduğu gibi bu yıl boyunca da, çıkan her sayımızda işçi sınıfı ve emekçilerin sesi ve soluğu olmaya çalıştık.

Sadece işçi sınıfının değil, toplumun sermaye tarafından ezilen, horlanan ve hakları çalınan kesimlerinin sesini duyurduk, mücadelelerine ortak olduk.

Meşru hak talepleri görmezden gelinip baskı ve zorla yıldırılmaya çalışılan Kürt halkıyla dayanışma içerisindeydik. Gelecek ve özgürlük talebiyle sokaklara çıkan gençliğin polis terörüyle boğulmasının, kapitalizmin kadın emeği ve bedeni üzerindeki çifte sömürsünün karşısında olduk. Çevrenin kapitalist tekeller tarafından yağmalanmasına seyirci kalmadık...

İşte bu nedenle de yayın yaşamımızın tümünde olduğu gibi bu yıl da üzerimizdeki baskı ve terör eksik olmadı. Bu yıl da gazetemiz toplatıldı, ağır cezalara çarptırıldı, çalışan ve okurlarımıza yönelik baskı ve terör kesintisiz biçimde sürdü. Amaç Kızıl Bayrak'ı susturmak ve işçi ve emekçilerle buluşmasına engel olmaktı. Ancak saldırılar mücadele gücümüzü arttırmaktan başka bir işe yaramadı. Kızıl Bayrak fabrikalarda, sanayi havzalarında, semtlerde ve okullarda dalgalanmaya devam etti.

İşte böyle zorlukları geride bırakarak yeni yıla "daha güçlü bir Kızıl Bayrak!" şiarıyla giriyoruz. Bu doğrultuda elimizden geleni yapacağız.

Kızıl Bayrak'ı güçlendirmek için yapılacak her türlü katkı ise büyük bir önem taşıyor. Okur ve yoldaşlarımızı bu bilinçle hareket etmeye çağırıyoruz.

Bu kapsamda en önemli sorumluluklardan biri ve hatta en önemlisi, Kızıl Bayrak'ı daha çok işçiye ve emekçiye taşımaktır. Özellikle dağıtım tekellerinin gazetemize sansür uyguladığı koşullarda bu daha da büyük bir önem taşımaktadır. Bunun için tüm okur ve

yoldaşlarımızı Kızıl Bayrak'ı daha fazla sahiplenmeye, dağıtmaya, okumaya ve okutmaya çağırıyoruz.

Son olarak 2011 yılının sosyalizme giden yolda kazanımlarla dolu bir yıl olması dileğiyle, tüm okur ve yoldaşlarımızın yeni yılını kutluyoruz.

Derleyen: H. Fırat

Derleyen: H. Fırat

Parti değerlendirmeleri-3

Parti değerlendirmeleri-4

Kitapçılarda...

2010 yılında sınıf hareketi aşılması gereken engelleri ve olanakları gösterdi!

2011 mücadele ve örgütlenmede sıçrama yılı olmalıdır!

Kapitalizmin insanlığa açlık, sefalet ve yıkımdan başka bir şey veremeyeceği gerçeği 2010 yılında yaşanan gelişmelerle bir kez daha kanıtlandı. Tüm dünya ile birlikte Türkiye’de de 2010 yılı, yaşadığı krizi geride bırakmaya çalışan kapitalizmin işçi sınıfına yönelik kapsamlı saldırı planlarının gündemden düşmediği bir yıl oldu. Ancak sermaye sınıfının bu girişimleri karşı kutupta da hareketliliği beraberinde getirdi. Krizin ilk yıkıcı etkilerinin görülmesiyle savunmaya çekilen işçi sınıfı, eldekini de koruyamayacağını anlayarak çeşitli biçimlerde tepkisini dile getirmeye başladı.

Sınıf hareketinde ileri atılan bir işçi bölümü: TEKEL işçileri

İşçi sınıfının ekonomik-sosyal yıkım saldırılarına karşı tepkileri esas olarak 2009 yılında başlamıştı. Bu tepkiler 2010 yılı ile birlikte çok daha fazla yoğunlaştı. Bunda, sınıf hareketi adına 2010 yılının açılışını yapan TEKEL direnişinin çok özel bir etkisi oldu.

TEKEL direnişi, 2009 yılının parçalı ve dağınık direnişlerinin birçok olumlu özelliğini içinde barındırarak sınıf hareketi için önemli bir dinamiği 2010 yılına taşıdı. Bu dinamik anlamlı bir mücadele deneyimi bırakmakla kalmadı, burjuva siyaset sahnesinin sahte tartışmalarını bir yana iterek toplumsal gündemin baş sırasına işçi sınıfını yerleştirdi. Yanı sıra sendikal bürokrasinin ve reformizmin ikiyüzlü ve ihanetçi tutumlarını da ortaya seren TEKEL direnişi, sınıf hareketinin gelişimi için nelere ihtiyaç duyduğunu da bir kez daha göstermiş oldu.

TEKEL direnişinin en önemli yanı, işçi sınıfının gücünü ve etkisini tüm topluma göstermesiydi. TEKEL işçileri bunu, işçi sınıfının en büyük silahından, yani üretimden gelen güçten dahi yoksun oldukları koşullarda gerçekleştirdiler. Ankara’nın göbeğine kurulan çadırlar 78 gün boyunca burjuvazinin kalbine saplanmış bir hançer gibi durdular.

Ancak tek başına bunun burjuvaziye geriletmeyeceği açıktı. Zira işçi sınıfı saldırıları püskürtebilecek bir örgütlenme ve bilinç düzeyinden uzaktı. Yıllardır birçok işçi direnişinde olduğu gibi TEKEL’de de direnişe rengini veren ekonomik taleplerin belirgin ağırlığı idi. TEKEL işçileri bağımsız bir bilinç ve örgütlenme düzeyi ortaya koyamadıkları ölçüde, sendikal bürokrasi ile onun kuyrukçuluğunu yapan reformizm direnişi kontrol altında tutmayı başardı. Danıştay’ın 4-C uygulamasını erteleyen kararı TEKEL direnişçilerine bir zafer olarak sunulabildi. Çadırların kaldırılmasına vesile olan bu manevra o dönem komünistler ve bir grup TEKEL işçisi tarafından tepkiyle karşılandı da, bu tepkiler direnişin kaderini değiştirmeye yetmedi.

Böylece sınıf hareketi en temel zaafını TEKEL direnişinde de göstermiş oldu. Buna karşın siyasal olarak kutuplaştırılmış işçilerin ortak bir davada bütünleşmeleri ve sınıfın diğer bölüklerine sağladığı büyük moralle birlikte 78 günlük TEKEL direnişi işçi sınıfına önemli kazanımlar da sağladı.

TEKEL işçileri, sınıf hareketinin geri koşullarında ileri çıkarak sınıfın saflarını uyandıran ve toparlayan bir rol oynadılar. TEKEL direnişi kısa sürede emeğin davası haline gelerek birleşik bir mücadele hattını zorladı.

Yıllardır lokal ve parçalı bir seyir izleyen sınıf hareketi TEKEL direnişi ile birlikte birleşik bir karakter kazanmaya başladı. TEKEL direnişçilerinin sendikal bürokrasi üzerinde kurduğu basınç ile birlikte direnişin sınıfın ileri bölükleri üzerinde yarattığı sarsıcı etki, birleşik direnişin yükseltilmesi için önemli bir imkan yaratmış oldu. “Genel grev, genel direniş” sloganının sınıf içinde daha yoğun olarak kullanılmaya başlanması, bunun bir parçası olarak sendikal bürokrasinin almak zorunda kaldığı 4 Şubat ve 25 Mayıs genel grev kararları bu açıdan oldukça önemlidir. Her ne kadar sendikal bürokrasi tarafından içi boşaltılsa da, bu kararların alınması bile TEKEL direnişinin sarsıcı etkisini göstermektedir.

Taksim çıkışı: 2010 yılının en önemli kazanımı

Çadırlar sökülerek TEKEL direnişi bir belirsizliğe ertelendiğinde, işçi sınıfı baharın öngünlerindeydi. Bu durum TEKEL direnişinin sendikal bürokrasi tarafından ihanete uğramasının sınıf hareketi üzerinde önemli tahribatlar yapmasına bir ölçüde engel oldu. Çünkü işçi sınıfı ile burjuvazi arasındaki irade savaşı açısından Taksim Meydanı’nda yapılacak 1 Mayıs gösterisi büyük bir önem taşıyordu. 2007 yılından beri devrimci güçlerin etkisiyle sürdürülen Taksim ısrarı sınıf hareketindeki güçlenme eğilimi ile birlikte burjuvaziye köşeye sıkıştırmıştı. Bu irade ve kararlılığın sonucunda Taksim Meydanı burjuvaziye resmen 1 Mayıs alanı olarak kabul ettirilmiş oldu.

Taksim Meydanı’nın kazanılması işçi sınıfı saflarındaki korku duvarına vurulan önemli bir darbe anlamına geliyordu. Bu meydana gösterdiği ısrarla işçi sınıfı, sadece ‘77 yılında ölümsüzleşen kardeşlerinin anısına sahip çıkmakla kalmadı, kendi mücadeleyi geçmişini bir kez daha hatırladı ve hatırlattı. Daha önemlisi, yıllarca burjuvazinin saldırıları karşısında savunmada kalan işçi sınıfı, ilk defa talep eden ve istediğini elde eden bir noktaya ulaştı. Kararlılık ve militanlıkla elde edilen bu kazanım, ilerleyen süreçte işçi sınıfının elde edeceği yeni kazanımlar için bir rehber oldu. Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Örgütlenme eğiliminde güçlenme, mevzi direnişlerde yoğunlaşma

TEKEL direnişi ve 1 Mayıs gibi toplumsal çapta önemli etkiler yaratan süreçler dışında, 2010 yılında sınıf hareketinin bir diğer önemli dinamiği, sendikal örgütlenme eğilimi ve mevzi direnişler oldu. Sendikal örgütlenme uzun bir süredir sınıf hareketinin en belirgin eğilimi olarak öne çıkarken, özellikle son iki yıldır bunun bir ürünü olarak ortaya çıkan mevzi direnişler de yayılma eğilimi gösterdi. TEKEL direnişinin de etkisiyle bu dinamik 2010 yılında güçlenerek devam etti.

Krizin ilk dönemlerindeki işsizlik baskısının geride kalmasından sonra, bir savunma dürtüsü olarak örgütlenme eğilimi daha da yoğunlaştı. Sadece metal işkolunda 100’e yakın fabrikadan işçiler sendikalaşmak için Birleşik Metal İş’in kapısını çaldılar. Geride kalan bir yıllık süre zarfında uluslararası bir tekel olan UPS’den ÇEL-MER, Mutaş gibi küçük ölçekli fabrikalara kadar birçok alanda sendikalaşma deneyimleri yaşandı.

Bu yönelim içerisinde işçi sınıfının kararlılığı daha da arttı. Sermayenin genel saldırılarına ve örgütlenme eğilimine karşı girişilen işten atma saldırılarına karşı etkili ve militan yanıtlar verildi. Bu direnişlerin birçoğunda taban örgütlülüğünün bir ifadesi olarak işyeri komiteleri de kendilerini gösterdiler.

Bu açıdan UPS işçileri ile birlikte özellikle ÇEL-MER ve Mutaş işçileri önplana çıktılar. Bu örneklerde sınıf tabanında biriken öfke en yoğun haliyle gün yüzüne çıktı. Direniş kırıcı işçilere verilen tepkilerin yanısıra gerçekleştirilen işgal eylemleri sınıf hareketindeki militanlaşma eğiliminin ifadesi oldu. Özellikle ÇEL-MER direnişinde devrimci öncülüğün rolü önemli bir sınav verirken, sendikal bürokrasinin tüm argümanlarını da tuzla buz ederek önemli bir kazanım elde edildi.

2010 yılında gerçekleşen irili ufaklı onlarca mevzi direnişin bir parçası da tek kişilik direnişler oldu. Zeynel Kızılaslan ile birlikte Türkan Albayrak ve Aynur Çamalan’ın direnişi kararlı ve onurlu duruşun

sembolleri oldular.

Sendikal bürokrasinin ve reformizmin çıkmaz yolu

Son bir yıllık süreçte yaşanan bu direnişlerin niçin daha güçlü sonuçlar üretmediği sorusuna verilecek önemli yanıtlardan birini sendikal bürokrasi gerçekliği oluşturuyor. Yıllardır sermayenin işçi sınıfını denetim altında tutmak için bir ajan olarak kullandığı bu kast, 2010 yılında da rolünü büyük ölçüde yerine getirdi. Özellikle TEKEl direnişinde yaşananlar, sadece sendikal bürokrasinin değil reformizmin de sınıf hareketinin devrimci gelişiminin önünde nasıl bir engele dönüştüğünün kanıtı oldu.

Ancak bu süreçte sendikal bürokrasi işçi sınıfının taban basıncından kurtulmak noktasında fazlasıyla zorlandı ve yer yer işçilerin doğrudan hedefi haline geldi. Bu yanılla TEKEl direnişi anlamlı bir deneyim yarattı. TEKEl işçileri, kürsü işgalleri, Türk-İş binasının işgali, Tek Gıda-İş bürokratlarına karşı gösterilen militan tepkiler gibi birçok örnek sergilediler.

Diğer taraftan, 2009 yılı sonunda Haber-İş'te, sonrasında Hava-İş'te ve son olarak da Belediye İş'te yaşananlar da, alt kademe bürokratların sınıf hareketini ileriye taşıyacak bir güç ve iradeye sahip olmadıklarını gösterdi. Mücadeleci söylemlerle sendikal bürokrasiye karşı muhalefet yapan bu güçlerin bir kısmının tescilli bürokrat olmaları da inandırıcılıklarını ortadan kaldırdı.

Tüm bunlara karşı sınıfın tabanında sendikal bürokrasiye öfke yoğunlaşarak büyümeye devam etti. Dahası bu öfke geçmişte sendikalardan ve örgütlenmekten uzaklaşma sonucunu doğururken, geline aşamada, öncü işçilerle sınırlı kalsa da, bağımsız örgütlenme fikrinin gelişmesini ve sendikal muhalefet odaklarının oluşmasını sağladı. Görüldüğü kadarıyla bu dinamik önümüzdeki süreçte, en azından öncü işçiler şahsında, daha farklı arayışların ve bunun ürünü olan örgütlenmelerin oluşmasına kaynaklık edecektir.

Engelleri aşmak için örgütlenme seferberliği

2010 yılında sınıf hareketi birçok açıdan canlı mücadele dinamiklerine sahip olduğunu gösterdi. Ancak buna rağmen henüz sermaye sınıfı karşısında güçlü bir sınıf cephesi oluşturabilecek durumda değil. Bundan güç alan sermaye sınıfı krizin etkilerini hafifletmek için çok daha yoğun ve kapsamlı saldırı hazırlıklarını yapıyor. Kâr oranlarını arttırmanın işçi maliyetlerini azaltmaktan geçtiğini bilen sermayedarlar, yeni sosyal yıkım saldırıları ile karşımıza çıkmış bulunuyorlar. Bu saldırı hamlesi önümüzdeki dönemde sınıf mücadelesinin rengini belirleyecek niteliktedir.

Sermayenin bu kapsamlı saldırı dalgasına yanıt vermek için geçtiğimiz yılın mücadele deneyimlerinden gerekli dersleri çıkarabilmeli, önümüzdeki dönemin görevlerine bu çerçevede bakabilmeliyiz.

2010 yılı işçi sınıfının mücadelesinin gelişme potansiyellerine sahip olduğunu göstermiştir. 2011 yılında bu potansiyellerin açığa çıkmasının koşulları giderek olgunlaşacaktır. Çünkü sınıf içinde büyüyen örgütlenme eğiliminin yanı sıra birleşik mücadele yakıcı ihtiyacı da giderek daha fazla hissediliyor.

Bu koşullarda sınıf hareketinin gelişmesinin en önemli engeli bilinç ve örgütlenme planındaki zayıflıklardır. TEKEl direnişinin derslerinden de görüleceği üzere, işçi sınıfı, fabrikalardan havza ölçeğindeki birleşik mücadele zeminlerine ve sendikalarında inisiyatifli eline alacağı birliklere kadar her düzeyde örgütlenmeye ihtiyaç duyuyor. Eğer bu ihtiyaç karşılanabilir, işçi sınıfı her düzeyde örgütlülüğünü yükseltebilirse, önündeki engelleri yıkıp geçmeyi de başarabilecektir. 2010 bu bakımdan sorunlara ve ihtiyaçlara ayna tutmuştur. 2011 yılı, sorunların aşılacağı, ihtiyaçların karşılanacağı bir yıl olmalıdır.

Kürt hareketinin “Demokratik özerklik” ve “iki dilli yaşam” taleplerini öne sürmesiyle birlikte Kürt sorunu konusundaki tartışmalar yeniden alevlendi. Böylelikle PKK’nin seçimlere kadar ateşkes ilan etmesiyle Kürt sorununu sümen altı edebileceklerini sanan başta AKP olmak üzere düzen güçleri de gerçek yüzlerini gösterdiler. Kürt halkına ve onun meşru taleplerine karşı inkarcı cephede buluştular.

Kürt halkına kin ve nefret kusmaya devam eden düzen güçleri hafta boyunca kudurganlıkta birbiriyle yarıştı. Öyle ki bu yarışta şu an AKP ile MHP başbaşa gidiyor ve ırkçılığı siyasal ranta devşirmek üzere aralarında kıyasıya mücadele ediyor.

Bu yarıştan geri kalmak istemeyen CHP’nin şefi Kılıçdaroğlu da geçtiğimiz günlerde “Tek millet, tek bayrak” korosuna katılarak, “üniter devlet yapısına aykırılık söz konusu olamaz” diye konuşmuştu.

AKP’nin şefi Erdoğan ise “Tek millet, tek dil” açıklaması yaparak inkarcı-şoven kampanyada bir adım ileri çıkarken, İçişleri Bakanı da MHP’ye yüklenerek ona destek verdi. Ancak faşist ideoloji ve politikayla hamuru yoğrulmuş olan MHP’nin rol çalmak isteyen AKP’ye yanıtı aynı sertlikte oldu.

Kürt halkına saldırganlık sürüyor

TBMM Genel Kurulu’nda, 2011 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanunu Tasarısı görüşmelerinin son gününde hükümet adına söz alan Erdoğan, “Bu ciddiye dahi alınmayacak bir taslaktır” diyerek özerklik tartışmalarını ‘çirkin tezgah’ olarak tanımladı. “Resmi dil Türkçe’dir” dedi. Kürt hareketini de hedef alan Erdoğan, “Ben Kürtçülüğe karşıyım ve aynı şekilde Türkçülüğe de karşıyım” demagogisi eşliğinde BDP’yi suçladı.

“Bu ülke bu topraklar üzerinde ameliyat yaptırmayız” diyen Erdoğan şöyle konuştu: “*Ortak dil Türkçe’dir, bu gerçeği değiştirmeye yönelik hiçbir girişim kabul edilemez. Zira bu mesele sosyal barış ve sosyal bütünlük meselesidir. Bu meseleyi tartışmaya dahi açmak, bu meseleyi getirip Türkiye’nin gündemine taşımak ne demokrasiye, ne özgürlüklere, ne toplumsal barışa ne de kardeşliğe asla hizmet etmez*”

Erdoğan’ın ırkçı ve saldırgan açıklamaları faşist parti MHP’nin milletvekilleri tarafından alkışlarla karşılandı.

Bahçeli’den faşist uluma

Grup toplantısında konuşan Bahçeli esip gürlledi. “*Bizim ekmeğimiz de suyumuz da Türk’tür, Türkçe’dir, Türk tarihidir ve Türk milletine ait olan her değerdir*” diyerek ırkçılıkta ellerine kimsenin su dökemeyeceğini vurgulayan Bahçeli AKP’ye de taş atarak “*önce ekmeğini yediği, suyunu içtiği Türk vatanına ve Türk*

milletine yönelik ihanet girişimlerinin hesabını vermelidirler ve sonra da yüzleri kalırsa bize laf yetiştirmeye çalışmalıdırlar” diye konuştu.

Bahçeli böylelikle AKP’nin ırkçılıkta kendisiyle yarışamayacağını vurguladıktan sonra, ırkçılık-inkarcılık nasıl olurmuşu göstermeye soyundu. Faşist ulumalar biçiminde ağzından çıkan sözlerle Kürt halkını tehdit eden Bahçeli Kürt halkını ve örgütlülüklerini hedef göstererek “Türk milletinin pamuk eldiven içindeki çelik yumruğunu mutlaka yiyeceklerdir” biçiminde konuştu.

MGK’dan “tek millet” çıktı

Kürt halkının meşru talepleri karşısında esip gürleyen, sopa gösteren düzen güçleri MGK’da buluştu. Bu konu kapsamında düzen içi çatışmalarını bir kenara bırakarak tek cephede hareket ettiklerini bir kez daha gösterdiler.

Cumhurbaşkanı Abdullah Gül başkanlığında yapılan yılın son MGK’sı ‘Demokratik özerklik’, ‘iki dil’ ve ‘PKK’ gündemleri ile toplandı. İki sayfalık sonuç bildirisinde, “Tek bayrak, tek millet, tek vatan ortak paydamızdır” denilirken, iki dil tartışmalarına da “Resmi dil Türkçe’dir, aksi girişimler kabul edilemez” sözleriyle yanıt verildi. Kürt halkının meşru talepleri “Devletimizin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü ve toplumsal barışını hedef alan tahrik ve girişimler” olarak değerlendirildi.

“Bütünlüğü hedef alan tahrik girişimleri sonuca ulaşamayacaktır” denilen MGK bildirisinde şu ifadeler yer verildi:

“Bu bağlamda, ‘Tek bayrak, tek millet, tek vatan, tek devlet’ anlayışını ve önde gelen ortak paydalarımızdan birini teşkil eden Türkiye Cumhuriyeti’nin resmi dilinin Türkçe olduğu gerçeğini değiştirmeye yönelik hiçbir girişimin kabul edilmeyeceğinin bilinmesi gerektiğine dikkat çekilmiştir...”

Kürt halkını vaatlerle oyalamak istediler

PKK’nin ateşkes sürecini seçim sonrasına bırakan kararının ardından Kürt sorununda düzen içi çözüm projeleri de sümen altı edilmişti. Çünkü AKP hükümeti böylelikle genel seçimlere giderken Kürt sorununun basıncından kurtulma fırsatı bulduğunu sanmaktaydı. Aynı zamanda da Kürt halkının çözüm beklentilerini seçimlere havale ederek oya dönüştürme hesapları yapmaktaydı. Ancak Kürt hareketi cephesinden atılan son adımlar bu hesapları büyük ölçüde bozmuş görünmektedir. Böylelikle Kürt sorunu yeniden gündeme oturmuş ve sümen altı ederek ondan kurtulabileceklerini sananların hevesleri kursaklarında kalmıştır.

Amerikancı rejim siyonist İsrail’le arayı düzeltme telaşında

İsrail savaş makinesinin Gazze’ye karşı giriştiği kural tanımaz vahşi saldırının ikinci yıldönümünde, AKP hükümeti siyonist rejimle barışmak istediğini ilan etti. Filistin halkına nispet yaparcasına yapılan bu ilan, dinci gericiğin ana odağı AKP hükümetinin maskesini bir kez daha parçalamıştır.

İç politikada, halkın dini inançlarını siyasi rantı çeviren AKP, utanmadan Filistin halkının acılarını da siyasi rant aracı olarak kullanıyor. Zira kendisini “Filistin halkının dostu” diye yutturmaya çalışan AKP şefi Tayyip Erdoğan’la müritleri, bir kez daha Tel Aviv’deki ırkçı-siyonist şeflerin peşinden koşuyorlar.

Savaş aygıtını Mavi Marmara gemisinin üzerine göndererek 9 kişiyi katleden siyonist şefler, hem Türk devleti hem AKP hükümetine meydan okumuş, rezil etmiştir. Tüm bunlara karşılık, siyonist rejimle arayı düzeltmek için İsrail’den özür ve ölenler için tazminat talep eden Tayyip Erdoğan’la müritleri şimdiye kadar avuçlarını yaladılar. Çünkü küstahlıkta sınır tanımayan siyonist şefler, AKP şeflerinin kendileriyle arayı düzeltmek için çırpınıp duracaklarını biliyorlar ve amaçları tek bir taviz vermeden ilişkileri eski haline getirmektir.

Orman yangını çıktığında, İsrail’in yardım talebinde bulunmamasına rağmen, iki itfaiye helikopterinin gönderilmesi için emir veren Tayyip Erdoğan, ırkçı-siyonist rejimle arayı düzeltmek için harekete geçmişti. Bu girişim Tel Aviv’de de yankı yaratmış, ancak anında kendisine çekidüzen veren İsrail hükümeti hem özür hem de tazminat talebini reddederek, Tayyip Erdoğan’la müritlerini utanç verici bir duruma düşürmüştü. Üstelik iki Amerikancı devlet arasında Cenevre’de başlayan gizli görüşmeler, anında İsrail tarafından dünyaya ilan da edilmişti.

Tayyip Erdoğan başta olmak üzere, dinci gericiğin şefleri, İsrail’le ilişkiler söz konusu olduğunda sarf ettikleri iddialı sözleri yutmakta tereddüt etmiyorlar. Bunun en kaba örneği, yüzüne kapanan Washington kapılarını açabilmek için Tayyip Erdoğan’ın, Filistin halkının en azgın celladı, nam-ı diğer ‘Beyrut kasabı’ Ariel Şaron’un ayağına gittiğinde görülmüştü.

Emperyalizme bağımlılık böyle bir şey; Amerikancı rejimin en havalı şeflerini yerlerde süründürür. Zira Pentagon’un savaş baronlarını efendi belleyenlerin, İsrail’le iyi geçinmek gibi bir zorunlulukları da var. İsrail’e özel koruma sağlayan savaş baronları, siyonistlere dil uzatan işbirlikçilere haddini bildirmeyi ihmal etmezler.

Saldırıya uğrayan Mavi Marmara gemisinin altı ay sonra İstanbul’a ulaştığı, siyonist vahşetin doruğa çıktığı Gazze saldırısının ikinci yıldönümüne de denk düşen günlerde, gazetecileri huzuruna çağıran Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu, İsrail’le barışmak istediklerini dünya aleme ilan etti.

Önde gelen AKP şeflerinden Ahmet Davutoğlu, toplantıda “Türkiye’nin İsrail ile barışmaya niyeti var mı? 26 Aralık Pazar günü İstanbul’a gelecek olan Mavi Marmara adlı gemiyi karşılayacak mısınız?” sorusu üzerine şunları söyledi: “İsrail ile barışma niyetimiz var. Bütün ülkelerle barıştan yanayız... Arabuluculuk yürüttüğümüz bir ülkeyle ilişkilerimizin kötü olmasını niye isteyelim. Karşıdan da aynı irade gelmeyince zorluk yaşıyoruz. Bizde irade var ama

karşı tarafta irade oluşturmak çok zor. Yangın uçağı gönderme kararı iki dakika sürdü. İsrail’de benzer bir karar Türkiye’ye dönük alınması gerekseydi, koalisyon arasında günlerce tartışma çıkardı, tartışma basına sızardı, iş olmazdı...”

Görüldüğü üzere sermaye devletinin Dışişleri Bakanı, ırkçı-siyonist rejimle barışmak istediklerini, bu konuda “güçlü bir irade” sergilediklerini, ancak karşı tarafın sorunlu olmasından dolayı bunun gerçekleşmediğini yakınlardan anlatıyor huzurundaki kalemşörlere.

Bu mesajın Tel Aviv’den önce Washington’a verildiğinden şüphe etmemek gerek.

Görünen o ki, füze kalkanı projesinde suç ortaklığını onaylayan Ankara’daki işbirlikçiler, Pentagon’un savaş baronlarını teskin edememişler. Şimdi İsrail’le barışmak istediklerini dünyaya ilan ederek, Washington’daki efendilerinin gönlünü hoş tutma telaşında olduklarını hissettiriyorlar.

Dahası da var.

İsrail’le barış istemekle yetinmeyen Ahmet Davutoğlu’nun İran’la ilgili sözleri de, savaş baronlarına uçurulan bir mesajdan başka bir şey değildir.

“Nükleer silah sahibi İran’a kesin olarak karşıyız” şeklinde konuşan AKP’li bakan, elbette İsrail’in depoladığı yüzlerce nükleer başlıklı füze ve bombadan söz etmedi. Oysa İran’ın nükleer silah üretmesi halen bir ihtimal, oysa İsrail 40 yıldır nükleer silah üretip depoluyor. Bu arada nükleer silaha karşı olduğunu iddia eden Ahmet Davutoğlu, ABD emperyalizminin Türkiye topraklarında yerleştirilmiş yüzlerce atom bombasından da söz etmedi.

İşbirlikçi burjuvazinin hizmetindeki AKP hükümetinin Dışişleri Bakanı’nın açıklamaları, haliyle Tel Aviv’de iyi karşılandı. Bekleneceği üzere benzer mesajları, siyonist şefler de verdiler. Zira İsrail’in Türkiye ile ilişkilere önem verdiği, dahası bu ilişkilerin ekonomik, siyasi, askeri vb. alanlarda çok kazançlı olduğu da biliniyor. Ancak küstahlıkta sınır tanımayan ırkçı-siyonist rejim, özür ya da tazminata gerek kalmadan, Ankara’dan tam işbirliği bekliyor. Bu rahatlığın arkasında ise kuşkusuz savaş baronlarının özel himayesi duruyor.

İki Amerikancı rejimin aradaki pürüzleri ortadan kaldırıp işbirliğine devam edeceğinden kuşku duymamak gerek. Nitekim AKP’li bakanın açıklamaları da buna işaret ediyor. Fakat her iki gerici rejim de, bu işi iç kamuoyunda rezil olmadan halletmeye çalışıyor. Bu sorunu hafifletecek formül buldukları anda, kirli işbirliğini pekiştirmeye devam edeceklerdir.

DİSK’lilere polis copu

İstanbul 2010 Avrupa Kültür Başkenti Ajansı ve Yıldız Teknik Üniversitesi’nin işbirliğiyle onarılan ve resmi açılışı 27 Aralık günü yapılan Otağ-ı Hümayun’un bulunduğu YTÜ Davutpaşa Kampüsü önünde toplanan DİSK üyeleri polis saldırısına uğradı.

Basın açıklamasını Otağ-ı Hümayun önünde yapmak isteyen DİSK üyelerinin önü polis barikatıyla kesildi. Cop ve kalkanlar kullanarak içeriye girilmesine engel olan polise tepki gösteren DİSK üyeleri barikata yüklenerek yürüyüş kararlılıklarını gösterdiler.

Genç-Sen üyeleri de üniversite içerisinden kampüs girişine sloganlarla gelerek destek sundular.

Polis barikatını açtıran DİSK’liler Otağ-ı Hümayun işkencehanesine yürüdüler. Burada konuşan **DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi**, 1971 yılında 12 Mart Askeri Darbesi’nin ardından ilericiler, devrimciler ve sosyalistlerin hapishanelere doldurulduğunu hatırlattı.

Otağ-ı Hümayun’un bütün bu yaşananlara tanıklık ettiğini ifade eden Çelebi, DİSK üyelerinin, Yönetim Kurulu ve Yürütme Kurulu üyelerinin tüm sorgulamalarının bu binada, görülmemiş işkenceler altında tamamlandığını sözlerine ekledi.

Kendisinin de o dönemde Otağ-ı Hümayun’da işkence gördüğünü söyleyen Çelebi şöyle konuştu: “Ben, o günleri DİSK Yürütme Kurulu üyesi olarak gözleri bağlı ve işkence altında bu binada geçirdim. Elektrik... Falaka... Açlık... Uykusuzluk... Gözlerimiz bağlı...”

O günler unutulamaz. Unutulmadı ve affedilmeyecek... İşte bugün yeniden bu binanın önündeyiz. ‘12 Eylül’de Türkiye çok şey kaybetti. NE UNUTURUZ NE AFFEDERİZ’ diyoruz. 12 Eylül ile mücadele etmek lafla olmaz...”

Çelebi son olarak “Saldırıların bizi yıldıramaz. Faşizme asla teslim olmayacağız!” diye konuştu.

Eylem sonrasında DİSK üyelerinin yanına gelen YTÜ Rektörü İsmail Yüksek ise DİSK’lilerin eylemini “saygısızlık” olarak nitelendirdi. “Buraya emek harcadıklarını” iddia etti. DİSK üyeleri ise rektörün sözlerine, “Asıl sizin yaptığınız saygısızlıktır. Yaptığınız işkencelerin üzerini örtmek mi emek oluyor” diyerek tepki gösterdiler.

Eylem boyunca “Katil devlet hesap verecek!”, “Katillerden hesabı emekçiler soracak!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Torba yasasına karşı mücadele, engeller ve görevler

AKP'nin burjuvazinin ihtiyaçlarına yanıt vermek için gündeme getirdiği torba yasa tasarısının içinde birçok saldırı başlığı yer alıyor. Torba yasa tasarısı ile sermayenin borçları yeniden yapılandırılıp düşürülürken, alacaklarının ise faiziyle birlikte ödenmesi hedefleniyor. Diğer taraftan ise sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası kanunu, çalışma yaşamına ait kanunlar ve 657 sayılı kanunda yer alan işçi ve emekçilerin lehine olan tüm maddeler ayıklanmak isteniyor.

AKP hükümeti torba yasa tasarısı ile işgücü piyasalarını esnekleştirmenin önündeki engelleri kaldırmayı hedefliyor. Esnek çalışma biçimlerinin önünü ardına kadar açıyor. Çalışma sürelerinin tümüyle belirsizleştirilmesi uygulamasına yasal kılıf giydiriyor. Kıdem tazminatı, yıllık izin gibi sermayenin uzun zamandır üzerinden atmak istediği yükleri ise hafifletiyor.

Torba yasa tasarısı ile işçi ve emekçilerin hak arama yolları tamamen kapatılmak isteniyor. Kamu emekçileri grev yasağı kısılcasına alınıyor. Grev kararı almak, grev propagandası yapmak ve desteklemek yasaklanıyor. Fiilen uygulanan performans dayalı çalışma yasallaştırılıyor. Çalışanların ücret ve sosyal haklarını gösterdikleri performans göre ayarlamasının önü açılıyor.

Torba yasa tasarısı ile güvenceli çalışma yerine **“belirli süreli çalışma, kısa zamanlı çalışma, çağrı üzerine çalışma, evden çalışma, özel istihdam büroları aracılığı ile geçici iş ilişkisi ile çalışma”** vb. sözleşme biçimleri hakim kılınmak isteniyor. Diğer taraftan esnek çalışma ile çalışanların sendikalaşma hakkı dahil olmak üzere, sağlık ve sigorta hakkı tamamıyla kapitalistlerin lehine ortadan kaldırılıyor.

Sendika bürokratlarının tutumu

Torba yasasına karşı sendikaların protesto eylemleri ve iddialı açıklamaları ise sürüyor. Kırıkkale, Bolu, Düzce, Çankırı ve Eskişehir'den çok sayıda işçi, Torba Yasa'ya karşı Türk-İş Genel Merkezi önünde toplandı. Bazı işçiler elbiselerini çıkararak yasa tasarısını ve hükümeti protesto etti. Eyleme, İl Özel İdareleri işçileri, Tez Koop-İş, Yol-İş, Şeker-İş, Türk Metal-İş üyeleri katıldı.

Mustafa Kumlu torba yasasını protesto eden işçilere yönelik yaptığı konuşmada yasanın yeni yılın ilk günlerinde meclis gündemine geleceğini, Türk-İş'in 4 Ocak'ta bir araya gelip Torba yasasına karşı mücadelenin yol haritasını belirleyeceğini belirtti.

Sermaye hükümeti torba yasa tasarısını yılbaşından sonra yasalaştırmak için mecliste son hazırlıklarını yapıyor. Türk-İş başkanı topu 4 Ocak'ta toplanması beklenen başkanlar kurulu toplantısına atıyor. Tek başına, belirlenen toplantı tarihi bile Türk-İş bürokratlarının torba yasasına karşı mücadele diye bir dertleri bulunmadığının açık kanıtıdır. Çünkü onların işçilerin mücadelesini dizginlemenin dışında herhangi bir derdi bulunmuyor.

Hak-İş Başkanı Salim Uslu ise, kayıt dışı istihdamla ilgili üzüntüsünü belirtti. Kayıt dışı ile ilgili taleplerinin torba yasa da karşılanmadığını ifade etti. **‘Bu torba yasa canımızı yakacak. Bunu görüyoruz.’** dedi. Hak-İş SSGSS saldırısına karşı

mücadele de dahil tüm kritik süreçlerde AKP'nin yanında saf tuttu, bu kez de aynı misyonu yerine getiriyor.

Kamu-Sen bürokratları ise Meclis'te görüşmeleri devam eden torba yasasını eleştirdi. Yasayı **“çorba yasa”** olarak tanımladı. Yani olumlu ama su katarak tadını kaçırdınız demeye getirdi. Eleştirileri de yasanın kamu emekçileri ile ilgili bölümleriyle sınırlı kaldı. Bu yaklaşım Kamu-Sen'in işbirlikçi sendika anlayışının sonucudur. Zaten Kamu-Sen'den torba yasa tasarısına karşı ciddi bir eylemli mücadele beklemek, ölüden gözyaşı beklemekle eşdeğerdir.

Torba yasa tasarısına karşı olduklarını ve ortak tutum alacaklarını ilan eden TTB, TMMOB, DİSK ve KESK ise, basın açıklamasıyla torba yasasını protesto etti. Bu örgütler torba yasa tasarısına karşı protesto eylemlerinin dışında bir tutuma sahip olduklarına dair bir iradeyi ise hala ortaya koymadı. Torba yasasını püskürtmeye yönelik genel grev vb. eylemliliklere yönelmeyeceklerini ise daha şimdiden ilan ettiler.

Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu başta olmak üzere alt sendika yönetimleri ise torba yasasına karşı mücadele konusunda oldukça radikal açıklamalarda bulunuyorlar. Sendika genel merkezlerini uyarıyor, işçilerin gücüne dayanmak gerektiğini dile getiriyorlar. Genel grevin örgütlenmesi gerektiğini belirtiyorlar. Torba yasa tasarısına karşı zehir zemberek açıklamalarda bulunurken saldırı yasasına karşı pratikte kararlı bir mücadele hattı ortaya koymaktan ise özenle kaçınıyorlar. Fabrikalarda işçilerin torba yasasına karşı harekete geçirilmesi konusunda kollarını dahi kıpırdatmıyorlar.

Özcesi sendika bürokratları olan bitenlere karşı güçlü eylemler örgütlemek için harekete geçmedikleri gibi, var olan mücadele dinamiklerinin içini boşaltmak için büyük bir çaba içindeler. Sendika ağalarının torba yasasına karşı oldukları yönünde yaptıkları açıklamalar, ortaya koydukları göstermelik tepkiler, işbirlikçiliklerini işçi ve emekçilerden gizlemeye ve sendikalarındaki konumlarını korumaya yöneliktir.

Torba yasa saldırısına karşı mücadeleye!

Sendika bürokratlarının harekete geçmesi işçi ve emekçilerin mücadele azmine ve örgütlülük düzeyine bağlıdır. Taban örgütlenmelerine sahip olmadıkları koşullarda ise işçi ve emekçiler mücadeleyi büyütme yolunda gerekli adımlar atmakta zorlanıyorlar. İşçi ve emekçiler inisiyatif kullanma gücü gösteremediği

ölçüde de, mücadele sermaye ve satılmış sendika bürokratları tarafından kötürümleştirilmektedir.

Bugüne kadar sermayenin birçok saldırısının püskürtülememesinin temel nedeni de işçi sınıfı ve emekçilerin mücadeleyi sendika bürokratlarının insafına bırakmasıdır. Bu nedenle saldırı göğüslenecse bu ancak işçi ve emekçilerin inisiyatifi almaları ölçüsünde mümkündür.

Böylesi kapsamlı bir saldırıyı püskürtmenin bircik yolu da genel grev, genel direnişten geçmektedir. Bu ise işçi ve emekçilerin bağımsız örgütlenme düzeylerini yükseltmeleri ile doğrudan bağlantılıdır.

“Torba yasa” saldırısında adımlar hızlanıyor!

29 Kasım günü TBMM'ye sunulan 131 maddelik “torba yasa” oluşturulan alt komisyona sevk edildi.

4857 sayılı İş Kanunu'nun 7 maddesi, Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun 29 maddesi, 4474 sayılı İşsizlik Sigortası Kanunu'nun ise 6 maddesinde kapsamlı değişiklikler öngörülen tasarı, AKP'li vekil başkanlığında oluşturulan alt komisyonda önergelere açıldı. Alt komisyondaki görüşmelerin tamamlanmasının ardından 28 Aralık günü, tasarının 7'si geçici toplam 136 maddelik son hali TBMM Plan ve Bütçe Komisyonu'nda görüşülmeye başlandı.

25 AKP, 7 CHP, 5 MHP, 2 BDP ve 1 de DSP'li vekilden oluşan komisyonda, tasarının “Kapsam ve tanımlar” başlıklı birinci maddesi ilk günkü görüşmede kabul edildi.

Görüşmelerin 28 Aralık günü ayağında ise ilk olarak; “Maliye Bakanlığı, Gümrük Müsteşarlığı, il özel idareleri ve belediyelere bağlı tahsil dairelerince takip edilen kesinleşmiş kamu alacakları ile büyükşehir de dahil belediyelerin su ve kanalizasyon idarelerinin bazı alacaklarını düzenleyen” 2. maddesi de kabul edildi.

Görüşmelerin hala sürdüğü komisyonda, “kesinleşmemiş veya dava aşamasında bulunan kamu alacaklarıyla ilgili” 3. madde, “inceleme ve tarhiyat safhasında bulunan vergilere ilişkin” 4. madde ve “pişmanlıkla ya da kendiliğinden yapılan beyanlara ilişkin” 5. madde de kabul edildi.

İşçiler ‘torba yasa’ya karşı eylemde

Torba yasanın en büyük darbeyi vurduğu kesimlerden olan belediye işçileri eylemlerini sürdürüyorlar. Diğer yandan 4 Ocak günü başkanlar kurulunu toplayacak olan Türk-İş, Ankara’da gerçekleştirdiği basın açıklamasıyla ‘torba yasa’ya karşı ilk tepkisini verdi.

Türk-İş’ten ‘torba yasa’ açıklaması

Suskunluk fesadı içinde olan Türk-İş 24 Aralık günü Ankara’da Türk-İş Genel Merkezi önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklamaya bağlı sendikaların yöneticileri ve işçiler katıldı.

Hükümete, tasarının meclis gündemine getiriliş biçiminin “sosyal diyalog kültürüyle bağdaşmaması” nedeniyle sitem eden Türk-İş Genel Başkanı Mustafa Kumlu, bu durumun kabul edilebilir bir durum olmadığını söyledi.

Türk-İş’in torba yasaya ilişkin itirazlarını dört başlık altında açıklayan Kumlu, tasarıyla ortaya çıkacak esneklik ve güvencesiz çalışma uygulamalarına dikkat çekti.

Türk-İş’in ‘torba yasa’ gündemiyle ilgili izleyeceği “mücadele hattı” 4 Ocak 2011 tarihinde yapılacak Başkanları Kurulu toplantısında belirlenecek.

Belediye işçileri eylemde

Torba yasanın en büyük darbeyi vurduğu kesimlerden olan belediye işçileri eylemlerini sürdürüyorlar.

Belediye-İş **Ordu** Şubesi tarafından gerçekleştirilen eylemde işçiler torba yasaya tepkilerini gösterdiler. Sendika binasından PTT binasına yürüyen 500 işçi sloganlar attı.

Açıklamayı okuyan **Şube Başkanı Selim Yöndem**, “*Ordu Belediyesi’nde norm kadroya göre 218 işçi fazlalığı olduğunu belirtiyorlar. O zaman neden soruyoruz. Fazlalık varsa neden 400 taşeron işçi çalıştırıyorsunuz?* Bu mantık işçileri köleleştirmektir” dedi.

Basın açıklamasının ardından işçiler Başbakana, İşçileri Bakanına ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı’na mektup göndererek yasanın geri çekilmesini istediler.

Belediye-İş **Antalya** Şubesi’ne üye işçiler Güllük Postanesi önünde toplandılar. Burada atılan sloganlarla mücadele kararlılığı belirtildikten sonra basın açıklamasına geçildi.

Basın açıklamasını okuyan Şube Başkanı Murat Barış, bu yasayla onbinlerce belediye işçisinin geleceğinin torbaya sığdırılmaya çalışıldığını ifade etti. Bu tasarının derhal geri çekilmesini istedi.

Genel-İş ülke çapında eylemdeydi

Sinop

Genel-İş üyeleri Sinop’ta eylemdeydi. 21 Aralık günü yapılan eylem Uğur Mumcu Meydanı’nda gerçekleştirildi. Eyleme KESK üyeleri başta olmak üzere birçok kurum temsilcisi de katılarak destek verdi. Eylemin ardından yasanın geri çekilmesiyle ilgili dilekçeler postalandı.

Şarköy

Tekirdağ’da Şarköy Belediyesi’nde çalışan işçiler de eylemdeydi. Genel-İş üyesi işçiler PTT binası önünde toplanarak ilgili makamlara dilekçe gönderdiler. Sendika adına konuşan Erdem Katarcı burada yaptığı açıklamada hükümetin belediye işçilerini tasfiye etmek istediğini ifade ederek, mücadelede kararlı olduklarını belirtti.

Diyarbakır

Genel-İş Diyarbakır Şubesi’ne üye işçiler Kayapınar Postanesi önünde toplanarak kendilerine dayatılan güvencesiz çalışmayı kabul etmeyeceklerini duyurdular. Haklarının tırpanlanmasına karşı duracaklarını belirten işçiler adına basın açıklamasını Diyarbakır Şube Başkanı Salih Doğrul yaptı.

Kurtalan

Genel-İş Siirt-Mardin Şubesi’ne bağlı Kurtalan Belediyesi’nde çalışan işçiler de Kurtalan Postanesi’nde toplandılar. Yapılan basın açıklamasıyla torba yasanın geri çekilmesi istenirken açıklamadan sonra hep birlikte postaneye girilerek yasanın geri çekilmesi yönündeki dilekçeler postalandı.

Yüksekova

Genel-İş Van Şubesi’ne bağlı Yüksekova Temsilciliği de Yüksekova Belediyesi önünde biraraya gelerek basın açıklaması yaptı. Belediye Başkanvekili Av. Erdal Aydın ile KESK üyelerinin de destek verdiği basın açıklamasını Siddık Karagöz okudu.

Yol-İş üyeleri ‘hayır’ dedi

Torba yasa karayolları ve il özel idarelerinde çalışan onbinlerce işçiye vurduğu için bu işyerlerinde örgütlü bulunan Yol-İş Sendikası bir dizi eylem gerçekleştirdi.

Hatay’da Yol-İş üyesi işçiler torba yasaya karşı eylem yaptı. İl Özel İdare Müdürlüğü önünde yapılan eylemde Şube Başkanı Mustafa Barutçu, tasarının içeriğine dair bilgi verdi.

Mersin

Yol-İş üyeleri Mersin’de iş bırakarak torba yasaya tepkilerini gösterdiler. Mersin İl Özel İdare bünyesinde çalışan 470 işçinin katıldığı iş bırakma eylemi 1 saat sürdü.

Gaziantep

Gaziantep’te AKP İl Başkanlığı önünde toplanan Yol-İş üyeleri yaptıkları basın açıklamasıyla torba yasayı protesto ettiler.

Karaman

Yol-İş Konya 2 Nolu Şube, Karaman İl Özel İdaresi yemekhanesinde işçilerle bir toplantı gerçekleştirerek yasa üzerine bilgilendirmede bulundu.

Gümüşhane, Burdur, Karabük, Zonguldak, Kastamonu ve daha birçok Yol-İş Şubesi de basın açıklamaları yaparak torba yasaya karşı tepkilerini dile getirdi.

İşçiler Taksim’de torba yasaya karşı yürüdü...

“Türk-İş uyuma harekete geç!”

Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu, ‘torba yasa’ya karşı 26 Aralık günü Taksim’de yürüyüş gerçekleştirdi.

Eylem sendikaların ve destekçi kurumların Taksim Tramvay Durağı’nda bir araya gelmesiyle başladı. Eyleme ağırlıklı katılım Belediye-İş, Harb-İş, Tez Koop-İş ve Petrol-İş sendikalarından sağlandı. Tez Koop-İş, Petrol-İş ve Deri-İş sendika şapkalarıyla eylemde yerini aldı.

Ellerinde torbalarla yürüyen işçilerin bir kısmının torbaları kafalarına geçirerek yasayı protesto etmesi çevredekilerin dikkatini çekti.

Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu bileşeni sendikaların toplam örgütlülüğü düşünüldüğünde, eyleme katılım oldukça sınırlıydı. Eylem 450 civarında katılımcıyla gerçekleşti.

Eyleme Türk-İş bünyesindeki sendikalar tarafından yürütülen işçi direnişlerinden herhangi bir katılım sağlanmadı. UPS direnişçileri, Petrol-İş ile birlikte Gebze’de direnişte olan BERİCAP ve Tuzla’da direnişte olan Sa-ba işçileri de eylemde yer almadı. BDSP ise yürüyüşe flamalarla katıldı.

İstiklal Caddesi boyunca yürüyen işçiler, sloganlarla taleplerini dile getirdiler. Zaman zaman duraksayarak yürüyüş süresini uzattılar. BDSP’lilerin öne çıkardığı “Genel grev genel direniş!”, “Hak verilmez alınır, zafer sokakta kazanılır!” sloganları da işçilerin büyük kısmı tarafından atıldı.

Galatasaray Meydanı’na gelindiğinde basın açıklamasını Belediye-İş 2 No’lu Şube Başkanı

26 Aralık Pazar / Taksim

Hasan Gülüm gerçekleştirdi. Gülüm açıklamadan önce yaptığı konuşmada, mücadelenin daha ileriye taşınması gerektiğini vurgulayarak, bugüne kadar yapılmış eylemlerin zayıf olduğunu belirtti. Birleşik bir mücadele örülmesi gerektiğini dile getirip Türk-İş’e seslendi, eylemlerin kitleselleşmesi gerektiğini söyledi. Basın açıklaması sırasında işçiler sık sık “Türk-İş uyuma harekete geç!” sloganını attılar.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Azami sefalet ücreti belirlendi...

Mücadele fabrikalar düzeyinde sürececek!

Milyonlarca işçi ve emekçinin yaşamını etkileyen asgari ücrete yapılacak zam oranı belirlendi. Kapitalistlerin ve onların hükümetinin isteği ve işçi tarafı adına katılan Türk-İş bürokrasisinin yardımıyla asgari ücrete 2011 yılının ilk 6 ayı için yüzde 4,7, ikinci 6 ayı içinse yüzde 5,1 zam yapıldı. Zaten daha öncesinden de yapılacak zam oranı dillendirildiğinden bu “malumun ilanı” olmaktan başka bir anlam taşımadı.

Yeni asgari ücret 30 TL’lik zamlarla 629,96 TL oldu. Oysa bir ailenin sadece mutfak harcaması için yapması gereken harcama tutarı geçen yıla göre 73.17 TL artış göstermiş, toplam harcama tutarı ise son bir yılda 238,34 TL artmıştır. Görüldüğü gibi bir kez daha işçiler sefalet koşullarında yaşamaya mahkûm edilmiştir.

Asgari Ücret Tespit Komisyonu tarafından başvuru Türkiye İstatistik Kurumu’nun (TÜİK), tek bir işçinin toplam aylık harcamasının 2010 Aralık ayı itibarıyla 900,09 TL olması gerektiğini hesapladığını düşünürsek, yapılan zam oranıyla birlikte asgari ücretin ne ifade ettiği ortadadır. Kaldı ki, yapılan bu hesaplama çalışanın ailesi dikkate alınmamaktadır.

Türk-İş’in araştırmasına göre ise, mevcut durumda asgari ücretli işçi bir aylığıyla sadece bir hafta “insan onuruna yaraşır” yaşam sürdürebilmektedir. Açıklanan yoksulluk sınırına yaklaşmak içinse, bir ailede 5 asgari ücretlinin çalışması gerekmektedir.

Yine sendikalarca yapılan bir araştırmaya göre, son 4 yılda asgari ücret yüzde 37,1 artarken ürün ve hizmetlerdeki artış ise yüzde 60’ı geçmektedir. Asgari ücretli işçilerin ana giderleri olan kira, ulaşım, elektrik, su, yakıt ve gıda gibi giderlerde büyümenin resmi enflasyon oranından çok daha fazla olduğu açıklanmaktadır. 2006-2010 yılları arasında Türkiye’de kiranın ortalama yüzde 55,3, elektriğin yüzde 67, kömürün yüzde 60,8, ekmeğin yüzde 59,4, dolmuş ücretlerinin ise yüzde 44,6 oranında arttığı belirtilirken, asgari ücretin gerçek enflasyon karşısında ne denli “arttığı” ortadadır. İğneden ipliğe her şeye zam yağarken, asgari ücrete yapılan düşük zamlarla ücretler gerçekte erimektedir.

Oysa asgari ücretin insan onuruna yakışan bir düzeyde tespit edilmesi, işçinin ailesi ile birlikte gıda, konut, giyim, sağlık, ulaşım ve kültür gibi zorunlu ihtiyaçlarını günün fiyatları üzerinden karşılamaya yetecek düzeyde olması gerekmektedir. Yeri geldiğinde dünyanın en büyük ekonomisine sahip ilk 20 ülke arasında olmaktan gurur duyan sermaye hükümeti, bu büyümeyi nasıl elde ettiğini bu sadaka zammıyla bir kez daha göstermiştir.

İşçi hareketinin mevcut durumu ve örgütsüzlüğü bu sefalet tablosunu değiştirmeye şimdilik yetmemektedir. Bir kez daha sendika ağalarının sermayenin istediği koşulları sağlamakta başarılı oldukları ortadadır. Kuşkusuz tabandan yükselecek bir hareketlilik ortamında asgari ücret gibi sınıfı ilgilendiren bir konu sermaye için bu denli kolay geçemezdi.

Ücret mücadelesi artık tek tek işyerlerinde sürecektir!

Değinilmesi gereken bir diğer konu da Ocak ayının genel olarak ücretlere zam dönemi olmasıdır. Asgari ücrete yapılan zam oranı sendikasız milyonlarca işçiyi ilgilendirdiği için Ocak ayında patronlar asgari ücrete yapılan bu “zam” oranını baz alarak sefalet ücretlerini dayatacaklardır. Bu nedenle bu süreçte de sınıf

devrimcilerince yükseltilecek “sefalet ücretlerine hayır, insanca yaşama yetecek ücret!” talebi büyük önem taşımaktadır.

Zam dönemlerinde durumlarına dair içler acısı tablolar çizen, fedakarlık masalları okuyan patronlar, işçi çıkarmaları da özellikle bu dönemlerde gündeme getirirler. Bu şekilde patronlar işsizliği kullanarak, düşük ücretleri dayatırlar. Bu yıl da aynı durumun hemen tüm işyerlerinde yaşandığı yönünde açık veriler var.

Hemen her işyerinde son iki yılda zam yapılmadığı hatta ücretler düşürüldüğü için kıyasıya mücadeleler yaşanacak.

Ücretlere zam dönemleri fabrikalarda daha somut çalışma yürütme imkânlarının arttığı, işçilerin bireysel veya toplu olarak tepkilerini ifade ettikleri dönemlerdir. Ağır ve yorucu çalışma koşullarına katlanan işçiler zam dönemlerinde doğal olarak bunun telafi edilmesini beklemektedir.

“İnsanca yaşamaya yetecek ücret” talebi karşılanmayan işçiler tepkilerini çeşitli biçimlerde ifade etmektedirler. Sınıfın genel durgunluk tablosunda bu tepkiler daha çok bireysel olmaktadır. Bu da ya işten ayrılarak yeni bir fabrikada daha iyi ücretle çalışma umuduna sarılmak ya da tepkileri ertelemek biçimindedir. Ya da istediğini bulamayan işçilerin bir bölümü sendikalaşmayı seçmektedirler.

Kısacası ücretlere zam dönemleri işçilerin somut bir tercihle karşı karşıya kaldıkları dönemlerdir. Bu açıdan bu dönemlerde fabrikalara somut tutum ve önerilerle gidebilmek gerekmektedir. İşçilerde biriken öfkeyi, bilinçli tepkilere dönüştürerek örgütlü biçim vermek ve buradan doğru eylemli süreçlere çekebilmek önemlidir. Kuşkusuz somut örgütlenme çalışmalarının yanı sıra bu dönemler aynı zamanda, işçi kitlelerinin dikkatini ücret artışı gibi fabrikanın sorunlarından genel toplumsal ve siyasal sorunlara çevirmenin imkânını da sunmaktadır. Bu yönüyle de yapılacak ajitasyon-propaganda çalışmalarının önemi ortadadır.

Kampanyada derinleşme fırsatı!

Ücretlere zam dönemi “Haklarımız ve geleceğimiz için örgütlenmeye” şiarlı kampanyamızın ete kemiğe bürünmesi açısından da değerlendirilmesi gereken bir fırsattır.

Bu dönemleri sınıf çalışmamızda derinleşmenin imkânlarına çevirmeli, değişik yol ve yöntemlerle sürece yüklenmeliyiz. Sınıf devrimcileri olarak, deneyim ve birikimlerimize yaslanarak, “haklarımız ve geleceğimiz için örgütlü mücadele” şiarlı kampanyamızda ifadesini bulan sınıfı örgütleme seferberliği çağrısına yanıt vermeliyiz.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Sincan’da işçi toplantısı

Sincan İşçileri Dayanışma Derneği Girişimi tarafından Sincan Eğitim-Sen 4 Nolu Şube’de işçi toplantısı gerçekleştirildi. Çağdaş Hukukçular Derneği’nden avukatların da katılımı ile yapılan toplantı 26 Aralık Pazar günü yapıldı.

Av. Saliha Şahin’in sunumu ile başlayan toplantıda çeşitli gündemler ele alındı. İş yasaları ile sunumunu başlatan Şahin daha sonra torba yasa, asgari ücret ve Ulusal İstihdam Stratejisi üzerinde durdu. Saldırıların kapsamı hakkında bilgi verdi.

Ardından dernek adına bir elektronik işçisi asgari ücretin tarihsel gelişimi ve günümüzde asgari ücretin sermaye ve işçi sınıfı açısından nasıl ele alındığı üzerine bir sunum gerçekleştirdi.

Toplantının devamında sözü dernek adına diğer bir temsilci aldı ve yasaların işçi sınıfını sınırladığını asıl önemli olanın fiili-meşru mücadele olduğunu dile getirdi. İşçi sınıfının örgütlenmek gibi temel bir sorun ile karşı karşıya olduğunu, taban örgütleri, işyeri komitesi, grev-direnış komiteleri gibi araçlarla sermayenin saldırıları karşısında durulabileceğini belirtti. İşçi sınıfının her türden örgütlenme sorununun ele alınacağı bir kampanyaya başlandığı belirtilerek bu kampanya çerçevesinde kurultayların yapılacağını söyledi.

Canlı tartışmalarla devam eden toplantı, daha sonra direnişteki işçileri konu alan slayt gösterisi ile sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara

Topkapı’da mücadele çağrısı

Topkapı İşçi Derneği “Sigortasız, iş güvencesiz, düşük ücretle çalışmaya karşı gücünü Topkapı İşçi Derneği’nde birleştir” başlıklı kampanyasının çalışmalarını sürdürüyor.

Kampanyanın şiarlarını taşıyan pullar kullanılırken, dernek çalışanları açtıkları stantlarla işçi ve emekçilere örgütlenme çağrısı yaptılar. İlk olarak 2. Matbaacılar Sitesi’nde açılan stantta işçi ve emekçilerden insanca yaşamaya yeten ücret talebiyle imza toplandı. 23 Aralık Perşembe günü de PTT önünde stant açılarak örgütlenme ve mücadele çağrısı buraya taşındı.

Standın etrafına yerleştirilen ve mücadele programının olduğu dernek imzalı ozalitler işçi ve emekçilerin ilgisini çekti. Dernek çalışanları, imza veren işçi ve emekçilerle yaptıkları sohbetlerde neden örgütlenmek gerektiği üzerine sohbetler gerçekleştirdiler.

Kızıl Bayrak / Topkapı

Kampanya çalışmalarından...

Sınıf devrimcileri “Haklarımız ve geleceğimiz için örgütlü mücadeleye” şiarlı kampanya çalışmalarını çeşitli illerde sürdürüyorlar.

Eskişehir

İşçi ve emekçilerin yoğun olarak yaşadığı mahallelerde ve işçi servis duraklarında BDSP’nin asgari ücret bildirileri dağıtıldı. Büyükdere, Gültepe, Yıldıztepe mahallelerinde yapılan BDSP afişlerine 27 Aralık günü sivil polisler azgınca saldırdılar. Polislerin afişleri yırttığı mahalle halkı tarafından görülerek sınıf devrimcilerine bildirildi.

Adana

BDSP bildirileri Saydam Caddesi’nde ve Keresteciler Sanayi Sitesi’nde işçi ve emekçilere ulaştırıldı. Dağıtımlar sırasında pek çok işçiyle sohbet etme imkanı yakalandı. BDSP afişleri çarşı merkezde, Obalar Caddesi’nde, Meydan Mahallesi’nde, E-5 üzerinde, Şakirpaşa Mahallesi’nde ve Şakirpaşa Sanayi Yolu üzerinde kullanıldı.

Ankara

22 Aralık Çarşamba günü Ankara Mamak Tekmezar Parkı önünde açılan stant, emekçiler tarafından yoğun ilgiyle karşılandı. Dağıtılan “Haklarımız ve geleceğimiz için... İnsanca yaşamaya yeten asgari ücret için mücadeleye” başlıklı BDSP bildirileri yoğun ilgi gördü. Stant kapatıldıktan sonra Tekmezar’dan Tuzluca’yı’a kadar bildiri dağıtımı gerçekleştirildi.

28 Aralık günü Mamak Şirintepe bölgesinde işçi servislerinin ve emekçilerin geçiş noktalarında bildiri dağıtımı gerçekleştirildi.

26 Aralık Pazar günü **Mamak İşçi Kültür Evi**’nde asgari ücret gündemli toplantı gerçekleştirdi. Gerçekleştirilen sunumun ardından 1960’lardan bugüne asgari ücretin nasıl belirlendiği üzerine sohbet gerçekleştirildi. Sohbet, toplumsal muhalefetin ve emekçilerin mücadelesinin asgari ücretin belirlenmesinde büyük bir etkisi olduğu vurgulandı.

İzmir

Asgari ücret afişleri Menemen, Çiğli, Karşıyaka, Bayraklı, Alsancak, Basmane ve Buca’da yaygın biçimde yapıldı.

Ayrıca Buca’da sürmekte olan taşeron işçilerin direnişini selamlayan BDSP imzalı ozalitler de Alsancak ve Buca’da kullanılarak direnişçi işçiler selamlandı.

Asgari ücret bildirileri işçi ve emekçilerin geçiş güzergahları ile fabrika önlerinde dağıtıldı. Çiğli, Küçük Çiğli, Serinkuyu’da sabah saatlerinde işçilerin servis ve geçiş güzergahlarında yaygın dağıtımlar

yapıldı.

Çiğli Atatürk Organize’de bulunan 5 tekstil fabrikasına asgari ücret bildirileri ile müdahale edilerek, düşük ücretler ve çalışma koşulları teşhir edildi.

Buca’da ise Buca Ege Giyim Organize Sanayi Bölgesi’nde bulunan fabrikalara asgari ücret bildirileri ulaştırıldı.

İstanbul

Esenyurt’ta Balıkyolu, Yeşilkent, Örnek, Depo, Fatih ve Kırac mahallelerinde bildiri dağıtımları gerçekleştirildi. Yanısıra fabrika dağıtımları gerçekleştiren BDSP’liler dağıtımlar sırasında işçilerle ücret sorunu ve mücadele üzerine sohbet etme şansı yakaladılar.

BDSP afişlerini de bölgede kullanan BDSP’liler afiş çalışması sırasında emekçilerden olumlu tepkiler aldılar. Bir inşaat işçisinin inşaatın inerek yardım etmek istemesi ise faaliyete dönük ilgiyi gösteriyordu. Esenyurt Köyiçi, Sefas, Tabela, Fatih Sanayi Sitesi ve Depo güzergahlarında kullanılan afişler AKP’li Esenyurt Belediyesi’ni tedirgin etti. Ana hatlara yapılan afişlerin üzeri 1 gün içerisinde boyanarak kapatıldı.

Sefalet ücretine karşı mücadele gündemini yoğun olarak işleyen Kızıl Bayrak gazetesinin son sayısı da ajitasyonlar eşliğinde emekçilere ulaştırıldı.

Topkapı sanayi havzasını asgari ücret gündemli afişlerle donatan BDSP’liler 2. Matbaacılar Sitesi’den sonra farklı noktalarda da bildiri dağıtımları gerçekleştirdiler. İşçilerin yoğun olarak geçtiği PTT önünde ve Perfektüp önünde yapılan dağıtımlarla yüzlerce bildiri işçi ve emekçilere ulaştırıldı.

Kartal’daki faaliyetlerini sürdüren BDSP’liler Karlıktepe Mahallesi ve Kartal merkezde yaygın bir afiş faaliyeti yürüttüler. Kartal’ın merkezi yerlerine yapılan afişler dikkat çekti.

Gaziosmanpaşa bölgesinde BDSP afişleri ve bildirileri yaygın biçimde kullanıldı. Sınıf devrimcileri birçok merkezi noktada ise stantlar açarak ajitasyon konuşmalarıyla işçi ve emekçilere seslendi.

25 Aralık günü Gazi Mahallesi Dörtöl’da stant açan sınıf devrimcileri, işçi ve emekçileri kavga saflarına çağırdılar. “İnsanca yaşamaya yeten asgari ücret!” talebiyle imza da toplayarak, Kızıl Bayrak ve Metal İşçileri Bülteni satışı da gerçekleştirdiler.

27 Aralık günü **Sarıgazi**’de polis terörü protesto edildi. “Haklarımız ve geleceğimiz için örgütlü mücadeleye! İnsanca yaşamaya yeten asgari ücret! / BDSP” ve “Sefalet ücretini kabul etmiyoruz! İnsanca yaşamaya yeten asgari ücret istiyoruz! / OSB-İMES İşçileri Derneği” afişlerinin yapımı sırasında zorla gözaltına alınan sınıf devrimcileri, yasadıkları polis

terörünü teşhir etmek için Sarıgazi’de basın açıklaması gerçekleştirdiler.

“Polis terörüne son! Devrimci faaliyet engellenemez! / BDSP” şiarlı pankart açılarak gerçekleştirilen basın açıklamasında, BDSP’nin asgari ücret kampanyasına değinildi. Açıklamada, kampanya çerçevesinde faaliyet yürüten BDSP’lilerin 22 Aralık günü gözaltına alınarak polis terörüne maruz kaldıkları söylendi.

Gebze

Osmangazi Tren İstasyonu, Erişler, Emek Mahallesi, Yıldız Market, Mahsuni Şerif Parkı, Can Emlak, Yeni Mahalle-Pastane, Mandıra, Perşembe Pazarı, Fatih Tren İstasyonu, Çayırova Köprüsü, işçi servis duraklarına bildiri dağıtımı gerçekleştirerek işçileri mücadeleye çağıran Gebze BDSP ayrıca işçi servis güzergâhlarına “İnsanca yaşamaya yeten asgari ücret için mücadeleye! BDSP” şiarlı yazılamalar gerçekleştirdi ve BDSP afişleri kullanıldı.

MESS dayatmalarına ve Türk Metal satışına karşı metal işçilerini mücadeleye çağıran duvar yazılamaları gerçekleştiren Gebze BDSP, Birleşik Metal’in örgütlü olduğu Areva, Yücel Boru farikalarının duvarlarına “MESS-Türk Metal ihanetine sessiz kalma, hesap sor! / BDSP” şiarlı yazılamalar yaptı.

Bölgede daha önce başlayan İleri Elektro Kimya direnişi ve 24 Aralık günü başlayan BERİCAP direnişi ile dayanışma sürdürülüyor.

Ankara’da asgari ücret gözaltısı

Sağlık işçilerinin “insanca yaşamaya yeten asgari ücret” talebi polis terörüyle karşılandı. Asgari Ücret Tespit Komisyonu’nun Ankara’da Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı’nda son toplantısını gerçekleştirdiği 28 Aralık günü eylem yapan işçiler gözaltına alındı.

Bakanlık binasının kapısında sefalet ücretini protesto eden DİSK’e bağlı Dev Sağlık-İş Sendikası üyesi 6 işçi toplantıya katılmak için bakanlığın bahçesindeki demir kapıdan atlayarak bahçeye girdi.

Komisyon toplantısına “asgari ücretli çalışanların da katılması gerektiğini” söyleyen işçiler polis tarafından engellendi. Polise direnen Dev Sağlık-İş üyeleri yaka paça gözaltına alındı. Gözaltı saldırısı sırasında işçilerle polis arasında arbede yaşandı.

İşçiler “Asgari ücret 40 milyon kişiyi ilgilendiriyor, bu ücretle geçinemiyoruz, neden biz bu toplantıya alınmıyoruz, biz de toplantıya gireceğiz” diyerek işçilerin söz sahibi olmadığı bir toplantıdan çıkacak kararı kabul etmeyeceklerini vurguladılar.

Metal İşçileri Birliği Merkezi Yürütme Kurulu Ocak Ayı Toplantısı Sonuçları

MİB MYK Ocak ayı toplantısını gerçekleştirdi. Toplantının gündemi şu ana konu başlıklarından oluştu:

- MESS Grup TİS sürecine ilişkin değerlendirme:

MESS Grup TİS süreci MYK'nın Ocak ayı toplantısının da ana gündemiydi. Toplantıda TİS sürecinde gelinen aşama çeşitli yönleriyle değerlendirilerek, sürecin bundan sonraki olası seyri üzerine tartışmalar yapıldı. Tüm bunlardan sonra mevcut koşullarda süreci metal işçileri lehine geliştirmek doğrultusunda yapılacak müdahale ve yürütülecek çalışmanın politik içeriği, hedefleri ve araçları üzerine bir dizi sonuç çıkarıldı. Bu sonuçlar şöyle özetlenebilir:

1. Türk Metal çetesinin satış sözleşmesine imza atmasının ardından Birleşik Metal Sendikası yönetimi ve tabanının vereceği karar kritik bir önem kazanmıştı. Çünkü verilecek karar hem satış sözleşmesini yırtmak ve hem de ihanet çetesini dağıtmak bakımından anahtar olacaktı. Böylelikle on yıllar boyunca metal işçisine oynanan oyunun bozulması için bir adım atılacak, birikmiş öfkenin patlayacağı kanallar açılmış olacaktı. Birleşik Metal aldığı "mücadeleye devam" kararıyla bu yönde çok önemli bir adım atmıştır. MYK bu adımın metal işçilerinin mücadelesi ve geleceği bakımından taşıdığı önemin altını bir kez daha çizmekte ve sahiplenmektedir.

MİB MYK ayrıca ileriye atılmış olan bu adımı güçlendirmek, MESS ve uşaklarının saldırılarına karşı savunmak için metal işçileri başta olmak üzere, sınıfın diğer bölüklerine destek ve dayanışma çağrısı yapmaktadır.

2. Yine de sürecin seyrini, destek ve dayanışmanın düzeyini kapsam dahilindeki metal işçilerinin ve asıl olarak Birleşik Metal yönetiminin tutumu belirleyecektir. Eğer kararlılık ve cesaretle ilerlenmeye devam edilir ve mücadelenin ihtiyaçlarını karşılayacak ciddi, tutarlı ve sistematik bir çalışma yürütülebilirse, bugün aşılması zor görünen engeller kolaylıkla aşılabılır. Ancak tersinden kararsız ve titrek davranılır ve böylelikle ihtiyaçları karşılayacak bir hazırlık içerisine girilemezse varolan engeller asla aşılamaz. Kararsızlık ve inançsızlık mücadelenin en büyük düşmanıdır. Elbette bu gibi eğilimler her mücadele ve örgütlenmenin karşılaştığı zorluklardır. Ancak önemli olan yönetim konumunda olanların gerçek önderler gibi davranmasıdır. Eğer onlar zorlu kavgalara girecek azim ve kararlılığı gösterebilir ve bunu tok bir pratikle birleştirebilirlerse, geriye dönük eğilimler de hızla aşılabılır. Aksi halde ise kararsızlık ve yılgınlık tüm saflara yayılır. İşte bunun için MİB MYK, Birleşik Metal yönetiminden başlayarak tüm sendikal yönetim kademelerini ve ileri-öncü metal işçilerini bu bakış ve sorumlulukla davranmaya çağırılmaktadır.

4. MİB MYK bu düşüncelerle tok bir grev kararlılığının gösterilmesi gerekliliğinin altını çizmektedir. Geride duranın sarsılıp uyandırılması kadar önde duranın en ileri hedefler doğrultusunda örgütlenmesi için de bu şarttır. Ancak grevi bir boş tehdit olmaktan çıkararak sınıf mücadelesinde gerçek bir silaha dönüştürmenin yolu, onun için ciddi ve sistematik bir hazırlığı bugünden yapmaktan geçer.

Bunun için bugünden tabanın grev hedefine kazanılması, grev komitelerinin oluşturulması, uzun süreli bir grev için grev fonunun hazırlanması gerekmektedir. Ayrıca olası bir grevin başarısı için tüm temel alanlarda gerekli önlemleri bugünden almak da büyük önem taşımaktadır. Örneğin bir grevin gücünü ve geleceğini belirleyen en önemli faktörlerden birisi, işçi ailelerinin tutumu olmaktadır. İşçi ailelerinin aktif desteğinin olduğu bir grev o ölçüde uzun soluklu ve dayanıklıdır. Bu nedenle bugünden işçi aileleriyle gerekli bağları sağlamak ve onları sürece dahil etmek üzere harekete geçilmelidir.

Diğer çok önemli bir faktör ise sınıf dayanışması ve toplumsal destektir. TEKEL direnişi sırasında bu bakımdan nasıl da büyük bir güç yaratıldığı malumdur. Ancak bu düzeyde bir destek kendiliğinden doğmaz. Bunu hazırlamak için bugünden mücadelenin metal işçisinin davasının emeğin davası olduğunu sınıfın diğer bölüklerine ve topluma anlatılması, destek ve dayanışma için önlemlerin ve zeminlerin oluşturulması yönünde adımların atılması gerekmektedir. Bir kez daha vurgulamak gerekir ki tüm bu alanlarda mesafe almak için eylemli mücadeleyi büyütmek özel bir önem taşımaktadır. Bunun için mücadelenin fabrika önlerinden sanayi havzalarına ve kent merkezlerine taşınması, giderek periyodik biçimler kazanması gerekmektedir.

5. Kirli ittifakı yenebilmek için Türk Metal sultası altında tutulan metal işçilerinin alacağı tutum belirleyicidir. Bir dizi somut veriden de hareketle belirtmek gerekir ki, satışın hemen ardından doğan büyük öfke bugün için bir ölçüde yatışmış gibi görünse de, metal işçisinin gözü hala Birleşik Metal'in üzerindedir. Öyle ki "mücadeleye devam" kararı ileri ve öncü unsurlardan başlayarak büyük bir heyecan yaratmıştır. Eğer süreç grev yönünde ilerletilirse kuşku yok ki, Türk Metal'e karşı büyük bir öfke duyan metal işçileri ileri çıkabilecek ve Birleşik Metal'in yanında saf tutacaklardır. Elbette bunun için aynı zamanda mücadele kararlılığının ve grev iradesinin bu söz konusu fabrikalara taşınması gereklidir. Bu yönde uygun yol, yöntem ve araçların sistematik biçimde kullanılması ihmal edilmemelidir.

6. Metal İşçileri Birliği, TİS sürecine ilişkin mücadele gücünün en geniş kitlelere yayılması için

cephesinden elinden geleni yapmak kararlılığındadır. Bu kapsamda yapılacak ilk işlerden birisi, kapsam dahilindeki fabrikalarda grev kararlılığının pekiştirilmesi ve grev yolunda somut hazırlıkların yapılması doğrultusunda yukarıda tarif edilen görevleri omuzlamaktır. İkinci olarak mücadelenin geleceği bakımından kritik bir önemi olan Türk Metal'in tuttuğu fabrikadaki ilgiyi diri tutmak ve olabildiğince tepkiyi örgütlemek üzere etkin bir çaba içerisinde olunacaktır. Sistematik biçimde bu fabrikalara yönelik seslenme faaliyeti yürütülecektir. Üçüncüsü kapsam dışında bulunan metal işçilerinin aktif destek ve dayanışmasını örgütlemek üzere hareket edilecektir. Mücadelenin duyurulmasından, aktif dayanışma eylemlerini örgütlemeye kadar bir dizi pratik faaliyet örgütlenecektir. Dördüncüsü diğer işkollarından sınıf bölüklerinin ve onların örgütlülüklerinin bugünden metal işçileriyle aktif dayanışma içerisine girmek üzere harekete geçirilmesi yönünde elinden gelen çabayı gösterecektir. Sürecin seyrine bağlı olarak bu doğrultuda tüm olanaklarını kullanacaktır. MYK tüm bu belli başlı görev alanlarında kullanılmak üzere bir dizi aracı somutlamıştır. En kısa sürede bu araçlar kullanıma hazır hale getirilecektir.

- Yerel gündemlere ilişkin değerlendirme:

Toplantıda bu gündem başlığı altında bir dizi yereldeki fabrika ve sanayi havzalarındaki sorunlar ve mücadele görevleri üzerine tartışmalar yapılmıştır. Ayrıca bu süreçlerle de bağlantılı olarak Birlik'in yerel çalışma gücü ve kapasitesi ile örgütsel mekanizmalarının kurulup işletilmesiyle ilgili sorunlar da ayrıntılı tartışmalara konu edilmiştir. Bu tartışmaların ışığında ise tespit edilen yetersizliklere yönelik olarak bazı somut müdahale biçimleri ve araçları üzerinde durulmuştur.

- Sınıfın genel mücadele gündemi üzerine:

1. Bir süredir sermaye örgütleri ve hükümet tarafından elbirliğiyle hazırlanan kapsamlı saldırı yasaları, değişik biçimlerde gündeme gelmeye başladı.

“Ulusal istihdam stratejisi” adı altında toplanan kapsamlı kölelik ve güvencesizlik paketinin bir bölümü şu sıralar “torba yasa” biçiminde gündeme sokuldu. İçerisinde asgari ücreti işçi sınıfına karşı bir silaha çevirmeyi amaçlayan düzenlemelerden, binlerce işçiyi bir çırpıda iş güvencesinden yoksun bırakacak saldırılara kadar oldukça ağır olan bu saldırı torbasını göğüslemek, işçi sınıfının bütününe kesen hayati bir mücadele gündemidir. Halihazırda bir dizi sendika eylem kararları almış olsa da bu kararlar saldırıyı püskürtebilmek bakımından oldukça yetersizdir. Sendika bürokratları bir kez daha göstermelik eylemlerle görev savmaya çalışıyorlar.

MYK üst kademe sendika bürokratlarının bir kez daha sınıfa ihanete hazırlandığını, alt kademe sendika yönetimlerinin ise mücadeleyi omuzlama iradesini gösteremediklerini tespit ederek, tüm işçi ve emekçileri harekete geçmeye çağırılmaktadır. Gün sendika bürokratlarını mücadele görevlerini üstlenmek üzere zorlama, buna rağmen ayak direyenleri aşma günüdür. Her durumda mücadele görevlerini üstlenerek, bulunduğumuz her alanda mücadele alanlarına çıkmalı, sermayeye ve hükümete karşı öfkemizi göstermeliyiz.

Birlik, bu bilinç ve sorumlulukla, saldırılar konusunda işçi sınıfını uyarmak ve duyarlılığı arttırmak üzere bildiri ve afiş gibi materyaller kullanacak, diğer bilinçlendirmek ve mücadele görevlerini tartışmak için işçi toplantıları düzenleyecek, gerçekleştirilecek eylemlere kitlesel katılım üzere hareket edecektir.

2. Diğer bir önemli mücadele gündemi olan asgari ücret konusunda ise sermaye ve hükümeti, Türk-İş başta olmak üzere sendika bürokratlarının yardımıyla istediğini elde etmiştir. Asgari ücret bir kez daha sadaka zammıyla geçirtilmiş, azami sefalet ücreti olarak tescil edilmiştir. Kuşkusuz bunun böyle olmasının nedeni işçi sınıfının bu temel konuda ağırlığını koyamamasından ileri gelmektedir. Bunun

nedenleri de ortadadır. Bu süreç sadece bir kez daha sınıfın örgütlenmesi ve sendikalarının yeniden kazanılması yolundaki ihtiyaca yapılmış bir vurgu olarak okunmalıdır.

Diğer taraftan genel ücret düzeyi bakımından temel ölçü olan asgari ücretin belirlenmesinin ardından da ücret konusu gündemdeki yerini korumaktadır. Çünkü sendikasız işyerlerinde bundan böyle temel gündem ücret zamları olacaktır. Bu da haliyle sınıf mücadelesinin işyeri ölçeğinde sertleşmesi sonucunu verecektir. MYK bu bilinçle tüm bileşenlerini ve örgütlü sınıf güçlerini bu gerçeği gözeterek bir bakışla işyerlerindeki keskinleşecek mücadelelere ilgi göstermeye, bu mücadeleleri kucaklamaya ve kalıcı örgütsel mevziler elde etmek yönünde değerlendirmeye çağırılmaktadır.

3. Halihazırda birçok işkolunda fabrika düzeyinde işçi direnişleri yaşanmaya devam etmektedir. MYK bu direnişlerle dayanışma içerisinde olduğunu ifade ederken, aktif sınıf dayanışmasını örgütlemek yönünde üzerine düşeni yapma kararlılığındadır.

- Bülten üzerine değerlendirme ve planlama:

1. Aralık sayısını değerlendiren MYK bu sayının içerik ve biçim açısından asgari bir başarıyı yakaladığı görüşünde birleşmiştir. Bu sayı, mücadeleye yol gösteren, bilinç ve kararlılık aşılayan, birçok ilden ve fabrikadan işçilerin sesini taşıyan bir içerikte olmuştur. Hala da çok önemli yetersizlikler barındırsa da bültenin bu düzeyini daha da geliştirmek büyük önem taşıyor. Aynı şekilde kullanımını da daha etkili hale getirmek yolunda gerekli önlemleri almak gibi temel bir sorumluluk alanı önümüzde duruyor.

(...)

Metal İşçileri Birliği
29 Aralık 2010

Kartal MİB’den panel

Öncü-devrimci metal işçileri İstanbul Kartal’da gerçekleştirilen panelle torba yasayı ve sermayenin Ulusal İstihdam Projesi adı altındaki sosyal yıkım saldırılarını tartıştı.

26 Aralık Pazar günü **Kartal Metal İşçileri Birliği** (MİB) tarafından gerçekleştirilen panele konuşmacı olarak **Doç. Dr. Faik Başaran** katıldı.

Sunumunu, “Üretim yapısı ve sistemi anlamak” başlığını taşıyan sinevizyon eşliğinde yapan Başaran; Engels’in, bir kunduracının üretim yapısını kavramasını anlattığı örneği aktardı. Buradan somut ve güncel bir örnek olarak Sa-ba Enjeksiyon fabrikasındaki sürece değindi. Kalite yönetimi belgeleri alan, demokrat yönetim iddiası taşıyan şirketin aslında sistemin ideolojik çarpıtmasının tipik bir örneği olduğunu anlattı. Bu kalite yönetimi yapısı üzerinden teşhir yürütülmesinin önemli bir nokta olduğunu söyledi. Torba yasanın içeriğine değinen Başaran, esnek üretimi anlattığı kısımda ise işçilerin sorularıyla sunumunu genişletti.

Başaran’ın sunumunun ardından söz alan Metal İşçileri Birliği temsilcisi, Başaran’ın sunumundan yola çıkarak esnek üretimin fiilen uygulandığını ve buna yasal güvenceler kazandırılmak istendiğini söyledi.

Taban örgütlenmelerine dayanan bir mücadele sürecinin belirleyici olacağını söyleyen MİB temsilcisi, Metal İşçileri Birliği’nin hedefleri üzerinden taban örgütlenmelerini oluşturmanın gerekliliğine vurgu yaptı. Sendikaları harekete

26 Aralık 2010 / Kartal

geçirecek olanın da taban örgütleri olacağını vurguladı.

Sorularla ilerleyen ve sorunların dile getirildiği panelde patronların fabrikalarda hayata geçirmek istediği kölelik koşulları aktarıldı. Bu saldırılara karşı tek yolun taban örgütlenmesine dayanan fiili-meşru mücadele olduğu söylendi.

Ulusal İstihdam Stratejisi adı altındaki saldırılar ve fiilen hayata geçirilen uygulamalara izin vermemek için mücadeleyi büyütme çağrısı yapıldı. Panele 20 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Kartal

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

OSİM-DER’den “Asgari Ücret” paneli ve eylemi...

OSB-İMES İşçileri Derneği, işçi ve emekçilere dönük saldırıların bir ayağını oluşturan sefalet zammına ilişkin 26 Aralık Pazar günü panel ve eylem gerçekleştirdi.

Araştırmacı-yazar **Volkan Yaraşır**’ın katılımıyla gerçekleştirilen panelde yeni sefalet ücretiyle birlikte toplam saldırılara karşı mücadele yöntemleri ele alındı.

Panelde ilk olarak OSİM-DER adına açılış konuşması yapıldı. Dernek tarafından yürütülen çalışmadan bahsedildi ve örgütlü mücadele çağrısı yapıldı. Volkan Yaraşır ise konuşmasına, insanca yaşamaya yetecek asgari ücretin kapitalizmin doğasına aykırı olduğunu söyleyerek başladı. Daha sonra ise sermayenin topyekün saldırılarına değinerek asgari ücret saldırısının bunun yalnızca bir ayağı olduğunu ifade etti. Yaraşır, konuşmasına “asgari ücret”in tanımlamasını kapitalizmin işleyiş yasaları üzerinden somut örneklerle açıklayarak devam etti ve bu yasaların çıkarılmasının Çin çalışma rejimini Türkiye’de hayata geçirme projesi olduğunu söyledi.

Yaraşır, konuşmasında daha çok işçi sınıfının kapitalizme karşı yürüteceği mücadelenin yöntemleri ve öncü işçi kimliği üzerinde durdu. Sermaye sınıfının sistematik bir şekilde işçileri kendisine, emeğine ve insanlığa yabancılaştırdığını, onu nesneleştirdiğini ve bu yüzden işçilerin örgütlenemediğini söyleyen Yaraşır, komünistlerin işçileri özneleştirme çabası içerisinde olması gerektiğini söyledi. Ayrıca, işyeri komitelerinin önemine değinen Yaraşır, taban örgütlenmelerinin ancak işçilerle organik bir bütünlük kurarak yaratılabileceğinden bahsetti.

Salondan işçiler de söz alarak fabrikalarında yaşadıkları sorunları anlattılar.

Dudullu’da eylem

Panelin ardından Dudullu’da bir eylem gerçekleştirildi. “İnsanca Yaşamaya Yeten Asgari Ücret İstiyoruz” yazılı dövizlerin taşındığı eylemde “Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!”, “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!”, “Asgari ücret azami sefalet!”, “Sefaletle mahkum olmayacağız!” sloganları atıldı. Eylemde Barem’in önünden Dudullu Meydanı’na yürüyüş yapıldı. Burada OSİM-DER adına basın açıklaması gerçekleştirildi. Açıklamada şunlar söylendi: “Ücret de dahil olmak üzere tüm haklarımızın düzeyini belirleyen asıl olarak bizim mücadelemizdir. Bugün ücreti belirleyecek olan da tabandan doğru yaratacağımız örgütlülük ve mücadelemizin gücü olacaktır. Hepimiz biliyoruz ki, koşullarımızı ancak birleşerek düzeltebiliriz. Tek ses, tek yürek, tek yumruk olursak yapabiliriz. Ya seyirci kalarak “kaderimize” razı olacağız ya da “birleşen işçiler yenilmezler” şiarıyla hareket ederek oyunlarını bozacağız.”

Eylem sırasında ve sonrasında çevredekilere asgari ücretle ilgili OSİM-DER imzalı bildiriler dağıtıldı. Açıklamaya ve bildiri dağıtımına işçi ve emekçilerin ilgisi dikkat çekti.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Türk Metal işi arsızlığa vurdu...

Metal işçisinin öfkesinden kurtulamayacaksınız!

MESS grup TİS sürecinde imzaladığı satış sözleşmesinin ardından yaptığı ilk açıklamadan sonra sessizliğe gömülen Türk Metal çetesi, aradan geçen bunca zamandan sonra yeni bir açıklama yayınlayarak işi arsızlığa vardırdı.

“Birimizin değil, hepimizin başarısı” başlığıyla Türk Metal’in büyük şefi Pevrul Kavlak imzasını taşıyan yalan dolu açıklamada satış sözleşmesi “mükemmel” olarak nitelendirilirken Birleşik Metal Sendikası da “patron tarafında yer almakla” suçlanıyor.

Senaryoyu gerçek yaptılar

Satış sözleşmesini “mükemmel bir sözleşme” olarak gösteren Türk Metal çetesi buna kanıt olarak ise sözleşmenin içeriğini değil, tüm bir süreç boyunca yaşananları gösteriyor. Kuşkusuz bu bilinçli bir seçim. Çünkü böylelikle satış sözleşmesini metal işçilerine yutturmak için sahnelenen oyuna dikkatler çekiliyor. Yoksa imzalanan sözleşme metal işçisinin hiçbir beklentisini karşılamıyor. Böyle olduğu için satış senaryosu uzun uzun yeniden anlatılıyor.

Buna göre, Türk Metal çetesi 2008 yılında yaşanan kriz nedeniyle “işin ve işyerinin devamı için taşın altına sadece ellerini değil, tüm bedenlerini koymasından” dolayı metal işçisinin büyüyen beklentilerini karşılamak için harekete geçmiş. Bu beklentileri karşılayan bir sözleşme taslağı hazırlamış, arkasından ise MESS ile görüşmeye başlamış. Fakat MESS’in ücretlere yüzde 0,18’lik zam teklifi ve esneklikle ilgili diğer dayatmalarını görünce “derhal” uyuşmazlık zaptını tutmuş ve arkasından da mücadele sürecini başlatmış.

Türk Metal çetesi “ne kadar kararlı ve inançlı olduğumuzu bir kez daha dosta, düşmana göstermek amacıyla” girdiğini iddia ettiği “mücadele süreci”ni de şöyle anlatıyor: “Ege ve Marmara Bölgelerinde genişletilmiş temsilciler meclislerimizi topladık. Bu süreç zarfında ayrıca ekonomistlerden hem ülke ekonomisi hem de metal işkolu hakkında brifingler aldık. Hemen hemen her gün şube başkanlarımızla durum değerlendirmeler yaptık.”

Fakat Türk Metal’in mücadelesi bununla sınırlı kalmamış, aynı zamanda MESS’i savunmak için

kendilerine “patron edasıyla” engel olmaya çalışan Birleşik Metal engeline karşı da mücadele vermiş. Sonuçta Türk Metal şefleri Birleşik Metal engelini de aşarak metal işçilerine “çifte bayram” sevinci yaşatan “mükemmel bir sözleşme”ye imza atmış. Öyle ki metal işçileri bu sözleşmeyi bayram havasında karşılamış ve onbinlerce teşekkür mesajı göndermiş.

Dört dörtlük bir satış!

Bu yalan senaryosundan sonra sürecin gerçek seyrini anlatmak şart oldu:

Metal işçileri Türk Metal çetesinin patronlarla işbirliği yapmasından dolayı krizin faturasını ağır biçimde ödeyerek ücretlerinden ve diğer haklarından olmuşlardır. Bu nedenle de bu sözleşme sürecinde kaybettiklerini geri almak istemişlerdir. Ancak Türk Metal çetesi hazırladığı taslakla metal işçisinin bu taleplerini dikkate almamıştır. Metal işçisi bu satış teklifine öfkesini gösterince, o zaman MESS ile birlikte hazırlanan senaryo devreye sokulmuştur. Bu senaryo gereğince MESS masaya, Türk Metal’in taslağını bile kötünün iyisi gösteren kapsamlı dayatmalar koymuş, böylelikle metal işçisi savunmaya sokulmuştur. Ardından da göstermelik biçimde uyuşmazlık zaptı tutularak mücadele ediyoruz görüntüsü yaratılmış, sonrasında da oyunun finali olarak MESS’in dayatmalarını geri çekmesiyle satış sözleşmesi imzalanmıştır.

Sonuç: Metal işçileri çok büyük beklentilerle başladıkları bu süreçte ne kriz döneminde MESS’in çaldıklarını geri almışlar, ne de yeni haklar elde edebilmişlerdir. İşte Türk Metal’in mükemmel sözleşmesi de budur!

Türk Metal çetesi kurgu dünyasında yaşıyor, ya da daha doğrusu metal işçisiyle alay ederek MESS ile birlikte oynadığı oyuna devam ediyor. Ya da metal işçisinin satışa duyduğu büyük öfkeyi eyleme dönüştürememesinden cesaret alarak dalgasını geçiriyor. Öyle ki Pevrul Kavlak sözlerini “Allah razı olsun metal işçilerinden” diyerek bağlıyor.

Metal işçileri henüz teslim olmadı!

Ancak Türk Metal çetesi boşuna sevinmesin, çünkü metal işçisi henüz teslim olmadı. Çünkü hem Birleşik Metal’de örgütlü metal işçileri Türk Metal’in satış sözleşmesine imza atmamakta kararlı olduklarını ifade ederek mücadeleye devam dediler. Hem de zaten Türk Metal’in sultanı altındaki metal işçileri de öfkelerini toprağa gömmeler. Birleşik Metal’in grev yolunda ilerlemesi ile birlikte tek bir kıvılcım bu öfkeyi harekete geçirebilecektir. Bu durumda da arsız Türk Metal çetesi ‘98’de olduğu gibi korkudan kaçacak delik arayacaktır.

Türk Metal’in bu arsızlığı uyarıcı olmalı ve mücadele görevlerimize daha sıkı biçimde sarılmalıyız. MESS ve uşaklarından hesap sormak için öfkemizi bilemeli, mücadele bayrağını yükseltmeli, grev yolunda daha kararlı ve güçlü biçimde yürümeliyiz.

Metal İşçileri Birliği

25 Aralık 2010

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Birleşik Metal mücadeleye çağırıyor

“Siz neyi başardınız? Kiminle?”

Türk Metal çetesinin arsız açıklamalarına **Birleşik Metal-İş Sendikası**’ndan yanıt geldi. Sendika yaptığı açıklamada Türk Metal-MESS kirli ittifakını teşhir etti. “Siz neyi başardınız? Kiminle?” diye soran Birleşik Metal-İş, Türk Metal’in, metal işçilerine ve onların şahsında Türkiye işçi sınıfına hesap vereceğini söyledi. Açıklamada şu ifadeler dikkat çekti:

“MESS sizin proje ortağınız.

Bugün milyon avroluk projeleri birlikte götürüyorsunuz.

Aranızdan su sızması normal!

MESS sizin işçi haklarını geriletme kavgasındaki ortağınız!

Borcunuz büyük! Sizi kuran ve palazlandıranlara 30 yıldır borç ödüyorsunuz ve ödemek zorundasınız.

Bu borcu ödemekten vazgeçemezsiniz!

Ama bir de vereceğiniz hesap var! Üstelik çok şişkin bir hesap!

O hesabı metal işçilerine ve onların şahsında Türkiye işçi sınıfına vereceksiniz!”

Türk Metal-MESS ittifakı teşhir edildi

Birleşik Metal-İş Sendikası yayınladığı bir bildiri ile MESS-Türk Metal ittifakını teşhir etti. İşçi haklarının hedef tahtasına konduğu bir süreçte Birleşik Metal-İş üyelerinin mücadele çağrısında bulunduğunu belirten sendika MESS’in teklifine neden hayır dediğini kamuoyuna duyurdu.

Açıklamanın son bölümünde şu ifadeler yer aldı: “Merkez Toplu Sözleşme Komisyonumuzun aldığı eylem kararlarını harfiyen ve büyük bir katılımı uygulamaya devam ediyoruz.

Biz kafasına göre hareket eden bir sendika değiliz. Kararlarımızı üyelerimizle demokratik bir tartışma ortamında alıp, bu kararlara uygun hareket ederiz.

Bu kararın sonucu ne olursa olsun, bu sonuçları da hep birlikte göğüsleriz.

Bedeli ne olursa olsun!

Zor ve kritik bir süreçten geçiyoruz. Herkes kendini her tür zorluklara karşı hazırlamak durumundadır.

Biz, geçmişte Saraçhane Mitingleri’nde, Kavel Direnişleri’nde, DGM Direnişleri’nde, MESS Grevleri’nde, 12 Eylül zindanlarında, Netaş Grevleri’nde vardık.

Bugün, işyeri işgalleriyle, kapı önü direnişleriyle, işten atılan işçileri geri işe aldığımız direnişlerde, 1 Mayıs’larda varız.

Yarın, özgür bir ülkede, sendika seçme özgürlüğüyle, özgür grev hakkıyla yine varolacağız.

Bundan hiç kimsenin şüphesi olmasın.

Mücadelenizde başarılar diliyoruz.”

Teklif reddedildi eylemler sürüyor...

2010-2012 Grup Toplu İş Sözleşmesi sürecinde MESS’le arabulucu aşamasında olan Birleşik Metal-İş Sendikası, örgütlü olduğu fabrikalarda eylemlerini ve bilgilendirme toplantılarını sürdürüyor.

Gebze’de yürüyüşler

24 Aralık günü Gebze’de Sarkuysan, Makina Takım ve Akkardan işçileri eylemdeydi.

15.00-23.00 ile 16.00-24.00 vardiyasında çalışan Sarkuysan, Akkardan ve Makina Takım işçileri, Fen-İş Köprüsü’nde toplanarak alkış, ıslık ve sloganlarla fabrikalarına yürüdüler. MESS dayatmalarını protesto eden işçiler “Direne direne kazanacağız!” sloganını haykırdılar.

Saat 14.30’da Fen-İş Köprüsü’nde toplanan 100’ü aşkın **Sarkuysan** işçisi “MESS dayatmalarına hayır! / DİSK - Birleşik Metal İşçileri Sendikası” pankartı arkasında fabrika önüne kadar yürüyüş gerçekleştirdi. Sloganlar atan işçiler, fabrika önünde vardiya değiştiren diğer işçilerle birleşerek fabrika içerisine girdiler.

Fabrika içinde toplanan işçilere seslenen Birleşik Metal-İş Sendikası Gebze Şube Başkanı Erdoğan Özer, MESS’e karşı mücadelelerinin ikinci evresinde olduklarını ifade ederek alınan eylem kararlarını hayata geçirmeye devam edeceklerini söyledi.

Sarkuysan işçilerinin ardından Fen-İş Köprüsü’nde toplanan **Makina Takım** ve **Akkardan** işçileri de “MESS dayatmalarına hayır!” pankartını açarak fabrikalarına alkış ve sloganlarla yürüdüler

Metal işçileri yürüyor

24 Aralık günü Bursa’da MESS üyesi **Prsymian** ve **SCM** fabrikalarında eylemler gerçekleştirildi.

İlk eylem saat 16.00’da Mudanya yolu üzerinde bulunan Prsymian fabrikasında yapıldı. 08.00-16.00 vardiyasından çıkan işçiler fabrika önünde toplanmaya başladı. Daha sonra gece vardiyasında çalışan işçilerin katılımıyla Mudanya Meydanı’na doğru yürüyüş başladı. Sloganlar ve ajitasyon konuşmalarıyla yürüyüşe başlayan işçiler MESS’in dayatmalarına boyun eğmeyeceklerini gur bir şekilde haykırdılar. Yol boyunca Mudanya halkı da alkışlarla destek sundu. Yürüyüş sonunda Mudanya Meydanı’na

gelindi. Burada işçilere seslenen Birleşik Metal-İş Sendikası Bursa Şube Başkanı Ayhan Ekinci, TİS sürecinde geline aşamaya ilişkin bilgi verdi.

Sözleşmeyi neden imzalamadıklarını açıklayan Ekinci üye sayıları 10 bin olmasına rağmen bu kadar bir işçi kitlesinin greve çıkmasının önemli olduğunu söyledi.

SCM fabrikasında saat 18.00’de işe girecek olan işçiler işe girmeyerek fabrika önünde beklemeye başladılar. Daha sonra işten çıkan vardiyasındaki işçilerin de katılımıyla basın açıklaması ve 1 saatlik oturma eylemi gerçekleştirildi.

Baştemsilciler süreci değerlendirildi

Grup toplu iş sözleşmesi kapsamındaki işyerlerinin baştemsilcileri 25 Aralık tarihinde Gönen’de bir araya geldi.

Birleşik Metal-İş Genel Sekreteri Selçuk Göktaş tarafından yapılan konuşmayla başlayan toplantıda, 11 Aralık günü yapılan Merkez TİS toplantısının eğilimleri temel alınarak Genel Yönetim Kurulu’nun yapmış olduğu deklarasyonun anlam ve önemi anlatıldı. Resmi arabulucu süreci ve sonrasında prosedüre yönelik detaylı bilgi verildi ve son olarak da grev komitelerinin işleyiş ve oluşumuna yönelik bilgilendirme yapıldı.

Toplantının ikinci kısmında da, işyerlerinin mali, ekonomik durumu; sözleşmenin imzalanmaması nedeniyle işyerlerinde yaşananlar; üyelerin tavırları ve beklentileri tartışıldı.

Fabrikalarda bilgilendirme toplantıları

MESS’in teklifinin kabul edilmemesi ve mücadelenin sürdürülmesi kararını MESS üyesi fabrikalarda çalışan üyeleriyle değerlendiren sendika, Gebze bölgesinde örgütlü olduğu fabrikalarda bilgilendirme toplantıları yaptı. Akkardan, Kroman, Dostel, Arfesan, Areva, Çayırova Boru fabrikalarında sendika üyeleri ile yöneticiler biraraya geldi.

Birleşik Metal-İş Genel Sekreteri Selçuk Göktaş ve Gebze Şube Başkanı Erdoğan Özer’in de katıldığı toplantılarda 11 Aralık toplantısının sonuçları konuşuldu. Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

“Birleşik mücadele şart”

Gebze İşçi Bülteni’nin ocak ayı sayısında bülten e yazdıkları yazılarla süreçle ilgili görüş, düşünce ve önerilerini paylaşan metal işçileri Birleşik Metal-İş Merkez TİS Komisyonu’nun 11 Aralık 2010 tarihinde yaptığı toplantıda alınan “mücadeleye devam” kararını değerlendirdiler.

“Kazanmak için birleşik mücadele şart”

2010–2012 toplu iş sözleşmesi sürecine girerken metal işçileri olarak bizler büyük beklentiler içerisindeydik. Sendikaların en azından beklentilerimizi asgari de olsa karşılayacak bir sözleşmeye imza atmasını bekliyorduk. Geçen sözleşme döneminde kriz bahanesi arkasına saklanan patronlar sendikal ihaneti de arkalarına alarak işçileri sefalet koşullarına sürüklemişlerdi. Bu yüzden bu sözleşme döneminde artık beklentilerimiz de artmıştı. Bizim iş yerimiz MESS kapsamında olmamasına rağmen sözleşmemiz MESS ile yapılan sözleşme emsal alınarak hazırlanıyordu. Bu yüzden bu görüşmeler bizim için son derece önemli idi. Ancak sürecin başında tüm beklentilerimiz Türk Metal Sendikası’ndaki bürokratlar tarafından baltalandı. Son süreçte ise Birleşik Metal dayatmaları kabul etmeme ve mücadeleye devam etme kararı aldı.

Bu karar çok anlamlıdır. Ancak diğer sendikalar imzaladıkları için Birleşik Metal’in mücadelede yalnız kalma ihtimali de var. Birleşik Metal bu süreçte metal işçilerinden gerekli desteği göremezse işler bütün metal işçileri için fazlasıyla zorlaşacaktır. Ama süreç kazanılırsa sadece iyi bir sözleşme kazanılmış olmayacak, bununla beraber ihanetçi diğer sendikalar anlamlı bir darbe alacak belki istifalar gündeme gelecektir. Dahası bu mücadele hükümetin hazırladığı yeni saldırılara karşı da bir barikata dönüşebilecektir. Nereden bakarsak bakalım bu grevin önemi büyüktür ve bütün işçileri ilgilendirmektedir. Tabandan birleşik bir mücadele şarttır.

Feniş Alüminyum’dan Çelik-İş üyesi bir işçi

“Greve hazırlık var!”

Sendikamızın MESS dayatmalarına karşı aldığı mücadeleye devam kararı kapsamında eylemlerimize devam ediyoruz. Daha önce aldığımız mesailere kalmama eylemlerini ve Cuma yürüyüşlerimizi sürdürüyoruz. MESS ile sendikamız arasında arabuluculuk dönemindeyiz. Greve hazırlanıyoruz.

Sarkuysan’dan Birleşik Metal üyesi bir işçi

“Bütün metal işçilerinin desteği gerekiyor”

MESS-Türk Metal satışının ardından üyesi olduğumuz Birleşik Metal-İş Sendikası’nın tabandan aldığı mücadeleye devam kararı oldukça anlamlıdır. Metal işçilerine dayatılan kölece çalışma koşullarına karşı artık tok bir cevap verilmesi gerekiyor.

Sendikamızın MESS’in dayatmalarına karşı aldığı mücadeleye devam kararı hem bizim açımızdan hem de diğer sendika üyesi işçiler açısından oldukça önemli bir gelişmedir. Ama daha önceki dönemlerde olduğu gibi bu dönemde de yine bir şey çıkmayabilir. Diğer metal işçilerin de desteğiyle mücadeleye devam edip süreci kazanımla sonuçlandıırırsak çok iyi olur.

Akkardan’dan Birleşik Metal üyesi bir işçi

“MESS dayatmalarını kabul etmiyoruz”

Artık sendikamızın daha önceki gibi MESS’in dayattığı ve Türk Metal’in imzaladığı sözleşmeye imza atmamasını istiyoruz. Sendikamızın MESS dayatmalarına karşı aldığı mücadele kararı sürüyor. Bizim fabrikamızda daha önce alınan mesailere kalmama kararı esnekleştirildi. İşçi arkadaşlarımızın harçları da olası greve çıktığımızda rahat etmemiz için sendika tarafından esnekleştirildi. Cuma yürüyüşleri yapmıyoruz. MESS ile sendikamız arasında devam eden süreç için bir arabulucu atanmasını bekliyoruz. Fabrikamızda olası bir greve %90’lık bir destek görünüyor. MESS’in verdiği teklifi kabul etmiyoruz ama bu süreçte %5’ten farklı bir oran çıkarsa greve gitmeyebiliriz.

Kroman Çelik’ten Birleşik Metal üyesi bir işçi

Buca direnişinde kritik aşama...

Buca Belediyesi’nde işten atılan 7 taşeron işçisinin direnişi 1 ayı geride bıraktı. Kritik bir aşamaya gelen direniş sürecinde belediye yönetimi tarafından sunulan teklif tartışılıyor.

Buca’da pazar yürüyüşü

İşçiler direnişin 32. gününde (26 Aralık Pazar) destekçi güçlerle birlikte Buca’da yürüyüş gerçekleştirdiler. Şirinyer Tansaş önünde toplanılmasıyla başlayan eylemde “Taşeron sistemi köleliktir! / Sendika istediğimiz için işten atıldık / İşimizi geri istiyoruz / Buca Belediyesi Taşeron İşçileri” pankartı açıldı.

Yürüyüş başladığı sırada koluk güçleri anayolu kapamama ve kaldırımdan yürüme dayatmasında bulundu ancak işçiler bu dayatmayı kabul etmedi ve sonunda tek şeridin açık bırakılarak yürünmesine karar verildi.

Yaklaşık 200 kişinin katıldığı coşkulu yürüyüş Menderes Caddesi üzerinden Buca Belediyesi önüne dek sürdü. Belediye önünde İnan Sezer’in gerçekleştirdiği basın açıklaması haklı direnişin 32. günü geride bıraktığının ifade edilmesiyle başladı. İşçilerin 32 gündür pek çok baskı ve tehdide rağmen direnişi sürdürdükleri belirtilerek buna rağmen sorumluların halen daha duyarsızlıklarını korudukları belirtildi.

Ayrıca direnişi karalamak için “onları işe alacaktık ama kabul etmediler” türünden söylemlere başvurulduğu ve bunların tamamen yalan olduğu bir kez daha vurgulandı.

Belediyenin teklifi değerlendiriliyor

Direnişin 34. gününde bir dizi gelişme yaşandı. Farklı belediyelerde işbaşı yapma yönünde teklif alan işçiler “*hepsi işbaşı yaptığı taktirde direnişe son verme*” yönünde eğilim gösteriyorlar.

28 Aralık sabahı ilk olarak CHP İlçe yönetimince işçilere yeni bir teklif getirildiği söylendi. CHP’li Buca Belediye Başkanı Ercan Tatı ile görüştüklerini ve “sorunu” yılbaşından önce çözmek istediklerini söyleyen CHP’liler 5 işçinin bizzat başkan tarafından farklı bir belediyeye aldırılacağını, iki işçinin ise CHP tarafından bir belediyeye yerleştirileceğini ifade ettiler.

Teklifin ardından akşam saatlerinde Ercan Tatı 5 işçi ile görüşmek istediğini belirtti. Saat 17.00’de başkan ile görüşmeye giden işçilere belediye başkanının teklifi de aynı oldu. Diğer iki işçinin neden işe yerleştirilmediği sorusuna ise Tatı net yanıt vermekten kaçındı ancak genel olarak bu iki kişinin kendisine hakaret ettiği yönlü imalarda bulundu. Belediye başkanı ayrıca bir aylık süre boyunca yaşananlardan da haberi yokmuşçasına atılan işçilerin kendisi ile ilgisi olmadığını, sorumlunun taşeron firma olduğunu iddia etti. Görüşme sırasında bu işçilerin Buca Belediyesi’ne geri alınmayacaklarını da kesin olarak ifade etti.

Toplantının ardından durumu aralarında değerlendiren işçiler teklifin bu haliyle net olmadığı konusunda hemfikir oldular. Ancak 7 işçinin de bir biçimde işbaşı yaptığı taktirde direnişin sona erdirilebileceği düşüncesi işçiler arasında ağırlık kazandı. İşçiler yaptıkları görüşmenin ardından CHP ilçe yönetimi ile yeniden görüştüler ve çadırı toplamak için 7 kişinin de işbaşı yapması gerektiğini, böyle olmadığı koşullarda muğlak bir vaat ile direnişi sona

erdirmeyeceklerini ancak işbaşı yapıldığı gün çadırın toplanacağını söylediler. Alınan kararın ardından belediyenin nasıl bir hamle yapacağı henüz bilinmiyor.

Taşeron işçilerin direnişi temel olarak atılan işçilerin geri alınması, işçi kıyımının son bulması ve taşeron sisteminin sona erdirilerek sendikal örgütlülüğün önünün açılması şeklinde formüle edilen üç talep üzerinden başlamıştı. Farklı yerlerde işbaşı yapılması bu haliyle her üç talebin de net olarak kazanılamaması anlamına geliyor.

Bu durum direnişteki ve halen çalışmakta olan işçiler arasında da farklı görüşlerin ortaya çıkmasına sebep oluyor. Bazı işçiler teklifin kabul edilmemesi eğilimindeyken bazıları da gönderilen belediyelerde aynı taşeron statüsünü kabul etmemek gerektiği yönlü görüş belirtiyor. Farklı belediyelere gidilse de içerdeki örgütlülüğün sürmesi için çeşitli taleplerde diretilmesi görüşü de işçiler arasında tartışılıyor. Direnişin kaderi önümüzdeki günlerde belli olacak.

Kızıl Bayrak / İzmir

Gemik davasında ‘kasten’ aklama

Polis tarafından “dur ihtarına uymama” gerekçesiyle kurşunlanarak katledilen Çağdaş Gemik’in davasında yargı bildik rolünü oynuyor. 18 yaşındaki Çağdaş Gemik’in Antalya’da iki yıl önce polisin açtığı ateş sonucu yaşamını yitirmesi üzerine açılan davada Yargıtay 1. Ceza Dairesi, Gemik’i ensesinden vuran polisin, ‘olası kastla adam öldürme’ suçundan değil, ‘kasten yaralama suçundan’ cezalandırılmasını karar vererek yerel mahkemenin kararını bozdu. Yargıtay’ın yeni kararı, katil polisin cezasının yarı yarıya indirilmesi olasılığını gündeme getirdi.

Sokak ortasında infaz

27 Ekim 2008’de Çağdaş Gemik ve arkadaşı Halil Keşifçi motosikletle geziyordu. “Yunus polis” timlerinde görevli Mehmet Ergin, Gemik’in kullandığı motosikleti durdurmak istedi. Polisin tabancasından çıkan kurşunlardan biri, Gemik’in ensesinden girip yanağından çıkarak ölümüne neden oldu.

Ergin hakkında Antalya 3. Ağır Ceza Mahkemesi’nde açılan davada mahkeme Ergin’e ‘Olası kastla öldürmek’ten 20 yıl hapis cezası verdi. İyi hal nedeniyle ceza 16 yıl 8 aya indirildi.

Tarafların kararı temyiz etmesinin ardından Yargıtay Başsavcılığı 22 Nisan 2010 tarihinde hazırladığı tebliğnamede, mahkemenin cezada indirim yapmasına karşı çıktı ve sanık polisin ‘olası kastla adam öldürme’ suçundan müebbet cezası ile cezalandırılmasını talep etti. Savcılık tebliğnamesinde “Sanığın kasten adam öldürmek suçundan cezalandırılması gerekir” denildi.

Polislerin silah kullanmasını gerektiren herhangi bir durumun bulunmadığına vurgu yapılan kararın sonucu ise, bir polis cinayetinin daha örtbas edilmeye çalışıldığının açık kanıtı niteliğindedir.

Yargıtay’ın, polis cinayetini örtbas etme ve aklamaya dönük söz konusu kararında şu ifadelere yer verildi: “*Olayda, hayati bölgeler hedef alınarak ateş edildiğini gösteren kesin ve yeterli kanıt*

bulunmadığı anlaşıldı. Kasten yaralama sonucu ölüme neden olmak suçundan hüküm kurulması gerekirken, suç niteliğinde yanılığa düşürülerek, unsurları oluşmayan olası kastla insan öldürme suçundan hüküm kurulması yasaya aykırıdır”

“Yargı polis şiddetine hak ettiği cezayı vermek istemiyor”

Gemik Ailesi avukatlarından Ayçin Turna Güler, Yargıtay’ın bozma kararını doğru bulmadığını belirterek şunları söyledi:

“Biz Çağdaş Hukukçular Derneği olarak ilk günden bu yana polis memuru Mehmet Ergin’in Çağdaş Gemik’i kasten öldürdüğünü düşünüyoruz. Yerel mahkemenin ‘Olası kastla öldürme’ sonucu vermiş olduğu 16 yıl 8 aylık ceza da Türkiye tarihinde polisin fütursuzca uyguladığı şiddete verilen en yüksek ceza kararı olma özelliğini taşımaktadır. Bugün Yargıtay’ın bozma kararı gösteriyor ki, Türk yargısı halen polis şiddetine hak ettiği cezayı vermek istemiyor. Belki şükretmek gerekir ki Yargıtay taksir sebebiyle bozma kararı da verebilirdi. Ki ‘Taksirle ölüme neden olduğu’ şeklinde bozulsaydı bugün hukuk adına çok daha üzülecektim. Biz yerel mahkemenin verdiği kararda direnmesi gerektiğine inanıyoruz. Örnek bir karar olduğu için de bu inancımız daha da pekişiyor.”

Ceza yarı yarıya düşebilir

Gemik’i katleden polis, Yargıtay’ın isteği doğrultusunda yeniden yargılandığı taktirde 16 yıl 8 ay yerine 10 yıl ceza alabilecek. Hatta bu cezanın 3’te 2’sini, yani 6 yıl 8 ayını yattıktan sonra ‘şartlı tahliye’ olabilecek. Mahkemenin önceki kararında direnmesi halinde ise polisin alacağı cezayı Yargıtay Ceza Genel Kurulu belirleyecek. Genel Kurul’un mahkemenin kararını onaması halinde ise katil polisin yatacağı ceza 11 yıl 1 ay olacak. Ama 1. Ceza Dairesi’nin kararı benimsenirse, polisin cezasını neredeyse yarı yarıya düşürmüş olacak.

2010 yılına gericilik damgasını vurdu!**2011 sınıf mücadelesinin yükseltildiği bir yıl olmalıdır!**

Bu yıl, önceki yıllardan farklı olarak, düzen içi iktidar mücadelesinde AKP'nin belirgin biçimde üstünlük kurduğu, egemenliğini pekiştirdiği bir yıl oldu. Bununla birlikte, ekonomide parlak tablolar çizilirken, kriz dinamikleri varlığını korudu. Krizin faturasını emekçilere ödetmek üzere kapsamlı sosyal yıkım politikaları aralıksız sürdü. Dış politika cephesinde ise, sermaye iktidarının emperyalizme kalkan olma misyonuyla, emperyalist merkezlerle bağlılığını kesin biçimde ilan ettiği bir dönem oldu.

AKP iktidar gücü olduğunu tescilledi

Yıllardır burjuva siyasetinin değişmez konusu olan iç iktidar mücadelesinde 2010 yılı AKP'nin belirgin üstünlüğü ile kapandı. AKP, karşı cephenin direncini kırmak üzere kesintisiz biçimde operasyonlarını sürdürdü. İktidar dümenini büyük ölçüde elinde tutmanın sağladığı imkanları da en iyi biçimde kullanarak yeni mevziler kazandı.

Bu mücadelede en kritik aşama, anayasa değişikliği paketi ile ilgili referandumdu. Bu hamleyle, HSYK ve Anayasa Mahkemesi gibi mevzileri düşürmeyi hedefleyen AKP, bu önemli sınavdan başarıyla çıktı. Bu başarının arttırdığı moral güç ve özgüvenle daha da pervasız davranıyor, dinsel değerleri ve yaşam biçimini giderek daha açık bir biçimde topluma dayatıyor.

AKP karşısında önemli mevzilerini kaybeden karşı güç odakları ise hesaplarını büyük ölçüde 2011 seçimlerine bıraktılar. Bu hedef doğrultusunda referandum öncesinde CHP'yi hazırlama çabaları yoğunlaştı. Sol kılıfa sokularak AKP cephesini geriletmek üzere hazırlanmaya çalışılan "yeni" CHP ilk sınavında başarılı olamasa da, gelecek için yine de umutları diri tuttu. Sol iddiası güçlendirilmeye çalışılsa da, yamalı bir bohçaya dönmüş olan CHP'nin kendisinden beklenen misyonu yerine getirmesi kolay görünmüyor.

Genel seçimler yıla damgasını vuracak!

2011 genel seçimleri düzen siyasetinde birçok hesabın gelip dayandığı önemli bir mücadele sahası durumunda. Çünkü bu seçim süreci AKP'nin geleceği bakımından önem taşıyor. Yeni bir seçim başarısı AKP'nin mevcut kazanımlarını pekiştirmesi ve iktidar dümenini daha sıkı biçimde kavraması anlamına

gelecekken, aksi bir sonuç konumunu sarsacak, karşı cephenin mücadeledeki durumu dengeleyeceği yeni bir dönemi hazırlayacaktır. Doğal olarak 2011'e damgasını vuracak olan genel seçim süreci olacaktır. Tüm hesaplar bu sürece göre yapılmaktadır.

Belirtmek gerekir ki, seçimlere uzanan aylarda, önceki seçim süreçlerinde olduğu gibi AKP cephesinden durumu lehine çevirmek üzere bir dizi operasyonun yapılması olasıdır. İktidar dümenini tutmanın geniş olanakları, medya üzerindeki güçlü egemenliği işini kolaylaştıracaktır.

Emperyalizme köleliği pekiştiren AKP'nin açmazı

AKP tüm olanaklarına karşı önemli handikaplarla yüzyüzedir. Ülkeyi emperyalizme ve siyonizme kalkan yapan anlaşmaya konulan imza ile "eksen kayması" tartışmalarına son nokta konulmuştur. AKP hükümeti bu anlaşmayla, emperyalizmin ve siyonizmin ekseninden şaşmadığını ilan etmiştir. Böylece, göstermelik çıkışlarla yaratılan yanılsama büyük darbe almıştır. Bu suç ortaklığını hedef alan etkili bir toplumsal muhalefetin olmaması AKP'nin işini kolaylaştırırsa da, tabanını özellikle İsrail karşıtı söylemlerle kandırması güçleşecektir.

Öte yandan, ABD ve İsrail, AKP'nin arayış yapmak için yaptığı dalkavukluklara karşı mesafeli durmakta ve burnunu sürterek daha fazlasını almak istemektedir. Zaten onlar için sorun AKP'nin alternatifinin olmamasıdır. Bu nedenle onu hırpalamaya devam ederek en fazla verimi almaya çalışacaklardır. Bu, AKP'nin işini güçleştirecek çok önemli bir sıkıntı alanıdır.

Kürt hareketi AKP'nin en önemli açmazı

AKP'nin önemli bir diğer açmazı ise Kürt sorunu, dolayısıyla Kürt hareketidir. "Açılım" vaadiyle 12 Eylül referandumunda Kürt hareketinin ateşkes ilan etmesini sağlayarak ihtiyaç duyduğu siyasal-toplumsal ortamı elde edebilmişti. Ancak referandum sürecinin ardından, verdiği vaatleri bu kez de genel seçimlerin sonrasına erteledi. Bir dizi manevrayla Kürt hareketinin yeni bir ateşkes ilan etmesini sağladı. Fakat Kürt halkı AKP'nin oyalamalarından bıkkın ve şüpheli. Kürt hareketi ile AKP'nin ilişkisi

taleplerle öne çıkmayı başardı. "Demokratik özerklik" ve "iki dilli yaşam" çıkışı ve bu çerçevede gerçekleştirdiği fiili uygulamalar ile AKP'yi açmaza aldı.

AKP cephesi bu açmazdan kurtulmak üzere bir yandan Kürt hareketine dış gösteriyor, diğer yandan perde gerisi manevralara Kürt hareketini geri çekilmeye ikna etmeye çalışıyor. Bunda başarılı olup olmayacağını zaman gösterecektir. Ancak bu talepler bu biçimde tartışılmaya başlandığı ölçüde soğutulması güç olacaktır. Bahar döneminin sıcaklığıyla birlikte Kürt sorununun AKP'yi zorlayacak en önemli sorunların başında geldiği kuşkusuzdur.

**Sosyal mücadele:
Zorlayıcı bir diğer dinamik**

AKP başta olmak üzere düzen cephesini zorlayacak olan önemli bir diğer dinamik sınıf mücadelesinin olası seyridir. İşçi sınıfı TEKELE direnişi ile geride kalan yılın ilk yarısına damgasını vurmuştu. Birleşik-siyasal bir sınıf hareketi olma yolunda kendisini zorlayan hareket, devlet ve sendika bürokratlarının elbirliğiyle kırılmıştı. Bu kırılmanın ardından da TEKELE direnişinin olumlu etkileri sınıf hareketi üzerinde görülmeye devam etti. Mevzi direnişler ve örgütlenme girişimleri biçiminde ortaya çıksa da, sınıf hareketliliği yılın bütününe yayıldı. Ancak, bu hareketliliğin parçalı olması ve kısmi hak mücadeleleri biçiminde kalması nedeniyle işçi sınıfı, TEKELE direnişinden sonra siyasal-toplumsal alanı belirleyebilecek bir güç odağı olmaktan çıktı.

İşçi sınıfı 2011 yılına bu koşullarda giriyor. Ancak kapsamlı hak gaspı hazırlıkları işçi sınıfının geniş bölükleri üzerinde birleşik mücadele ihtiyacını yakıcı hale getiriyor, harekete geçmeye zorluyor. 2010'un son günleri ve 2011'in ilk günlerinde işçi sınıfının gündeminde yeni yıkım yasaları var.

Dolayısıyla, bu cephede de AKP'nin işi zor görünüyor. Birincisi, burjuvazinin bu yasaların çıkması için seçimleri beklemeye niyeti yok. İkincisi, işçi sınıfı ve emekçilerin yıkımı ölçüsünde yaratılmış ekonomik büyüme rakamlarına rağmen yeni bir kriz dalgası gelebilir. Üçüncüsü, 2008'den bu yana krizin faturasını ağır biçimde ödemek zorunda kalan işçi sınıfı ve emekçilerin dayanma sınırları oldukça zorlanmış durumda. Bunun için sadece genel yıkım saldırılarına yönelik olarak değil, aynı zamanda tek tek parçalarda yoğun bir sosyal hoşnutsuzluk dalgası var ve kendisine çıkış yolu arıyor.

Öte yandan, 2011'e damgasını vuracak olan seçimler sınıf mücadelesine karşı bir dalga kıran işlevi de görebilir. Çünkü seçim süreçleri düzene, gözlerin ve umutların mücadele alanlarından seçim sandıklarına çekebilmenin olanaklarını sunar. Bu, özellikle sınıf devrimcilerinin ve devrimci güçlerin bu sürece bu bilinçle çok özel bir hazırlık yapmaları gerektiğini, sınıf mücadelesini güçlendirme ve devrim bayrağını yükseltme görevinin ne denli önemli olduğunu göstermektedir.

Bu doğrultuda başarı kazanıldığı ölçüde, 2011 yılında siyasal-toplumsal alan, düzen içi çatışmaların ve gerilimlerin gölgesinden kurtulabilecek ve sınıf hareketinin gelişmesinin yolu açılacaktır.

2010'da dünya...

Kriz derinleşirken sos

Sona eren 2010 yılında yaşanan olaylar, emperyalist-kapitalist sistemin insanlığın başına sardığı belaların yaygınlaşıp ağırlaştığını ortaya koymaktadır. İlk akla gelenler, küresel ekonomik-mali kriz, silahlanma yarışı, sosyal yıkım saldırıları, ırkçılığın yaygınlaştırılması, emperyalist saldırganlık, askeri darbeler, “doğal afetler”in halklara eşi-benzeri görülmemiş bedeller ödetmesi, devlet terörü vb...

Kapitalist emperyalizmin kaçınılmaz kıldığı bu musibetlerin yol açtığı yıkıcı sonuçlardan işçi sınıfı, emekçiler, gençler, kadınlar ve ezilen halklar etkilenmektedir. Dünyanın efendileri ile çıkarlarını koruyan burjuva devletler, çürüme ve iflasın eşiğine dayanan kapitalist düzeni ayakta tutabilmek için hazırlıklı, donanımlı ve pervasız bir konumlanma içindeler.

Kapitalizmin küresel krizi sürüyor

2008’de patlak veren küresel mali krizin sistemi çöküşe sürüklemesini önlemek için trilyonlarca dolar akıtan emperyalist devletler, çöküşü ertelemeyi başarsalar da, tekelci kapitalizmin yapısal krizine çare bulmayı başaramadılar.

Gelinen yerde sistemin “akıl hocaları” da, “bolluktan doğan yokluk” anlamına gelen krizin aşılmasının mümkün olmadığını teslim ediyorlar. Bundan dolayı sistemin efendileri, krizi aşmayı değil yönetmeyi esas alan bir politika izliyorlar.

Krizin dalgalı ancak süreklilik kazanmış hali, sömürü ve baskının “olağan” koşullara göre daha da ağırlaşması anlamına geliyor. Zira hem büyük tekelleri kurtarmak için harcanan trilyonlarca dolar hem giderek büyüyen bütçe açıklarını kapatmak için ek kaynaklara duyulan ihtiyaç artmaktadır. Burjuva devletler bu açıkları emekçileri soyarak kapatmayı esas alan bir politika izliyorlar. Bunlara eğitim, sağlık, ulaşım gibi toplumsal hizmetlerin özelleştirilip kapitalist işletmelere havale edilmesi ekleniyor. Böylece sosyal hizmetler için yapılan harcamalar sermayeye aktarılıyor, temel hizmetler paralı hale getiriliyor.

Sermayenin küresel saldırıları bir yandan istihdam alanlarını daraltıyor öte yandan çalışanların sırtındaki iş yükünü ağırlaştırıyor. Sonuç, sömürünün derinleşmesi ve işsizler ordusuna yeni bölüklerin katılması oluyor.

Bağımlı ülkelerde işçi ve emekçilerin durumu zaten vahimken, “nispi refah”ın olduğu kapitalizmin metropollerinde ise bu dönemin sonuna gelinmiş bulunuyor.

AB zincirinin “zayıf halka”ları Yunanistan, İrlanda, İspanya, Portekiz çöküşün eşiğine ilk gelen ülkeler olurken, sermayenin azgın saldırıları Fransa, İtalya, İngiltere gibi AB emperyalizminin başını çeken ülkelerde de aynı ölçüde uygulanıyor. Bu ülkelerde görülen yaygın gösteriler, genel grev, işgal gibi eylemler emekçilerin bu saldırılara verdikleri ilk yanıtlardır.

AB şefleri çöküşün eşiğine gelen ülkeleri kurtarmak için şimdiden milyarlarca Euro harcadılar. Kuşkusuz bu devasa kaynakları emekçilerin haklarını gaspederek tahsil etmeyi planlayarak yaptılar bunu.

Yunanistan’da başlayıp diğer ülkelere yayılan genel grev ve kitlesel eylemler, kapitalist asalaklar ile onların kirli işlerini organize eden devletlerin işlerinin kolay olmadığını gösteriyor.

Servet-sefalet kutuplaşması derinleşiyor

Kapitalist sistemde üretim araçlarına sahip olan azınlığın işçi sınıfının ürettiği artı-değeri gasbetmesi, serveti bir yanda, sefaleti diğer yanda biriktirir. Asalak azınlık servetin büyük bir kısmına el koyarken, üreten çoğunluk temel gereksinimlerini bile karşılamaktan yoksun bir yaşam sürmeye zorlanır.

Kapitalizmin ayırddedici özelliklerinden biri olan toplumsal gelirin bu akıldışı bölüşümü sınıflar, bölgeler, ülkeler arasındaki eşitsizliği günden güne derinleştirir. Bazı büyük şirketlerin servetinin, nüfusu 100 milyonu aşan devletlerin yıllık gelirini katlaması, insanlık tarihinde servet birikiminin dorukta olmasına rağmen üç milyar insanın yoksulluk ve sefaletle mahkum edilmesi, gelir dağılımı tablosunun vahametini ortaya koyuyor.

Kapitalist sistemin kaçınılmaz kıldığı krizlerin derinleşmesi gelir dağılımındaki adaletsizliği akıl almaz boyutlara taşır. Zira asalak kapitalistler, kendi sistemlerinin ürünü olan krizin faturasını işçi sınıfı, emekçiler ve ezilen halkların sırtına yıkarlar. Bu yetmediğinde, kapitalizmin temel direği kabul edilen orta sınıflar da sefaletten paylarına düşeni almak durumunda kalırlar. Bu ise sistemden hoşnutsuz toplum kesimlerinin sayısını kabartır.

Kapitalizmin küresel krizinin sistemi çöküşün eşiğine sürüklemesi, sadece bağımlı ülkelerde değil,

ABD, AB gibi emperyalist ülkelerdeki işsiz ve yoksulların sayısında büyük bir artışa neden oluyor. Sosyal kazanımları gaspeden neoliberal politikaların üstüne binen krizin faturasını emekçilere ödetilmesi, ABD ve Avrupa’da da servet sefalet kutuplaşmasını derinleştiriyor.

İrkçılık ve yabancı düşmanlığı körükleniyor

ABD ile AB ülkelerinde ırkçı-şoven eğilimler, 11 Eylül saldırısının ardından devlet politikası olarak körüklenmeye başlandı. “Teröre karşı savaş” adı altında çıkarılan yasalarla ırkçılığa resmi boyut kazandırılırken, neo-nazi örgütlenmelerin önü açıldı. Hem ABD hem Avrupa ülkelerinde sağcı-faşist akımlar güçlenirken, bu ülkelerde bulunan Ortadoğu, Asya, Afrika ve Latin Amerikalı göçmenler ırkçı muameleye maruz kalmaya başladılar. Benzer bir eğilim Rusya’da da hortlamaya başladı.

Krizin derinleşmesi, buna bağlı olarak işsizlik ve hak gasplarının yaygınlaşması, ırkçı güçleri iyice küstahlaştırdı. İrkçı-faşist çeteler aynı zamanda yükselen toplumsal muhalefete karşı, burjuva yönetimler adına tetikçilik yapmaya eğilimli yapılarıdır. Sistemin efendileri, sertleşme sürecine giren, dahası devrimci bir düzeye sıçrama potansiyeli de taşıyan toplumsal muhalefeti ezebilmek için, bu çeteleri şimdiden yedek kuvvet olarak hazırlıyor.

Polis devleti uygulamaları

Türkiye gibi bağımlı ülkelerde polis devleti “olağan” yönetim biçimidir. ABD ile AB emperyalistleri ise, 11 Eylül saldırısını bahane ederek çıkardıkları yasalara, sınıf çatışmalarının keskinleşeceğini öngörerek, polis devletine geçişe zemin hazırlayan maddeler eklediler.

Emperyalist saldırganlık ve silahlanma yarışı

İnsanlığı defalarca yok edebilecek silah stoklarına sahip olan burjuva devletler, buna rağmen dünyanın dört bir yanında doludizgin silahlanma yarışını sürdürüyorlar.

Emperyalist güç odakları arasındaki rekabet ve dünyaya hakim olma çabası, sürekli yeni silah teknolojilerinin geliştirilmesini ve yetkinleştirilmesini koşulluyor. Milyarlarca insanı yoksulluk, sefillik, hatta açlığa mahkum eden emperyalist-kapitalist sistem, her yıl savaş aygıtlarına 1,5 trilyon dolar harcamaktadır.

ABD emperyalizmi güdümündeki halkların celladı NATO’nun, Türk burjuvazisi ile devletinin suç ortaklığıyla uygulamaya hazırlandığı “füze kalkını projesi”, akıl almaz boyutlara varmış bulunan silahlanma yarışını daha da körükleyecektir.

Ezilen halkları köleleştirme çabasının temel

araçları olan silahlarda görülen artış, bu halklar üzerindeki baskı ve zorbalığın daha da artacağına işaretlerini sunuyor. Silahlanma yarışı ve emperyalist saldırganlık, kıyıma uğrayan halklar zincirine yeni halkalar eklenebileceğinin göstergesidir.

20. yüzyılın deneyimleri, kapitalistlerin, sistemi çöküşün eşiğine getiren krizden çıkabilmek için dünyayı savaş alanına çevirebileceklerini kanıtlamaktadır. Derinleşen kriz böyle bir olasılığı güçlendirmektedir. Bu ise insanlığın önceliklerden çok daha yıkıcı bir emperyalist paylaşım savaşı riski altında bulunduğuna işaret ediyor.

Bu tabloya doğadaki tahribat da eklenince, insanlığın barbarlık içinde çöküşten kurtulabilmek için kapitalist sistemi yerle bir edip sosyalizmi kurmak dışında bir yolunun bulunmadığı daha net biçimde görülüyor.

Radikal mücadele büyüdü!

Neoliberal saldırılara karşı veya krizin faturasını ödememek için grev ya da eylem yapan işçi sınıfı ve öğrenci gençlik, “demokratik” devletlerin “özel muamele”sine mazhar oluyorlar. Hem polis/asker şiddeti, hem fiili sıkıyönetim uygulamalarıyla karşılaşan işçiler, emekçiler ve gençler, buna karşın eylemlerini daha militan bir tarza taşıyorlar.

İspanya’da “sosyalist” hükümetin, greve çıkan havayolu çalışanlarına karşı orduyu harekete geçirmesi, grevi kırmak için “alana özel” sıkıyönetim ilan etmesi, burjuvazinin sınıf çatışmalarına yaptığı hazırlık hakkında fikir veriyor. Peşpeşe gerçekleştirilen genel grevlerle sarsılan “sosyalist” Yunanistan hükümeti ise, işçi ve emekçiler buna itibar etmese de, bazı kritik alanlarda grev yasakları ilan etmeye başladı. Bu arada Fransa, İngiltere, İtalya gibi “demokratik” Avrupa devletleri de, grev ve gösterilere karşı polis ordularını sefer ederek, devlet terörü sopasını kullanmaya başladılar.

Krize karşı yükselen toplumsal muhalefetin devrimci bir mecra ya akabileceğini bilen kapitalist devletler, buna karşı gereken hazırlıkları yapıyorlar.

Sosyal mücadele dalgası kabarmaya devam edecek

“Sosyal devlet”i ortadan kaldıran neo liberal saldırılar, bazı ülkelerde işçi sınıfı ile öğrenci gençliğin direnişiyle karşılaşmıştı. Ancak söz konusu tepkiler yaygınlaşmadan duruluyordu. Bugün kapitalizmin küresel krizinin ağır faturasının önüne sürülmesine militan tepki gösteren işçi sınıfı ile öğrenci gençliğin mücadelesi durulmak bir yana, yayılıyor. İngiltere gibi toplumsal muhalefetin (emperyalist savaş ve işgallere karşı eylemler dışında) nispeten durgun olduğu bir ülkede gerçekleştirilen militan eylemler, sınıf çatışmalarının emperyalist metropollerde de önlenemez yükselişine işaret ediyor.

Başını Yunanistan ile Fransa’nın çektiği, İtalya, İspanya, Portekiz gibi ülkelerde sınıf ve gençlik, kapitalist emperyalist sistemin efendilerini endişelendiren eylemlere şimdiden imza atmaya

başladılar. Grev ve eylemlerin daha militan ve kitlesel bir düzeye ulaşma ihtimali yüksektir.

İngiltere örneğinde olduğu gibi, burjuvazi taktik geri adımlar atsa bile, emekçileri hedef alan vahşi saldırıyı sürdürme konusunda oldukça pervasız. Zira asalak kapitalistler her koşulda krizin faturasını işçi ve emekçilere ödetmeye çalışırlar. Emekçilerin bu ağır faturayı uysalca ödemeleri söz konusu olamayacağına göre, toplumsal hareketi devlet terörü ve ırkçı-faşist çetelerin desteği ile ezme teşebbüsü dışında bir çıkış yolu kalmıyor.

İşçi sınıfı ve gençlik, toplumun diğer emekçi kesimlerinin de yoğun desteğini alan genel grev ve militan eylemlerle burjuvazi ile onun devletine ilk yanıtı verdiler. Buna karşın tüm veriler, iflasın eşliğindeki sistemin efendilerinin, yoksulluk ve sefaleti dayatan saldırılara devam edeceklerini ortaya koyuyor. Bu ise sınıf çatışmalarının giderek sertleşeceğinin işaretidir.

Çöküşün eşliğindeki kapitalist sisteme karşı yükselen sınıf ve kitle hareketinin halihazırdaki en zayıf noktası, devrimci öncü partiden yoksun olmasıdır. Zira hareketi doğru hedeflere yönlendirmek, kapitalist devletlerin saldırılarına karşı savunma taktikleri geliştirmek ve karşı saldırılar örgütlemek vb., tüm bunları gerçekleştirebilmek, başkaldıran işçi sınıfı ve müttefiklerine öncülük edebilecek devrimci partinin varlığı koşullarında mümkündür.

Toplumsal hareket dalgasının açığa çıkartacağı muazzam olanaklar, var olduğu yerde devrimci öncünün güçlenip sınıfla birleşmesini, olmadığı yerde ise kendi bağrından çıkarmasını kolaylaştıracaktır. Sınıf hareketi devrimci öncüsü ile birleştiğinde, proletaryanın kapitalizme karşı devrimci zaferler kazanmasının zemini hazır olacaktır.

Bu iki yoksul ülke halkının toplu şekilde ölüme terk edilmesi bir ihmalin ürünü değil, emperyalist güçlerin ezilen halklara karşı izledikleri politikanın yeni dönemdeki ilk örnekleri olmuştur. Kapitalist emperyalizmin efendileri, Pakistan ve Haiti halklarını ölüme terk ederek, barbarlıkta sınır tanımadıklarını bir kez daha kanıtlamışlardır.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Pakistan ve Haiti halklarını ölüme terk ettiler

Pakistan’da meydana gelen sellerin, Haiti’de gerçekleşen depremin ardından bu ülkelerden yansıyan manzaralar, emperyalist-kapitalist sistemin, halkları toplu şekilde ölüme terkedecek derecede barbarlaştığını gözler önüne serdi.

Muson yağmurlarının neden olduğu seller, Pakistan tarihinin en yıkıcılarından biri oldu. Yağmurların şiddeti ve süresindeki artışın, ekolojik dengedeki bozulma ile bağlantılı olduğu iddia ediliyor.

Nükleer silah üretebilen Pakistan devleti, sellere karşı herhangi bir önlem almadığı gibi sayıları 18 milyona ulaşan sel mağdurlarına kayda değer bir yardımda da bulunmadı. Milyonlarca insan salgın hastalık ve ölüm tehlikesi altında iken, Amerikancı Pakistan rejiminin şefleri keyif çatmaya devam ettiler. Aç ve evsiz kalan milyonlarca insana yardım sağlamak için çaba sarf etmediler.

Birleşmiş Milletler’in yardımı sembolik düzeyde kalırken, emperyalist güçlerin finanse ettiği “yardım kuruluşları” da Pakistan’daki felaketle ilgilenmediler. “Radikal İslamcılarının eline geçer” gerekçesiyle yardım göndermeyen emperyalist devletler ise, milyonlarca insanın ölümle pençeleşmesini izlemekle yetindiler.

Haiti’deki depremin ardından, emperyalist işgal altındaki bu ülkenin yoksulları da cesetleriyle başbaşa bırakıldılar. Bu ülkede bulunan BM güdümündeki askeri güçler ise, sadece ABD’nin hizmetindeki işgalci güçler olarak görev yapıyorlar. BM askerlerine karşı öfkeli olan Haitililer kitlesel eylemler yaptılar.

Haiti devleti zaten emperyalist işgalden dolayı depremin yıkımıyla uğraşacak güçten yoksun bırakılmıştı. Bu durum bilindiği halde ABD ile diğer emperyalist güçler, yüzbinlerce yoksul Haitili’yi ölüme terk ettiler.

2011 Sokağın, kavganın, barikatın yılı olacak!

Volkan Yaraşır

“Dalgalar teorisi”

Mali krizin Portekiz, İspanya hatta Belçika ve İtalya’yı sarsma olasılığı bir senkronizasyonun dışavurumudur. Ayrıca Akdeniz havzasında büyük bir altüst oluşun habercisidir. Bu gelişmenin kıtayı sarstığı oranda, küresel düzeyde etki yaratması kaçınılmazdır. Özellikle İspanya’da yaşanacak mali kriz tetikleyici bir işlev görecektir. İspanya mali krizinin de öncülü Portekiz’dir. Çünkü İrlanda’dakine benzer biçimde, İspanya’nın toksik bankalarının yatırım alanı Portekiz’dir. Bu anlamda Portekiz’de yaşanacak bir mali kriz aynı zamanda İspanya mali krizinin başlangıcıdır. İspanya’nın yaşayacağı mali kriz, ülkenin ekonomik gücü ve AB içindeki yeri itibarıyla ciddi sarsıcı sonuçlar doğuracaktır. Bu gelişmeye ek olarak Belçika ve İtalya’da yaşanacak benzer krizler finans sisteminin bütünüyle çöküşüne neden olabilir.

Bugün Portekiz’in bütçe açığını kapatmak ve vadesi dolan borçlarını ödemek için acilen 50 milyar euroya ihtiyacı var. İspanya’ya 350 milyar euro, İrlanda’ya da 90 milyar euro gerekiyor. AB’nin euro bölgesinde yaşanacak problemler için ayırdığı 750 milyar euroluk fonun Yunanistan’a yapılan ödemeye birlikte hızla tükeneceği ortadadır. Bugün ayrıca 27 AB ülkesinde ciddi devlet borcunun varlığı da düşündürücüdür. Bütün bu gelişmeler ve yaşanacak bir mali kriz dalgası önümüzdeki birkaç yıl içerisinde devlet iflaslarını yaygınlaştırabilir. En azından bu olasılık düne göre çok daha fazla artmıştır. Bu anlamda 2011 ve sonrası birkaç yıl kritik önemdeki yıllar olarak değerlendirilebilir.

Sürecin bir başka yanı ise sınıfsal antagonizmanın şiddetlenmesidir. 2010 yılı özellikle Akdeniz havzasında sınıf hareketinin yükselişine tanıklık etti. 2011 ve önümüzdeki dönemde bu yükselişin devam etmesi muhtemeldir. Kısaca tarihsel bir momentumun içindeyiz. Kapitalizmin yapısal krizi sınıfın otonomisinin bütün zenginliğiyle dışavurumunu sağlıyor. 2010 yılında yaşanan genel grevler, sokak ve barikat savaşları, fabrika işgalleri, yani sınıf hareketinin yükselen dalgası önümüzdeki dönemde de zenginleşerek sürecektir.

Uluslararası sınıf hareketinin gelişim tarihine baktığımızda bu gelişimin bazı dönemlerde dalgasal nitelik taşıdığını görürüz. Her dalganın yükselişi son derece önemli sonuçlar doğurmuştur.

1848 devrimlerini, kıta Avrupası’nda 1830’lardan başlayan devrimler dalgası önceledi. Dalgasal şekilde gelişen işçi hareketi kıta düzeyinde etkisini gösterdi. Toplumsal maddi bir güç olduğunu ortaya koydu.

1917 Ekim Devrimi bir başka dalganın başlangıcıdır. Bu dalga Almanya, Macaristan, İtalya, Avusturya, Finlandiya ve İskoçya’yı sardı ve sarstı. Birçok ülkede devrimci durumlar yaşandı. İşçi sınıfı iktidara yürüdü. Yaygın ve etkili konsey pratikleri gerçekleştirdi.

Bir başka dalga da kendini 1968 küresel isyanında simgeledi. 1960’ların ortalarından başlayan bu dalga, 1970’lerin ortalarına kadar sürdü. Kendini büyük toplumsal hareketler (siyahi ve sivil haklar hareketi, feminizm, öğrenci gençlik vb.), ulusal kurtuluş

2010’u son 25 yılın en kritik yılı olarak tanımlamıştık, öyle de oldu. En başta çeyrek asra hakim olan neo-liberal hegemonya kırıldı. Kapitalizmin ebediliğine yapılan vurgular, ideolojik hamleler ve bütün mistifikasyonlar çöktü. Kapitalizmin çürümüşlüğü, iğrençliği ve bütün pespayeliği kapitalist krizle yeniden ortaya çıktı. 2010 yılı aynı zamanda sokağın, kavganın, barikat savaşlarının, büyük kitle gösterilerinin, genel grevlerin yılı oldu.

Kapitalizmin yapısal krizi -ya da büyük bunalım olarak ifade edebileceğimiz krizi- küresel düzeyde sınıfsal antagonizmayı keskinleştirdi. Uzun bir geri çekilme döneminden sonra işçi sınıfı hem metropollerde, hem de periferide tarihsel özneye yakışan bir tavırla alanlara ve sokaklara çıktı. Fabrika işgalleri, yaygın sektörel grevler, genel grevler, sokak savaşları, sabotaj ve blokaj gibi muhteşem eylemler gerçekleştirdi. Yunanistan’dan Fransa’ya, Güney Kore’den Bangladeş’e, Çin’den Portekiz’e, Güney Afrika’dan Arjantin’e, Mısır’dan İspanya’ya kadar sınıfsal öfke ve kin yayıldı.

2010 yılı, kapitalist krizin ikinci evresi diye de tanımlayabileceğimiz mali krizlere sahne oldu. Bu süreçte ise özellikle Avrupa’nın Akdeniz havzası öne çıktı.

Finans krizinin, devletlerin mali / borç krizine dönüşmesi sınıf mücadelesinin seyrini etkiledi. Sınıf hareketi giderek radikalize oldu. Önce Dubai’de ortaya çıkan, daha sonra Yunanistan’da yaşanan borç krizine yönelik çözüm adımları yeni bir kriz senkronizasyonunu ortaya çıkardı. Ağırlıklı AB merkezli yaşanan bu yeni kriz dalgası halihazırda Akdeniz havzasını ya da AB’nin periferisini sarstı ve sarsıyor.

Yunanistan’da başlayan mali kriz AB Merkez Bankası ve IMF müdahaleleriyle kontrol edilmeye çalışıldı. Yunanistan’ın yeniden sömürgeleştirilmesi yönünde adımlar atıldı. İşçi sınıfına sosyal yıkım politikaları dayatıldı. Aslında krizin yeni evresi her krizde olduğu gibi, finans kapitalin yeni bir saldırı stratejisine dönüştü.

AB bu stratejiyle yeniden yapılanma sürecine

girdi. AB’nin çekirdeğini oluşturan emperyalist iki ülke (Fransa ve Almanya), bir taraftan AB içi hegemonyasını restore edecek programları uygulamaya, diğer taraftan yine kapitalist krizin bir yansıması olan emperyalist özneler arasındaki hegemonya krizinden avantajlı çıkmaya çalıştı. Emperyalist klik olarak gücünü pekiştirecek politikaları hayata geçirmeye başladı. Bunun anlamı AB’nin periferisinin yeniden sömürgeleştirilmesi ya da Çinleştirilmesidir.

Fransa ve Almanya “kriz yönetme metotlarıyla” hegemonyasını yeniden inşa ederek, AB içinde daha kristalize bir konuma geldi ve ekonomik ve siyasi tahakkümünü daha fazla yaydı.

Yaşanan süreç işçi sınıfı için sistematik bir karşı devrim anlamı taşıdı. Finans kapital küresel düzeydeki sosyal yıkım programları ve saldırılarıyla sınıfın köleleştirilmesini ve boyunduruk altına alınmasını hedefledi.

İşçi sınıfı kendi otonomisinin zenginliği içinde son derece net bir karşılık verdi. En başta Yunanistan işçi sınıfı bir öncü müfreze gibi ayağa kalktı. 2010 yılı Şubatı’ndan itibaren 6 genel grev gerçekleştirdi. Ayrıca bugüne kadar yaygın sektörel grevler yaptı. Sermayeye geçit vermedi. Yunanistan işçi sınıfını İtalya işçi sınıfı izledi. Ve işçi eylemleri, kitle gösterileri, grevler kıta Avrupası’na yayılmaya başladı. Özellikle Fransa işçi sınıfının 1,5-2 ay gibi kısa zamanda 7 genel grev yapması Avrupa işçi sınıfının tarihine geçecek önemli bir gelişme oldu. Bu genel grev senkronizasyonu Avrupa işçi sınıfına moral verdi, özgüven aşıladı, müktedir olma yeteneği kazandı. Portekiz’de 22 yıllık bir aradan sonra üç milyon kişinin katıldığı genel grev de, Akdeniz havzasındaki yeni bir fırtınanın göstergesi oldu. Son olarak İrlanda’da yaşanan devletin iflas süreci kitle hareketini tetikleyen başka bir faktör oldu. Bu gelişmeler ve olası Portekiz, İspanya, Belçika ve İtalya mali krizleri Avrupa kıtasını ve özellikle Akdeniz havzasını işçi hareketinin yeni mücadele odağı olarak öne çıkartmaktadır. Aynı zamanda olağanüstü bir sınıf hareketi dalgasının da göstergeleridir.

savaşları gibi vektörlerin yanında Fransa, İtalya, Britanya, Arjantin, Yunanistan ve Türkiye’de işçi hareketleri şeklinde dışa vurdu.

Her dalgalı yükseliş devrimler, isyanlar, ayaklanmalar, büyük kitle hareketleri yarattı. Ama aynı zamanda dalgaların kırılmaları sonucunda karşı devrimler yaşandı. Yani toplumsal diyalektik işledi.

İçine girdiğimiz süreci 21. yüzyılın ilk büyük işçi hareketi dalgası olarak değerlendirebiliriz. Kapitalizmin yapısal krizi sınıf hareketinde son derece önemli gelişmelere yol açtı. Akdeniz havzası odaklı gelişmeler bunun somut göstergelerinden biridir.

Bugün Akdeniz havzası odaklı gelişen, mali kriz senkronizasyonu ile kıtaya yayılma ihtimali taşıyan işçi hareketi önemli zaafı da içinde taşımaktadır. Yaygın genel grevlere, kitle gösterilerine ve sokak savaşlarına rağmen Yunanistan, İtalya, Fransa ve Portekiz’de sınıfın yıkıcı gücünü bir mecrada toplayacak ve onu konsantre edecek siyasal öncü ve enternasyonal bağ yoktur. Örneğin Fransa’da her birinde 3 milyon işçinin katıldığı 7 genel grev gerçekleştirilse de sendikal bürokrasinin azımsanamayacak hakimiyeti vardır. Bundan dolayı özel sektörün genel grevlere iştiraki engellenmiştir. Ayrıca genel grevlerin yaygınlaşmasına bazı konfederal yapılar fiilen engel olmuştur. Diğer taraftan burjuva reformist sol partilerin sınıf üzerindeki hegemonyası da kırılmamıştır. Her şeye rağmen Fransa ve diğer ülkelerde neo-liberal karşı devrim programı sınıfın kolektif inisiyatifini yanında kolektif aksiyonunu da açığa çıkarmıştır. Tabandan yükselen öfke, kin ve arayış sendikal bloajları, burjuva reformist engellemeleri etkisizleştirmiştir. 2011 en az 2010 yılı kadar önemli ve sarsıcı işçi eylemlerine gebe. Sınıf mücadelesinin iç zenginliği, muhteşem yaratıcılığı ve otonomisinden kaynaklanan yıkıcı gücü yukarıda bahsettiğimiz eksiklikleri aşmaya da muktedirdir.

Sosyal bir miknatis niteliği taşıyan işçi sınıfı 2010 yılında gerçekleştirdiği eylemlerle öğrenci gençliğin harekete geçişini sağladı. Avrupa öğrenci gençliği işçi sınıfıyla ortak eylemler yaptı. Özellikle Fransa, Yunanistan ve İtalya öğrenci gençliği bu konuda dikkat çekti. Fransa’da öğrenci gençlik 350 blokaj eylemiyle genel grevleri destekledi, polisle çatıştı, kitle gösterilerinde aktif yer aldı. Benzer eylemler Yunanistan’da ve son olarak İtalya’da gerçekleşti. Radikal sosyal yıkım politikalarına karşı İngiltere’de de öğrenci gençlik harekete geçti. İşgal, blokaj, sokak çatışmaları ve kitlesel gösterilerle sokaklara çıkıldı. Bu yönde özellikle Fransa öğrenci gençlik ile işçi sınıfının mücadelesinin ortaklaşması anlamında örnek teşkil etti.

2011’in işçi sınıfı ve öğrenci gençlik hareketinin mücadelesinin daha fazla kaynaştığı ve enternasyonal karakterinin güçlendiği bir yıl olması muhtemeldir. Aynı şekilde toplumun değişik katmanlarının işçi sınıfının mücadelesiyle bütünleşmesi de büyük bir olasılıktır. Çünkü sosyal yıkım programları küresel düzeyde mülksüzleşme, işsizleşme ve geleceksizlik anlamı taşımaktadır. Bunun somut yansıması kronik yoksulluk, işsizlik ve sefalettir. İşçi sınıfı bu süreçte, Komünist Manifesto’da belirtildiği gibi tüm insanlığın acılarını kendinde toplarken, kendi kurtuluşunun aynı zamanda insanlığın da kurtuluşu olduğunu pratik olarak ortaya koyup, yarattığı muazzam aura ve çekim gücüyle tüm emekçi ve ezilen yığınları çeperinde toplayacaktır.

Türkiye

Türkiye de 2010 yılında önemli işçi eylemlerine sahne oldu. TEKEL direnişi sonrasında işçi hareketindeki en dikkat çeken gelişme lokal eylemlerin yaygınlığıydı. İtfaiye, Marmaray, İSKİ,

Esenyurt Belediye işçileri, ATV-Sabah grevi, Tarih direnişi, Kent A.Ş., İzmir Büyükşehir Belediyesi taşeron işçilerinin direnişleri öne çıkan başlıca eylemlerdi.

Özellikle UPS direnişi ve ÇEL-MER fabrika işgali 2010 yılına damgasını vurdu. Ayrıca bireysel direnişler önem taşıdı.

Lokal düzeyde yaşanan direnişlerin büyük bir kısmı (İSKİ, Marmaray, TEKEL, İtfaiye gibi) güç kaybıyla sonlandı. Ne yazık ki sınıfın birleşik gücünü sağlayacak pratikler ve örgütlenme adımları atılamadı.

Lokal direnişlerin yaygınlığı sınıfsal öfkenin, kinin ve arayışın göstergesi olması açısından bir olumluluğu işaretledi. Öte yandan bu direnişleri birleştirecek zeminlerin yaratılamaması ise bir zafiyet olarak dikkat çekti. Sendikal bürokrasi bu direnişlere karşı kayıtsız kaldı. Fiilen engelleyici tavırlar içine girdi. Ayrıca bu direnişlere yeterli ve etkin dayanışma gösterilemedi. Devrimci güçlerin büyük kısmı, ziyaretten öte bu direnişler içinde aktif olarak yer almadı, desteklemedi. Bu faktörler de lokal direnişlerin etkisini kırdı, yarattığı enerjiyi zayıflattı.

Özel olarak UPS direnişi yeni bir TEKEL olabilir. UPS’nin uluslararası bir şirket olması, birçok ilde ve metropollerde işyerlerinin bulunması hem lokal eylemleri kendi çeperinde toplama şansını yaratıyordu, hem de direnişin kendisi önemli sonuçlar doğurabilirdi. UPS bir kargo şirkettir. Sektör olarak mal ve hammadde transferi yapmaktadır. UPS’de gerçekleştirilecek etkin bir eylem, yani mal ve hammadde transferinin engellenmesi, 1997 ABD’de gerçekleşen UPS grevi ve Arjantin’de barikatçıların gerçekleştirdiği yol blokajları gibi yeni bir grev tarzını akla getiriyordu. Malın pazara ulaşmaması, değerini gerçekleştirmesini engeller, hammaddenin fabrikaya ulaşmaması ise artı değer döngüsünü kıran bir içeriktedir. Bu da yeni bir grev tarzının ifadesidir. UPS direnişi böyle bir direniş haline getirilebilirdi. Halen getirilme şansına sahiptir aslında. Yeter ki bu direniş bir odak haline dönüştürülsün, etkin ve kitlesel şekilde sahiplenilsin.

ÇEL-MER fabrika işgali de 2010 yılının en önemli eylemlerinden biri oldu. İşgalin bütün aşamalarında taban örgütlenmesi rol oynadı. Taban örgütlenmesiyle sınıfın kolektif aksiyonu açığa çıktı. Ama ne var ki ÇEL-MER yeni ÇEL-MER’lerle bütünleşmedi. Bunun temel nedeni işgalin mahiyetinin, özellikle devrimci güçler tarafından anlaşılmamasıdır. ÇEL-MER basit ve aktüel bir eylem olarak ele alınmıştır ve ÇEL-MER’in yarattığı anti-kapitalist bilincin önemi kavranmamıştır.

Akdeniz Bölgesi’nde yaşanan pratik de 2010 yılında

gerçekleşen işgallerden biriydi. Burjuvazinin restorasyon politikası içinde yer alan elitizmden popülizme geçişin konusu olan CHP’nin işgali, sınıfın manevra kabiliyetini ve teşhir politikasını simgeledi. Aynı yoldan Buca Belediyesi’nde çalışan taşeron işçileri de yürüdü.

2011 yılında işçi sınıfına “Torba Yasası”, “ulusal istihdam stratejisi” gibi saldırılarla karşı devrimci politikalar dayatılmaktadır. Bu politikalar özünde sistematik güvencesizleştirmeyi ve esnekleştirmeyi içermektedir. Yeni çalışma rejiminin özü köle işçilik ve beleş ücrettir. Bu rejimin bir başka adı da Çin ve Vietnam çalışma rejimidir.

İşçi sınıfının finans kapitalin bu açık saldırısına karşı ayağa kalkmaktan başka çaresi yoktur. Özellikle 2011 1 Mayıs’ı bu anlamda milyonların kolektif öfkesinin dışavurumu olmalıdır. Her direniş, her eylem sınıfsal kinin ve öfkenin biriktiği ve örgütlendiği alana dönüşmelidir.

Haziran ayında gerçekleştirilecek genel seçimler önümüzdeki döneme ışık tutacaktır. Bu seçimlerde AKP’nin başarısı siyasal İslam’ın pasif devriminin önemli bir adımıdır. Bir yandan “cemaatçi ve hayırsever kapitalizm” inşa edilirken, öte yandan sınıfa Çin çalışma rejiminin dayatılması kaçınılmazdır. Burjuva restorasyonuna uygun olarak Kürt sorununda tırnak içindeki çözüm de 2011 yılına damgasını vuracak gelişmelerden biridir.

Seçimler sonrasında ve olası mali kriz senkronizasyonuna bağlı olarak işçi sınıfına yönelik topyekûn saldırıların (toplu tensikat, işten atılma, işyeri kapatma, sendikal örgütlenmelerin engellenmesi, ücretlerin düşürülmesi, sosyal hak gaspları, toplu sözleşme sisteminin fiilen işlevsizleştirilmesi, kiralık işçilik, asgari ücretin esnekleştirilmesi ve bölgeselleştirilmesi, taşeronluğun yaygınlaştırılması, radikal özelleştirmeler, kıdem ve ihbar tazminatının gaspı, esnek çalışma düzeni vs.) gerçekleşmesi kaçınılmazdır. Bu bir yanı sıra da lokal direnişlerin

yaygınlaşmasına neden olacaktır. Özellikle 2010 yılındaki gibi metal sektörünün öne çıkması olasıdır. Ayrıca kıta Avrupası’ndaki mali krizin sarsıcı etkilerine bağlı olarak T.C.’nin gireceği bir kriz süreci büyük yıkımlara yol açabilir. Bazı illerde ve havzalarda önemli gelişmeler ortaya çıkabilir. Örneğin Bursa’da Renault ve Fiat’da yaşanacak bir kriz bir kent grevinin önünü açacak niteliktedir. Benzer şekilde Manisa’da Vestel’in iflas olasılığı, organize sanayide çalışan 35-40 bin işçinin işsiz kalması demektir. Crysler’in, General Motor’un iflas ettiği koşullarda Renault’un ve Fiat’ın iflası da olasıdır. En azından büyük tensikatların yaşanması muhtemeldir. Bu örnekler kent grevlerinin potansiyelini göstermektedir. Bugün en fazla bir çıkarsama içeriğindeki bu vurgu, mali kriz sarmalına girmiş Türkiye kapitalizmi için çıplak bir gerçeğe dönüşebilir. Benzer gelişmelerin birçok işçi havzasında yaşanma olasılığı yüksektir.

Özellikle 2011 ve sonraki birkaç yıl Türkiye açısından da çok kritik yıllar olacaktır. İşçi sınıfı bu sürece ancak devrimci enerjisini açığa çıkararak cevap verebilir. Bunun için başlıca görev, taban örgütlenmelerinin sınıfın en geniş kesiminde yaygınlaştırılmasıdır. Çünkü taban örgütlenmeleri sınıfı ontolojisinden kavrayarak, devrimci kimyasını açığa çıkaran, onun birleşik ve bağımsız gücünü şekillendiren en temel örgütlenmedir. Sınıfın öz örgütlenmesidir.

İçinde yaşadığımız tarihsel momentum Akdeniz havzasında muazzam olanakları açığa çıkartmaktadır. Akdeniz havzasının hemen yanı başında Anadolu toprakları bulunmaktadır. Bu topraklarda da sınıfsal enerjinin açığa çıkması demek yeni bir tarihsel diyalektiğin başlangıcı anlamını taşır. Kapitalizmin yapısal krizi sınıfsal antagonizmayı keskinleştirdiği ölçüde her alan, her atölye, her havza, her fabrika infilak etmeye hazırdır. Çünkü buralarda olağanüstü derecede sınıfsal öfke ve kin birikmektedir. Bu öfke ve kini örgütleyecek sınıfın temel aracı taban örgütlenmeleridir. İnfilakın fitili taban örgütlenmeleri aracılığıyla ateşlenebilir. Olası yaygınlaşabilecek lokal direnişler taban örgütlenmeleri aracılığıyla koordine edilebilir. Sınıfın birleşik ve bağımsız gücü taban örgütlenmeleriyle şekillenebilir.

Ayrıca sınıflar mücadelesinin iç zenginliği son derece önemli bir şans da beraberinde getirmiştir. Bugün Marmaray, UPS, İzmir taşeron işçileri, Mersin liman işçileri ve TEKEK direnişlerinde Kürt kökenli işçilerin önemli rol oynadığını gördük. Bu pratikler Kürt sorununun bugün geldiği boyut itibarıyla yeni bir evreyi işaretlemektedir. Ulusal enerjiyle sınıfsal enerji bu pratiklerde birleşmiş ve sınıf mücadelesi güç kazanmıştır. Demografik yapıdaki değişim artık İstanbul’un, Diyarbakır’ın ve Erbil’in yerine en büyük Kürt kenti olduğunu, ayrıca Bursa, Ankara, İzmir, Mersin, İzmit, Antalya, Adana’nın da yeni Kürt kentleri olduğunu ortaya koymaktadır. Artık bu alanlar sınıfsal enerjiyle ulusal enerjinin yeni birleşim alanlarıdır. İnfilakı hazırlayan potansiyellerdir. Yani Akdeniz havzası gibi, yaşanan yüksek konjonktür döneminde Anadolu topraklarında da önemli gelişmeler ortaya çıkabilir.

Sınıf çalışmalarını bu perspektifle ele almak zorundayız. Sınıfın yıkıcı gücünü açığa çıkaracak ve onun yıkıcı politikasını, yani marksizmi toplumsal maddi bir güce çevirecek sürecin içindeyiz. Bunu yaptığımız oranda varlığımızın anlamı vardır. Bunu yaptığımız oranda gerçek sınıf devrimcisiyiz.

Kamu emekçileri geleceğini tartıştı

KESK’e bağlı sendikaların İstanbul şubelerinden çok sayıda kamu emekçisinin çağrısı ile “Kamu Emekçileri Geleceğini Tartışıyor” başlığı altında 26 Aralık Pazar günü gerçekleştirilen toplantıya 40 kamu emekçisi katıldı.

Divan adına açılış konuşması BTS İstanbul 1 No’lu Şube Yönetim Kurulu üyesi **Mithat Ercan** tarafından yapıldı. Ercan konuşmasında bahar eylemleri sürecine, kamu emekçileri hareketinin 90’lı yıllarda fiili meşru mücadele zemininde geliştiğine vurgu yaparak, hareketin zaman zaman işçi hareketini etkileyen ve yön veren bir konuma ulaştığını söyledi. KESK’in son yıllarda gösterdiği pratiğin sendikaların geldiği noktayı gösterdiğini, özellikle 4688 sayılı yasa sonrasında sendikalarda reformcu kesimlerin hakimiyetini geliştirdiğini ve bu dönemde yaratılan değerlerin korunamadığını, bürokratzmin geliştiğini vurguladı.

Divan adına ikinci konuşma ise BES İstanbul 3 Nolu Şube Yönetim Kurulu Üyesi **Taylan Özgür Tekmil** tarafından yapıldı. Tekmil konuşmasında kısaca, KESK’i ortaya çıkaran siyasal atmosfer ile bugünün siyasal atmosferi arasında önemli bir mesafe bulunduğuna, KESK’teki geriye doğru dönüşümün özünde sol harekette yaşanan reformcu dönüşümle paralel olduğuna, 4688 sayılı yasa ile özledikleri konuma kavuşan reformcu çizginin bugün KESK’i TEKEK işçilerini kınamaya kadar sürüklediğine ve KESK’te son yaşanan olayların bürokratzmin geldiği boyutları gösterdiğine, sendikal kadroların önemli oranda KESK’in mevcut tablosundan rahatsız olduğuna değinerek sözü katılımcılara bıraktı.

Katılımcılardan ilk sözü **Tarım Orkam Sen Yönetim Kurulu üyesi** bir emekçi aldı. Konuşmasında KESK’teki mevcut hakim anlayışların devrimci sendikal anlayışları dışladığını, KESK’in TEKEK işçilerini kınamaya dönük attığı imza ile Türk-İş ile birlikte TEKEK işçilerini ötekileştirdiğini söyledi.

Eğitim Sen İstanbul 6 Nolu Şube üyesi bir eğitim emekçisi ise genel kurullarda mücadele programları çıkartılmadığını, delege hesabına dayalı genel kurullar yaşandığını söyledi.

BES İstanbul 3 Nolu Şube üyesi bir maliye emekçisi ise konuşmasında KESK’i ortaya çıkaran fiili meşru mücadele çizgisinden bahsetti ve çeşitli eylem süreçlerinden örnekler verdi.

Eğitim Sen İstanbul 2 Nolu Şube üyesi bir kamu emekçisi ise kendi şubelerindeki Üye İnisiyatifi deneyimlerini paylaştı. KESK’teki hakim grupların KESK’i bir mizansen olarak gördüklerini, tapularının kendilerinde gördüklerini ve üyeleri de birer figüran olarak değerlendirdiklerini vurguladı.

SES üyesi bir kadın emekçi ise Devrimci Emekçi Komiteleri adına bir konuşma yaparak sınıf sendikacılığı için birlik anlayışını önemsediklerini, devrim mücadelesinin güncel olduğunu, komitelerin örgütlenmesi yönünde yoğun çaba harcanması gerektiğini, reformcu-yasalcı anlayışların teşhir ve tecrit edilmesi gerektiğini vurguladı ve ortak örgütlenmenin önemine değindi.

Eğitim Sen İstanbul 3 Nolu Şube üyesi bir eğitim emekçisi, devrimcilerin güçbirliği yapmasının şart

olduğunu, KESK’in mücadele hedeflerinin daraldığını, sosyalist dünya görüşünün yaygınlaştırılması yönünde bir çaba harcanması gerektiğini, güçbirliğinin emekçi iktidarını savunması ve sınıfla dayanışmayı örmesi gerektiğini vurguladı.

BTS İstanbul 1 Nolu Şube Yönetim Kurulu üyesi bir emekçi tarafından yapılan konuşmada ise kendilerinin şubelerde delegelik olmaksızın tüm üyelerin katılımı ile genel kurullar yaptıklarını, BTS’de karar süreçlerinin diğer sendikalara göre daha demokratik işlediğini ancak yeterli olmadığını vurguladı.

Eğitim Sen 2 Nolu Şube üyesi bir kadın emekçi yaptığı konuşmada sendika tüzüklerinde birtakım düzenlemeler yapılması ve disiplin kurullarının işletilmesi gerektiğini vurguladı. **Tüm Bel Sen İstanbul 3 Nolu Şube üyesi** bir kadın emekçi de yaptığı konuşmada tüzüklerin gözden geçirilmesi gerektiğini, profesyonelliğin sınırlandırılması, hatta kaldırılması gerektiğini belirtti.

Yapı Yol Sen Çorlu İlçe Temsilcisi ise sektörel sendikaların olmaması gerektiğini, bölge veya il bazında örgütlenen sendikaların oluşması gerektiğini savundu. Eğitim Sen 3 Nolu Şube ve Tekirdağ Şubesi üyesi emekçiler ile bir özel okul emekçisi tarafından yapılan konuşmalarda reformculara karşı ilkesel bir birliğin oluşturulması gerektiğine vurgu yapıldı.

Taban İnisiyatifi tarafından Ankara’dan toplantıya gönderilen metnin okunduğu toplantıda, Devrimci Sendikal Birlik adına işgüvencesizlerin sendikalaşması çabasının bir parçası olarak 15-16 Ocak tarihlerinde yapılacak foruma çağrı yapıldı.

Farklı gündemlerle toplantıların devam etmesi yönünde kararın alındığı toplantıda, toplantıları örgütlemek üzere farklı sendika şubelerinden katılımcılar ile geçici bir yürütme oluşturuldu. Katılımcılara Devrimci Emekçi Komiteleri tarafından çıkartılan Bülten’in Kasım-Aralık tarihli 3. sayısı ile Sosyalist Kamu Emekçileri tarafından yayınlanan Kamu Emekçileri Bülteni’nin Aralık 2010 tarihli 36. sayısı ve KESK’te Genel Kurullar Süreci ve Sosyalist Kamu Emekçileri’nin Temel Mücadele İlkeleri başlıklı broşür dağıtıldı.

KESK'te genel kurullar

KESK'e bağlı sendikaların şube genel kurulları devam ediyor. Geçtiğimiz hafta sonu KESK/Yapı Yol Sen İzmir ve Bursa şubeleri ile Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası İstanbul 1 Nolu Şube genel kurulları gerçekleştirildi.

BTS İstanbul 1 Nolu'da Genel Kurul

BTS İstanbul 1 Nolu Şube 5. Olağan Genel Kurulu 25 Aralık Cumartesi günü yapıldı. Delegeliğin olmadığı ve tüm üyelere açık olarak gerçekleşen şube genel kurulunda 87 üye oy kullandı.

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği, Kentsel Dönüşüm ve Marmaray başlıkları altında sunumların gerçekleştirildiği kurulda tek liste ile seçime gidildi. Eski yönetimden 4 kişi ve 3 yeni üye yönetime seçildi.

26 üst kurul delegesinin seçildiği genel kurulda, tüm tarafların ortak olarak aldıkları karar ile 5 yeni ve genç üye üst kurul delegeliğine seçilenler arasında yer aldı. Yapılan konuşmalarda, daha çok şubenin örgütlenme sorunları ve ihtiyaçları öne çıkarken, şube çalışmalarına dönük olarak çok sayıda önerge oylanarak karara bağlandı. Kabul edilen önergeler ile mevcut Ulaştırma Komisyonu, Eğitim Komisyonu, TİS Komisyonu, Kadın Komisyonu ile Kentsel Dönüşüm ve Marmaray Komisyonu'nun yeni dönemde de devam ettirilmesi, Ayrımcı ve Keyfi Muameleye Karşı Mücadele Komisyonu ile İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği komisyonu kurulması ve bu kapsamda merkezi düzeyde bir komisyon kurulması için merkez genel kuruluna bir önergenin taşınması, Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu (HSGGP) ile ortak mücadelenin devam ettirilmesi, işyeri komitelerinin kurularak işyeri temelli sorunlar ile ilgili olarak bu komiteler aracılığıyla karara bağlanarak hayata geçirilmesi kararı alındı.

Genel kurulda Kamu Emekçileri Bülteni'nin son sayısı ve "KESK'te Genel Kurullar Süreci ve Sosyalist Kamu Emekçileri'nin Temel Mücadele İlkeleri" başlıklı broşürün dağıtımı gerçekleştirildi.

Yapı Yol Sen İzmir Şube'de genel kurul

Yapı-Yol Sen İzmir Şubesi'nin 4. Olağan Genel Kurulu 26 Aralık günü gerçekleştirildi. Genel kurula, 93 delegeden 55'i katılım sağladı. Genel kurulda konuşan Şube Başkanı Medet Selvi, şube üzerine birtakım oyunlar oynanmak istendiğini vurguladı.

Kısa bir aradan sonra gündemin diğer maddelerine geçildi. 8 kamu emekçisinin söz aldığı kurulda; saldırılar, sendika içi sorunlar, işleyiş, demokrasi, KESK, sendika merkezleri ile şubeler arasındaki ilişki, işyerleri ile şube arasındaki kopukluk gibi başlıklar üzerinde duruldu.

Gündem maddeleri üzerine konuşmalarda söz alan Nizamettin Gökmen, şube ile merkez arasındaki sorunlara ilişkin gereken açıklamanın yönetim kurulu tarafından yapılmasını talep etti.

Şube Yönetim Kurulu üyesi ve Örgütlenme Sekreteri Reşat Taş, genel merkezin şubeyi yok saydığını ve görmemezlikten geldiğini söyledi.

İl Afet Acil Müdürlüğü çalışanı Fevzi Sayman ise, kitleleşememenin nedenleri üzerinde durdu.

Yeni yönetime aday olduğunu söyleyen Gökhan Dacı ise "torba yasa" vb. saldırılar üzerinde durarak saldırılara karşı gereken tutumun alınmadığını söyledi.

Bayraklı Tapu Sicil Müdürlüğü'nde sözleşmeli olarak çalışan Sibel Karataş da yönetime aday olduğunu açıkladı.

Yönetime adaylığını koyan diğer bir konuşmacı Servet Ertaş ise, kamunun tasfiyesi, özelleştirmeler ve esnek çalışma gibi saldırılardan söz ederek, bunlara karşı mücadelede yaşanan zaaflar üzerinde durdu.

Ancak bütün bu ahlak ve samimiyet üzerine söylenen sözler, Ertaş'ın etik dışı cümleler kurmasını engelleyemedi. Karşılarında yönetime aday olan başka liste olup olmadığını bilmediğini söyleyen Ertaş, muhalifleri olsa bile bunların KESK'teki tacizci anlayışın devamı olduğunu kürsüden yüksek bir sesle söyleyebildi. Ertaş'ın bu ifadelerine salondaki delegelerden hiçbir tepki gelmemesi ise dikkat çekiciydi.

Salonda delege ve izleyici olarak bulunan Sosyalist Kamu Emekçileri diğer delegelerle konuşarak, böylesi bir söylemin yanlışlığına vurgu yaptılar. Konuşmanın hangi bakışın ürünü olduğunu ve neye hizmet ettiğini katılımcıların yanısıra sözlerin sahibi Ertaş'a da doğrudan aktardılar. Kürsüye çıkıp yanlışı düzeltceğini söylemesine rağmen Ertaş böyle bir tutum sergilememişti.

Eleştirilerin ve soruların yanıtlanması için Şube Yönetim Kurulu Üyesi Zafer Beydilli'ye son söz verildikten sonra, önergelerin oylanmasına ve seçime geçildi.

Genel kurulda Kamu Emekçileri Bülteni'nin son sayısı ve "KESK'te Genel Kurullar Süreci ve Sosyalist Kamu Emekçileri'nin Temel Mücadele İlkeleri" başlıklı broşürün dağıtımı yapıldı.

Yapı-Yol Sen'de genel kurul

Yapı-Yol Sen Bursa Şubesi 4. Olağan Genel Kurulu 25 Aralık günü yapıldı. KESK binasında gerçekleştirilen genel kurulda açılış konuşmasının ardından divan seçimi yapıldı ve raporlar okundu.

Genel kurula katılan kurumların konuşmalarının ardından seçimlere geçildi. İki ayrı listenin yarıştığı genel kurulda seçimler üzerinde belli tartışmalar yapıldı. Blok liste çarşaf liste tartışmalarının yapıldığı genel kurulda sendikanın yaşadığı sorunlar, üye kayıpları ve özelleştirme saldırısının sonuçları daha çok yeni yönetim seçimlerine endekslendi. Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://7anley.org>

İstanbul'da hekimler yürüdü

Doktorlar ve sağlık emekçileri 28 Aralık günü gerçekleştirdikleri yürüyüşle tıp fakültelerinin geleceğinin karartılmasını istemediklerini haykırdılar.

TTB ve İstanbul Tabip Odası'nın çağrısıyla gerçekleştirilen yürüyüş İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi Temel Bilimler Fakültesi önünden başladı. Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nde son buldu.

Tıp Fakültesi öğrencilerinin de yer aldığı eylemde "torba yasa tasarısı" ve "Tam Gün" tasarıları protesto edildi. Yürüyüşte Kızılay Kan Bankası'nın özelleştirilmek istenmesi de protesto edildi. Eyleme SES ve İstanbul Dış Hekimleri Odası üyeleri de katılım sağladı.

Cerrahpaşa Tıp Fakültesi bahçesinde yapılan açıklamada konuşan Prof. Dr. Tunçalp Demir tıp eğitiminin, sağlık hizmetleri için kamuya ayrılan paraya göz diken özel sektör ve yabancı sermayenin ihtiyaçlarıyla yeniden düzenlendiğini ifade etti.

Demir, bununla fakülte ve kontenjan sayısının plansız bir şekilde arttığına ve eğitimin niteliğinin giderek düştüğüne değindi; performans uygulamaları ve geri ödeme sistemlerinin sağlığa erişimi her geçen gün zorlaştırdığının ve hekimlerin özlük haklarında kayıplar yarattığının altını çizdi.

Sağlıkta Dönüşüm Programı'nın üniversiteleri piyasaya açtığına dikkat çeken Demir, üniversite hastanelerinin şirket hastaneleri haline getirilmesini amaçlayan bu girişimlere karşı öğretim üyesi, asistan, öğrenci, uzman ve pratisyen olarak tüm hekimlerin tepki göstermeye devam edeceklerini söyledi.

Sa-ba işçisi hakları ve onuru için direniyor!

Tuzla'da sendika düşmanlığına karşı başlattıkları direnişlerine devam eden Petrol-İş üyesi işçiler mücadele kararlılıklarını koruyorlar. İşçiler direnişlerinde 10 günü geride bıraktı.

4. günde dayanışma

Sa-ba işçileri **23 Aralık** sabahı erken saatlerde fabrika önünde toplandılar.

Petrol-İş Kartal Şube Başkanı Ecvet Eşlegül'ün işçilerle yaptığı bilgilendirme toplantısının ardından işçiler, patron tarafından fabrikaya işçi sokulmasını ıslık ve sloganlarla protesto ettiler.

Direnin başından beri Sa-ba patronunun korumalığını yapan kolluk güçleri işçilerin fabrikaya girişi sırasında barikatlar kurarak işçilerin müdahalesini engellemek istediler.

Direnin işçiler, içerde çalışan patron yalakalarını teşhir etmek amacıyla sloganlarla tepkilerini dile getirdiler.

Öğle saatlerinde ise TÜMTİS yöneticileri ve direninci UPS işçileri direniş alanına gelerek işçilere destek ziyaretinde bulundular. Basın-İş Sendikası yöneticileri de direninci işçiler tarafından sloganlarla karşılandılar.

5. gün: Sınıf dayanışması büyüyor

İşçilerin coşkusu gün boyu direniş alanında kendini gösterdi. Gelen destek ziyaretleri işçilerin moralini yükseltirken, Sa-ba işçileri de direnişteki BERİCAP işçilerini ziyaret etti.

İşçiler, fabrikaya giriş yapmaya çalışan kaçak işçileri ıslık ve sloganlarla protesto ederek direnişin 5. gününe başladılar. Kolluk güçleri işçilerin önüne barikat kurarak işçileri baskı altına almaya çalışsa da işçiler geri adım atmadı.

24 Aralık günü ÇHD üyesi avukatlar, Sa-ba işçilerine destek için direniş alanına geldiler.

Akşam saatlerine doğru Petrol-İş'in örgütlü olduğu Neşe Plastik'ten işyeri temsilcisi ziyarete geldi. TEKEL işçisi Metin Arslan da direnişe destek ziyaretinde bulundu. Yapılan sohbetlerde sendikanın işçilerin öz örgütlülüğü olduğu, işçilerin karar mekanizmalarında yer

alması gerektiği konuşuldu. Basın-İş üyesi Rotopak işçileri de ziyarete gelenler arasındaydı.

Akşam saatlerinde Sa-ba işçileri konvoylar oluşturarak Gebze'de işten atma saldırılarına karşı başlayan BERİCAP direnişine ziyarete bulundular. Gün içerisinde TİB-DER ve BDSP'liler direniş alanında işçilerin yanında yer aldı.

8. günde sınıf dayanışması

27 Aralık günü erken saatlerde biraraya gelen işçiler, Organize Sanayi Bölgesi'ni coşkulu sloganlarla dolaşarak direnişe sahip çıkma çağırısı yaptılar. Yoğun ilgi gören eylemde, diğer fabrikalarda çalışan işçiler Sa-ba işçilerine alkış ve ıslıklarla destek verdi.

Yürüyüşe Gebze'de direnişte olan Bericap işçileri ve Kurtköy'de direnişlerini sürdüren UPS işçilerinin yanısıra BDSP de katıldı.

Direnin alanına destek ziyaretleri günboyu sürdü. TİB-DER, BDSP ve ÜİD-DER işçilerin yanındaydı. Ayrıca ESP temsili düzeyde direniş alanındaydı. Yağan yoğun yağmura rağmen işçilerin coşkusu dinmedi.

BDSP: "Sa-ba işçisi yalnız değildir!"

BDSP direnişteki işçilere ziyaret gerçekleştirdi. "Saba işçisi yalnız değildir! Zafer direnen işçilerin olacak-BDSP" ozaliti açan BDSP'liler sloganlarla direniş alanına geldiler. BDSP'liler işçilerin coşkulu sloganlarıyla karşılandılar.

BDSP adına yapılan konuşmada, Sa-ba direnişinin önemine vurgu yapılarak, işçilerin mücadelesinin tüm işçi sınıfına ait olduğu söylendi. Konuşmaların ardından işçilerle direniş sürecine ilişkin sohbet eden BDSP'liler, işçilerle birlikte türküler eşliğinde halaylar çektiler.

Akşam saatlerinde direniş kırıcı taşeron işçilerin polis eşliğinde fabrikaya girmesiyle birlikte öfke arttı. 27 Aralık günü DAKİK isimli taşeron firma aracılığıyla Sa-ba'da çalışan işçilerde bir artış gözlemlendi. Bu durum işçilerin öfkesine neden oldu.

Akşam saatlerinde fabrikaya giren direniş kırıcı işçilerin ardından, Sa-ba işçileri de kapıları aşarak öfkeli ve coşkulu sloganlarla fabrikaya girdiler. Yaklaşık 100 işçi idari bina önüne gelerek sloganlar attı.

Sloganlarla tekrar dışarı çıkan işçiler fabrika önündeki bekleyişlerini sürdürdü. İşçilerin fabrikaya girmesinden kaynaklı olarak çevik kuvvet polisleri ana kapıya barikat kurdu.

İdari personelin fabrikadan çıkışı sırasında da direninci işçiler alkış ve ıslıklarla protesto gerçekleştirdi.

8. gün itibarıyla direniş alanına çadır da kuruldu. Çadırı korumak içinse her gün sabaha kadar nöbetçi bırakılması kararlaştırıldı.

9. günde öfke ve kararlılık

Direninlerinin 9. gününde işçiler, destek ziyaretleriyle birlikte sınıf dayanışmasını yükselttiler. Öte yandan, patronun direnişi kırmak için kaçak işçileri devreye sokması direninci işçiler tarafından öfkeyle karşılandı.

Sabah erken saatlerde fabrika önündeki direniş alanında buluşan Sa-ba işçileri, direniş kırıcı taşeron işçilerin fabrikaya girişini engellemeye çalıştılar. Patronun talimatıyla ana giriş kapısı önünde konumlanan çevik kuvvet polisleri, bu sırada direninci Sa-ba işçilerine saldırdılar. İşçilerin kararlı bir şekilde polis barikatına yüklenmesinin ardından kırıcı taşeron polisler de Sa-ba işçisi

yaralandı. Direniş kırıcı işçiler ancak polis korumasında içeriye giriş yapabildiler.

Direnin barikatları aşıyor

Direnin işçiler daha sonra, Organize Sanayi Bölgesi'ni dolaşarak gerçekleştirecekleri sabah eylemi için toplandılar. Fabrika girişinde işçilere saldıran çevik kuvvet polisleri, bu kez de işçilerin yürüyüş güzergahı başlangıcına barikat kurarak eylemi engellemeye çalıştı. Polis barikatını kararlı tutumlarıyla yüklenerek aşan işçiler, sanayi bölgesini coşkulu sloganlarıyla eylem alanına çevirerek OSB ana giriş kapısı önüne kadar yürüyüş gerçekleştirdiler.

İşçilerin kararlı tutumunun ardından bölgedeki ve direniş alanı önündeki polis sayısı artırıldı. Takviye olarak getirilen çevik kuvvete ek olarak, TOMA adı polis araçları da alanda konumlandırıldı.

İşçiler, patron-polis işbirliğinde gerçekleştirilen saldırılara ve yıldırma çabalarına coşkulu sloganları ve halayları ile yanıt vermeyi sürdürüyorlar.

Direnin 10. gününde

29 Aralık günü erken saatlerde bir araya gelen işçiler, OSB'de çalışan işçilere seslendiler. Diğer fabrikalarda çalışan işçiler Sa-ba işçilerine alkış ve ıslıklarla destek verdi.

Öğlen saatlerinde, direnişte olan UPS işçileri Sa-ba işçilerine ziyarete bulundu. Günün ilerleyen saatlerinde ÇEL-MER işçileri temsili düzeyde ziyaret gerçekleştirdi. Yapılan sohbetlerde ÇEL-MER işçileri, Sa-ba işçilerine birlikteliklerini bozmamaları yönünde uyarıda bulundu.

Petrol-İş Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın ve beraberinde bir heyet direniş alanına gelerek son gelişmelerle ilgili bilgilendirmede bulundu.

Öztaşkın, Sa-ba işçilerine kendilerinin sözünden çıkmamalarını, kendilerinin ve şubelerinin izni olmadan hiç kimsenin ayrı bir slogan atmaması gerektiğini belirten bir konuşma gerçekleştirdi.

Gün içerisinde EMEP, Sa-ba işçilerini ziyaret etti. BDSP'liler gün boyunca Sa-ba işçilerini yalnız bırakmadılar.

Kızıl Bayrak / Tuzla

Polyplex işçileri eylemde

Çorlu'da kurulu Polyplex'te sendikalaştıkları için işten atılan Petrol-İş üyesi işçiler 23 Aralık günü gerçekleştirdikleri eylemle mücadele kararlılıklarını dile getirdiler. Eyleme Petrol-İş Sendikası Genel Sekreteri Mustafa Çavdar, Trakya Şube yöneticileri ve Polyplex işçileri katıldı.

Eylemde konuşan Çavdar, çalışma koşullarının firma için cennet, işçiler için cehennem olduğunu söyledi. Karlarını katlayan Polyplex'in işçilere verdiği taahhütleri 5 yıldır yerine getirmediğini dile getirdi.

İşçiler sürekli slogan atarak kölece çalışma koşullarına karşı öfkelerini dile getirdiler.

Açıklamada Sa-ba işçilerinin direnişi de selamlandı. Eyleme Deri-İş Sendikası'na üye oldukları için işten atılan Grup Suni Deri işçileri de destek verdi.

Tersanelerde Sa-ba direnişiyle dayanışma

Tersane İşçileri Birliği Derneği (TİB-DER), Sa-ba Enjeksiyon işçileriyle sınıf dayanışmasını büyütüyor.

Tersanelerde dayanışma çağrısı

TİB-DER üyesi tersane işçileri, Sa-ba işçilerinin sesini tersaneler cehennemindeki işçilere anlatmak için **23 Aralık sabahı** bildiri dağıtımı gerçekleştirdiler. Sabah işe giriş saatlerinde Tuzla Gemi Tersanesi önünde “Sa-ba işçisi, onuru ve ekmeği için direniyor, onlara sahip çıkalım!” başlıklı bildirilerin dağıtımını yapan TİB-DER üyeleri, tersane işçilerini sınıf kardeşlerinin mücadelesine sahip çıkmaya çağırdılar.

Kıran Tersanesi işçileri de çalıştıkları gemiye “Sa-ba işçisi yalnız değildir! Yaşasın Sınıf Dayanışması / TİB-DER” yazılı pankart astılar.

TİB-DER’liler direnişçi Sa-ba işçilerine dayanışma ziyareti gerçekleştirdiler. Direniş ziyaretinin ardından iş çıkış saatinde RMK Tersanesi’ne de bildiri dağıtımı yapıldı.

Direnişle dayanışma eylemi

TİB-DER üyeleri 24 Aralık günü Tuzla Gemi tersanesi önünde Sa-ba işçileriyle dayanışma eylemi gerçekleştirdiler.

Basın açıklaması TİB-DER Başkanı Zeynel Nihadioğlu tarafından okundu.

Nihadioğlu açıklamasında şunları söyledi:

“Şimdi 130 Sa-ba işçisi fabrika önünde baskılara karşı direniyor. Cehennem şartlarına karşı tek yumruk tek yürek oldular. Cehennem şartlarını en iyi biz biliriz. Patronlar önlem almıyor diye iş cinayetlerine kurban giden biziz. Taşeronluk sistemi altında her türlü güvenceden yoksun bir şekilde çalıştırılan biziz. Biz Sa-ba işçileriyle aynı sorunları yaşıyoruz. Bu nedenle Sa-ba işçisi sadece kendisi için değil, bizim için de direniyor. Tüm işçi sınıfı adına direniyor. Onların kazanması, tüm işçi sınıfının kazanması demektir. Bu nedenle Sa-ba işçileriyle dayanışmak bizim görevimizdir. Onları yalnız bırakmayalım. Sınıf kardeşlerimize sahip çıkalım.”

Açıklamanın sürdüğü sırada, Gebze’de kurulu BERICAP’ta 4 işçinin mesai hakları için iş bırakma eylemine katılmalarından kaynaklı işten atıldıkları bilgisi geldi. Bu haber üzerine “BERICAP işçisi yalnız değildir!” sloganı haykırıldı. Yapılan konuşmada BERICAP işçileriyle de dayanışmanın yükseltilmesi çağrısı yapıldı.

Sa-ba işçileri ile kahvaltı

BDSP çalışanları ve TİB-DER üyeleri, Sa-ba işçileriyle 26 Aralık sabahı dayanışma kahvaltısında buluştu. İçilerle ortak sofraya etrafında kahvaltı yapıldı. Ardından ise sohbetlere geçildi. Sa-ba işçileriyle direniş öncesi süreç ile sendikalaşma süreci üzerine canlı tartışmalar yapıldı.

Daha sonra, bazı deneyimler ışığında Sa-ba direnişinin nasıl sürmesi gerektiği üzerine konuşmalar gerçekleştirildi. “Direniş komitesinin işlevi ne olmalıdır?” sorusu üzerinden gelişen konuşmalarda, sendika-komite ilişkisinin nasıl olması gerektiği üzerinde duruldu.

Tartışmalar çerçevesinde, her direniş için geçerli olduğu gibi, Sa-ba direnişi için de eylem ve etkinlik programı oluşturulmasının gerekliliğine vurgu yapıldı.

Kızıl Bayrak / Tuzla

BERİCAP işçisi örgütlülüğüne sahip çıktı

Gebze’de kurulu **BERICAP Kapak Sanayi Limited Sirketi**’nde örgütlü Petrol-İş Sendikası, fabrikada sendikal örgütlenmeyi tasfiye etmek isteyen patrona karşı direniş başlattı.

23 Aralık günü 4 işçinin keyfi gerekçelerle işten atılmasının ardından 24 Aralık günü saat 16.00’da üretimi durduran 100 işçinin fabrika önündeki bekleyişi de sürüyor.

Yaşanan işten atma saldırısının yanısıra 12 işçinin de yevmiyesi kesildi. Üretimi durduran işçiler kapı önünde direnişe geçti. Fabrikada üretim tamamen dururken, BERICAP patronu yük taşıma, temizlik gibi işlerde çalışan işçilerle üretimi devam ettirmeye çalıştı. Gazetemize konuşan **BERICAP Baştemsilcisi Bülent Temel**, patronun sendikaya olan tahammülsüzlüğünden ve fabrika yönetimindeki yetkilerini kaybetme korkusu nedeniyle işten atma saldırısının gerçekleştirildiği belirtti. Temel şunları söyledi: *“Bugün saat 16.00 itibariyle üretimi durdurduk. İşten atılan işçi arkadaşlarımız dahil bütün işçi kardeşlerimizle beraber içeri girmek istiyoruz. Biz çalışmak istiyoruz, haklarımızı kazanıncaya kadar burada direneceğiz. İşveren sendikamızı hazmedene kadar, içerideki olumsuzluklara son verene kadar bizler fabrika kapısı önünde direnişimizi sonuna kadar sürdürmeye kararlıyız”*.

Direnisteki işçilere akşam saatlerinde **Sa-ba** işçileri destek ziyaretinde bulundu. **Megaplast** işçileri, **BDSP** ve **UİD-DER** de işçilere destek verenler arasındaydı. Fabrika önünde “Yaşasın sınıf dayanışması!”, “Atılan işçiler geri alınsın!”, “Dünya yerinden oynar işçiler birlik olsa!”, “Patronlar işçiye hesap verecek!” sloganları atıldı.

İşçiler 27 Aralık Pazartesi günü de saat 08.00’den akşam saat 18.00’e kadar fabrika önünde kararlı bekleyişlerini sürdürdüler.

Saat 12.00 sularında BERICAP patronu taşeronunda çalışan yaklaşık 20 işçiyle toplantı yaparak işçileri yılbaşı iznine gönderdi. Taşeron işçiler fabrikadan ayrılırken BERICAP işçileri “BERICAP işçisi onuruna sahip çık!”, “Taşeron köle istemiyoruz!” sloganları, ıslık ve yuhalamalarla tepkilerini gösterdiler. Ayrıca BERICAP patronu ve avukatları da fabrikaya girişlerinde BERICAP işçisinin öfkесinin hedefi oldular.

Direnen işçilerin dayanışması

20 BERICAP direnişçisi sabah saatlerinde Sa-ba işçilerine dayanışma ziyareti gerçekleştirirken, fabrikanın doktoru direnişçilerin yanına gelerek destek sundu. BERICAP direnişçilerinin coşkulu sloganları ile karşılanan işyeri doktoru sloganlarla uğurlandı. Ardından **Sa-ba işçileri** direniş alanına geldi. Sloganların coşkuyla atıldığı buluşmada Petrol-İş Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Sendikası Gebze Şube Başkanı Süleyman Akyüz bir konuşma gerçekleştirdi. Sa-ba işçilerinin BERICAP işçilerine gerçekleştirdiği dayanışma ziyaretini selamlayarak konuşmasına başlayan Akyüz, Sa-ba ve BERİCAP işçilerinin, işverenlerin ortak saldırısıyla karşı karşıya kaldıklarını ifade etti. Ardından direnişteki Sa-ba işçileri adına kısa bir konuşma gerçekleştirildi.

Petrol-İş üyesi **Enplast** işçilerinin direniş alanına gelerek işçilere destek verdiği direnişin 4. günü, vardiyalı taşeron işçilerin fabrikadan servislerle çıkışlarında atılan öfkeli sloganlarla sonlandırıldı.

Direnişle kitlesel sınıf dayanışması!

BERICAP işçilerine 28 Aralık Salı günü kitlesel bir dayanışma ziyareti gerçekleştirildi.

Saat 16.00’da Petrol-İş Sendikası Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın’ın da katıldığı dayanışma ziyaretinde, Birleşik Metal-İş Sendikası Gebze Şubesi’nin örgütlü olduğu **Sarkuysan, Yücel Boru, Kroman Çelik** ve **Dostel Makine**’den işçiler, Lastik-İş üyesi **Türk-Henkel** işçileri, Çelik-İş Sendikası Gebze Şube yöneticileri ve Çelik-İş üyesi **Feniş Alüminyum** işyeri temsilcileri, Petrol-İş Sendikası Gebze Şubesi’nin örgütlü olduğu **Süperlas, Megaplas, Alpla Plastik, Pimaş, Unilever, Cambro Özay** işçileri, **Eğitim Sen** Gebze Şube yöneticileri, direnişteki **Sa-ba** işçileri, **TİB-DER, BDSP, UİD-DER, EMEP** ve **ESP** yer aldı. Ziyarette Birleşik Metal Gebze Şube Başkanı Erdoğan Özer, Petrol-İş Gebze Şube Başkanı Süleyman Akyüz ve Petrol-İş Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın birer konuşma gerçekleştirdiler. Konuşmalarda birleşik mücadele vurgusu öne çıktı.

Yüzlerce kişinin katıldığı kitlesel dayanışma ziyaretinde sloganlar susmadı. Dayanışma ziyareti, BERICAP işçilerinin katılımcıları alkışlarla uğurlamasının ardından, işçilerin sembol sloganı haline getirdiği ve yerden zıplayarak attığı “Dünya yerinden oynar, işçiler birlik olsa!” sloganı ile son buldu.

Sendika fabrikaya direnişle girmişti

İspanya, Fransa, İtalya, Macaristan gibi pek çok ülkede kurulu bulunan fabrikalarla uluslararası alanda faaliyet gösteren BERICAP’ta kola, meyve suyu, rakı vb. kapaklarının üretimi yapılıyor. 210 kadrolu ve 60 taşeron olmak üzere 270 işçinin çalıştığı fabrikada işçiler 2009 yılında kölece çalışma koşullarına karşı sendikalaşma yoluna gitmişlerdi. Sendikal örgütlenme girişimine saldıran BERICAP patronu 6 işçiye işten atmış, işçiler fabrika önünde direnişe geçmişti. Petrol-İş Sendikası aldığı yetki çerçevesinde 2010 yılında ilk toplu iş sözleşmesini imzalamıştı.

Kızıl Bayrak / Gebze

Üniversitede sıkıyönetim!

YÖK düzeninin F tipi üniversitelere yaraşır bir uygulama daha İstanbul Üniversitesi'nden geldi. Yasakçı, anti-demokratik uygulamalarıyla, soruşturma ve ceza terörüyle üniversiteler açık hava hapishanelerini aratmazken, polise verilen özel yetkilerle bu yönde bir adım daha atıldı.

Polis ve özel güvenlik birimleri eliyle baskıcı uygulamaların olağan hale geldiği İstanbul Üniversitesi'nde, savcılığa başvuran rektörlük polisin fiilen hayata geçirdiği saldırıların yasal kılıfını da hazırladı. Bu yeni "sıkıyönetim uygulaması"na göre polis üniversitenin Fatih sınırları içerisinde bulunan tüm fakülte, yüksekokul ve idari binalarının girişinde ve çevrelerinde, rektörlük talep ettiğinde de bina içlerinde arama yapabilecek.

Fatih İlçe Emniyet Müdürlüğü'nün talep ettiği İstanbul 1. Sulh Ceza Mahkemesi'nin kararına göre 1 Aralık 2010-30 Kasım 2011'e kadar 1 yıl süreyle kişilerin, çanta, paket, poşet, araç ve özel kâğıtları aranabilecek.

Her türlü anti-demokratik uygulamaya ev sahipliği yapan İÜ'nün bu olanağı büyük bir pervasızlıkla kullanacağı da aşikar. Öğrenciler üzerindeki devlet terörü eksik olmazken gençliğin gelecek mücadelesinin önü böylesi faşizan uygulamalarla alınmaya çalışılacak.

Hukuk Fakültesi 4. sınıf öğrencisi Eren Can, 1. Sulh Ceza Mahkemesi'ne başvurarak karara itiraz etti. Can, kararla öğrencilere gözdağı verilmek istendiğini belirterek kararın hukuka aykırı olduğunu da dile getirdi. *"Bu karar üniversite özerkliğinden özel hayata kadar pek çok şeye aykırı. Ceza hukukuna göre genel nitelikte bir karar alınmaz. Özel bir karar alınabilir. Ancak polis istediği her an arama yapabilecek, bu faşizmde vardır"* dedi.

Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler 2. sınıf öğrencisi Aylin Kaplan ise *"Her gün çantamızı açıp, kimlik gösteriyoruz. Potansiyel suçlu muamelesi kabul edilemez. Bu bir baskıdır"* dedi.

Eğitim Sen 6 No'lu Üniversiteler Şubesi yöneticisi ve üniversite çalışanı Ahmet Bekmen ise kararın, üniversitede uzun zamandır uygulanan rejimin resmi hali olduğunu söyledi. Şunları ifade etti: *"Karar polis ile ilişkilendiriliyor ama zaten özel güvenlik görevlileri de polis gibi görev yapıyor. Her taraf güvenlik kameralarıyla dolu"*

Baskılar protesto edildi

Samsun Ondokuz Mayıs Üniversitesi'nde son süreçte artan soruşturma terörü **23 Aralık** günü protesto edildi. KESK Samsun Şubeler Platformu tarafından yapılan açıklamayı SES Samsun Şube Başkanı Süleyman Bal yaptı.

Kurupelit Kampüsü'nde bulunan Karadeniz Öğrenci Yurdu'nda sivil faşistlerin ilerici ve devrimci öğrencilere yaptığı baskıları protesto etmek ve genel olarak yurtlardaki faşist baskı ve teröre dikkat çekmek için **29 Aralık** günü OMÜ öğrencileri tarafından basın açıklaması gerçekleştirildi.

Fen-Edebiyat Fakültesi önünde yapılan açıklama sloganlarlason buldu.

Ekim Gençliği / Samsun

Üniversitelerden...

Üniversitelerde ÖGB terörü

Eskişehir'de **Anadolu Üniversitesi** Rektörlüğü'nün baskıcı ve antidemokratik uygulamalarından biri daha 22 Aralık günü yaşandı. Genç-Sen'lilere afişleri kaldırmaları için sözlü uyarıda bulunan ÖGB'ler, afişleri kaldırmayan öğrencilere saldırdı. Genç-Sen üyelerinin sürüklenerek dışarı çıkarılmaya çalışıldığını duyan devrimci-demokrat öğrenciler saldırının yaşandığı Eğitim Fakültesi'ne gelerek saldırıyı protesto etti.

23 Aralık günü, ÖGB terörünün yaşandığı yerde toplanan Genç-Sen'liler kitlesel bir biçimde Eğitim Fakültesi'ne girerek saldırıyı bir kez daha protesto ettiler. Kantinde ve ara katlarda sloganlar bir kez daha güçlü bir biçimde atıldı.

Eğitim Fakültesi öğrencileri ise yapılan konuşmalara ve atılan sloganlara alkışlarla destek verdiler. *"İşte ileri demokrasi saldırısı / Rektör saldırılarının hesabını verecek / Genç-Sen"* pankartını açarak rektörlüğe doğru yürüyüşe geçtiler. Burada yapılan açıklamada, rektörlüğün saldırılarına dikkat çekildi.

Görüşmenin ardından yapılan bilgilendirmede, Anadolu Üniversitesi Rektör Yardımcısı Hasan Mandal'ın, üniversite içerisinde yapılacak çalışmalara müdahale etmeyeceğini belirterek "öğrencileri taciz eden güvenliklerin belirleneceğini ve böyle bir şeyin bir daha yaşanmayacağı"nı söylediği aktarıldı. Mandal, üniversitede polis ve özel güvenliğin saldırmayacağını teminatını verdi. Ayrıca öğrencilerin ifade özgürlüklerini kullanarak, afişlerini asabileceklerini, bildiri ve gazetelerini dağıtabileceklerini belirtti. Mandal, öğrencilerin stant açmak ve toplantı yapmak gibi taleplerinin de kabul edildiğini ifade etti.

Gölbaşı'nda ÖGB terörü

23 Aralık günü Ankara Üniversitesi'nin Gölbaşı'ndaki Yabancı Diller Yüksek Okulu'nda özel güvenlik terörü yaşandı.

Özgür Gölbaşı İnisiyatifi'nin Avrupa'daki gençlik hareketini öğrencilere anlatmak için açtığı stant özel güvenlikler tarafından kaldırılmak istendi. Öğrencilerin kararlı tutumu karşısında geri adım atan ÖGB'ler **Ekim Gençliği** okurlarının gerçekleştirdiği bildiri dağıtımına engel olmak istedi.

ÖGB'nin müdahalesine karşı teşhir konuşmaları yapmaya başlayan Ekim Gençliği okurunun üzerine saldıran yaklaşık 10 kişilik özel güvenlik grubunun bu saldırısı karşısında olaya müdahale eden diğer öğrenciler ÖGB'lere engel oldu. Okul içerisinde yapılan teşhir konuşmaları sırasında "Baskılar bizi yıldıramaz!", "ÖGB defol üniversiteler bizindir!" sloganları atıldı.

Beytepe'de "Özgürlük Günleri"

Hacettepe Üniversitesi Beytepe Kampüsü'nde Özgür Beytepe İnisiyatifi (Ekim Gençliği, Tüm-İGD, YDG, SGD, HÜÖD, DPG) tarafından örgütlenen Özgürlük Günleri gerçekleştirildi.

22 Aralık Çarşamba günü Edebiyat Fakültesi'nden kütüphane önüne özgürlük koşusu yapıldı. Ardından yemekhane önünde bir program yapıldı.

23 Aralık Perşembe günü "Üniversiteler ve Özgürlükler" konulu panel **Eğitim Sen Genel Başkanı Zübeyde Kılıç**'in katılımıyla

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

gerçekleştirildi.

Panele Eğitim Sen'li akademisyenlerle birlikte 60 kişi katıldı.

SAÜ öğrencileri eylemde

Sakarya Üniversitesi öğrencileri yaptıkları eylemle ulaşım, sağlık ve yemekhane ile yaşadıkları sorunları protesto ettiler. SÜ Öğrenci Hakları Platformu'nda bir araya gelen öğrenciler, talepleriyle ilgili topladıkları 10 bin imzayı rektörlüğe vermek üzere bir yürüyüş gerçekleştirdiler.

Öğrenciler yürüyüş için Esentepe Kampüsü'ndeki kafeterya önünde toplandılar. Yaklaşık 500 öğrencinin katıldığı eylemde rektörlük önünde basın açıklaması yapıldı.

Sağlık, yemekhane ve ulaşım konusundaki sorunlar çerçevesinde başlatılan imza kampanyası sonucunda toplanan imzaları rektörlüğe vermek amacıyla olduklarını söyleyen öğrenciler, 5 gün içerisinde 10 bin imza topladıklarını belittiler. İmzaların verilmesiyle eylem sona erdi.

Trakya Üniversitesi'nde yemekhane eylemi

Trakya Üniversitesi'nde uzun zamandır yakıcılığını koruyan yemekhane sorunu için başlatılan kampanya 27 Aralık günü üniversite içerisinde gerçekleştirilen basın açıklaması ile duyuruldu.

Basın açıklamasından önce devrimci ve ilerici öğrenciler yemekhanenin içine girerek ajitasyon konuşmaları gerçekleştirdiler. Öğrencilerin dikkatlerini çekmek için masalara vurarak yemekhanelerin mevcut durumunu teşhir ettiler. "Toplu bir şekilde, bu yemekleri yemeyeceğiz" diyen öğrenciler alkışlarla yemekhaneden ayrılarak dışarıda basın açıklamasına geçtiler.

DİSK Trakya Bölge Temsilciği, Yapı Yol-Sen Edirne İl Temsilciliği, Eğitim Sen Edirne Şubesi ve SES Edirne Şubesi'nin de destek verdiğini belirttiği basın açıklaması, koşullar düzeltilip ücretsiz, kaliteli, sağlıklı yemek hakkı kazanılana kadar mücadelenin devam edeceği vurgulanarak sonlandırıldı.

Yemekhane eylemi 2. gününde de devam etti.

Ekim Gençliği / Ankara – Eskişehir - Edirne

Ankara’da 15. yıl etkinliği

Gençliğin ve devrimin sesi *Ekim Gençliği*’nin 15. yılı vesilesiyle Ankara’da bir etkinlik gerçekleştirildi. Felsefeciler Derneği’nde yapılan etkinlik saygı duruşuyla başladı.

Açılış konuşmasında, Ekim Gençliği’nin mücadele tarihi ve yarattığı birikim selamlandı. Daha sonra gençlik hareketinin durumu ve Ekim Gençliği’nin misyonunu anlatan bir sunum gerçekleştirildi. Bu sunumda bugün sermaye devletinin gençliğe gelecek ve özgürlük sunamayacağı bunun yanı sıra gençliğin gün geçtikçe daha da geleceksizleştirildiği ve bu biçimiyle ortada yakıcı bir gençlik sorununun olduğu belirtildi. Son süreçte gençlik hareketinde ortaya çıkan kırırdanmaların, saldırılara karşı gençlik kitlelerindeki hoşnutsuzluğun bir dışa vurumu olduğu söylendi. Tüm bu hoşnutsuzluklara rağmen halihazırda gençlik hareketinin parçalı ve dağınık bir tablosu olduğu ve bu tablonun kitlesel bir gençlik hareketi yaratmanın önündeki en büyük engel olduğu vurgulandı. Saldırıların mevcut dağınıklık ile göğüslenemeyeceği ve tek çıkış yolunun birleşik-kitlesel ve militan bir gençlik hareketini yaratmak olduğu dile getirildi. Ekim Gençliği’nin çürümüş kapitalist sistemin karşısına alternatif olarak sosyalist bir işçi-emekçi iktidarını koyduğu belirtildi.

Ekim Gençliği’nin bilimsel sosyalizmin 160 yılı aşan birikiminin bu topraklardaki biricik güvencesi ve Türkiye devrimci hareketinin bugünlere bıraktığı mirasın yarınlara taşıyıcısı olarak mücadelesine devam ettiği söylendi.

Birleşik-kitlesel ve militan bir gençlik hareketi ihtiyacı

Daha sonra ise sermaye sınıfının üniversitelere dönük saldırıları ve birleşik-kitlesel bir gençlik hareketi yaratmanın önemini anlatan bir sunum gerçekleştirildi. Bu sunumda da yeni yayınlanan YÖK genelgesi, son süreçte Dolmabahçe, Cebeci ve ODTÜ gibi eylemliliklerin ortaya çıkardıkları, artan devlet-polis terörü ve soruşturma-ceza saldırılarına değinildi. Sermayenin bütünlüklü olarak saldırdığı ve saldırıları püskürtebilmenin yolunun birleşik-kitlesel ve militan bir gençlik hareketini yaratmaktan geçtiği söylenerek somut olarak bu hareketin nasıl yaratılabileceği geçmiş deneyimlerden örnekler verilerek anlatıldı.

Bu sunumun ardından ise “Nasıl bir üniversite” başlığı tartışıldı. Sosyalizm deneyimlerindeki üniversiteler ve gelecekte yaratılacak olan sosyalist üniversiteleri anlatan bir sunum yapıldı.

Sunumların ardından ise serbest kürsü bölümüne geçildi. Bu bölümde birleşik-kitlesel ve militan bir gençlik hareketini yaratmanın güncel tablodaki karşılığı ve neler yapılması gerektiğine dair canlı tartışmalar yapıldı. Son süreçte yaşanan eylemliliklere dönük müdahalelerde yaşanan eksiklikler ve bundan sonra devrimci müdahalenin daha etkili bir biçimde hayata geçirilmesi ve genç komünistlerin sahiplendikleri önderlik misyonunun gerekleri üzerine tartışmalar yapıldı. Etkinlik Mamak İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu’nun dinletisi ile son buldu.

Gençliğe mücadele çağrısı

YTÜ’de 15. yıl çalışması

“Ekim Gençliği 15. yılında” başlığı taşıyan güncel broşürü YTÜ’deki üniversitelilere ulaştırıldı. Gençlik, özgürlük ve gelecek taleplerine sahip çıkmaya, sosyalizm mücadelesine omuz vermeye çağrıldı.

Üniversite öğrencilerine dönük polis ve devlet terörünü teşhir eden, gençliğin özgürlük ve gelecek taleplerinin yer aldığı broşürler de üniversite içerisinde ve kapı önündeki direniş alanında yaygın dağıtımına konu edildi. Dağıtım sırasında gerçekleştirilen sohbetlerde geleceksizlik dayatması karşısında gençliğin tepkisinden duyulan korkuya değinildi. Gençliği “kadrolu eylemci”, “beyinsiz” vb. diyerek karalayan düzen

sözcülerinin, gençliği işsizliğe ve geleceksizliğe mahkum ettiği, gözaltı ve soruşturma ile yıldırmaya çalıştığı vurgulandı.

Kocaeli’de Ekim Gençliği satışı

Kocaeli Üniversitesi Ekim Gençliği okurları Ekim Gençliği satışı gerçekleştirerek gençliği mücadeleye çağırdı.

Yemekhane içinde başlayan satış, sosyal tesisler önünde devam etti. Fakültelerin kantinlerinde de satış yapılırken öğrencilerle sohbet edildi. Parasız eğitim, öğrencilere dönük devlet terörü ve geleceksizlik üzerine konuşmalar yapıldı. Çalışma kapsamında öğrencilerin olumlu tepkileriyle karşılaşıldı.

Genç-Sen çalışmalarından

Kadıköy’de eylem

Genç-Sen “YÖK’ü kaldıralım, söz hakkımızı alalım!” şiarıyla başlattığı eylemlerin ikincisini 23 Aralık akşamı Kadıköy’de gerçekleştirdi. Kadıköy Boğa Heykeli önünde toplanan Genç-Sen’liler araç trafiğini durdurarak İskele Meydanı’na yürüdüler.

Yürüyüş boyunca yapılan konuşmalarda son dönemde öğrencilere yönelik artan polis şiddeti teşhir edildi. Yürüyüş çevredekiler tarafından yoğun ilgiyle karşılandı ve pek çok kişi alkışlarla eyleme destek verdi.

İskele Meydanı’nda gerçekleştirilen basın açıklamasında öğrencilerin baskı ve zor aygıtlarıyla, karalama kampanyalarıyla susturulmak istendiği belirtildi. Ayrıca açılan tüm soruşturmaların geri çekilmesi, yeni soruşturmaların açılmaması ve Beşir Atalay’ın istifa etmesi talep edildi. Eyleme yaklaşık 90 kişi katıldı.

Öğrenciler tabak kırdı

İzmir Ege Üniversitesi kampüsünde bulunan Kredi Yurtlar Kurumu (KYK) Bornova Öğrenci Yurdu’nda bir süredir yemekhanedeki yemeklerin kalitesi ve fiyatları yurt öğrencilerini rahatsız ediyordu. Bunun üzerine Genç-Sen Yurt Birimi, yemekhane fiyatlarının düşürülmesi ve yurt ücreti karşılığında verilen fişlerle alınan yemeğin öğrencilerin karnını doyurabilecek düzeyde olması talebiyle dilekçe toplamaya başlamıştı. Öğrenciler ayrıca her akşam yemekhanede alkışlarla, çatal-kaşıkları tabaklara vurarak yurt yönetimine seslerini duyurmaya çalıştılar.

Yurt önünde açılan masalarda toplanan bin dilekçe, 23 Aralık günü yapılan eylemden sonra Yurt-Kur Müdürlüğü’ne teslim edildi. Yemekhane sorunlarını dile getirmek için alkışlı protestoya katılan öğrencilerin ise kimlikleri alınarak yurttan atılmakla tehdit edildikleri anlatıldı. Basın açıklanmasının ardından eyleme dikkat çekmek amacıyla öğrenciler yanlarında getirdikleri tabakları yere atarak kırdılar.

“Nasıl bir üniversite?”

YTÜ’de bir haftadır afişler ve Kampüs gazetesi dağıtımlarıyla çağrısı yapılan söyleşi gerçekleştirildi. Tonoz Kafe önünde açılan Genç-Sen masasında toplanan öğrenciler “Nasıl bir üniversite?” başlığını ele aldılar.

Söyleşide “özerk ve demokratik üniversite” kavramı da tartışıldı. Canlı geçen söyleşi, özerklik üzerinden daha ayrıntılı bir incelemenin ihtiyacı ortaya konarak noktalandı.

Haftalık toplantılar sürüyor

Eskişehir Genç-Sen haftalık toplantılarına devam ediyor. 25 Aralık günü yapılan toplantıda iki ana başlık öne çıktı. Birinci başlıkta hafta içi Genç-Sen üyelerine yapılan saldırı ele alındı. Öğrencilerin Genç-Sen üyelerine sahip çıkması ve daha sonraki eylemleri desteklemeleri üzerine konuşuldu.

İkinci başlıkta ise rektörlüğün kendi isteğiyle öğrencilerle görüşmesi ve 3 Ocak’ta öğrencilerin rektörlüğe sunacağı talepler tartışıldı.

Kocaeli çalışmaları

Kocaeli Üniversitesi’nde 23 Aralık günü söyleşi gerçekleştirildi. Hakkını arayan öğrencilere yönelik polis terörü, eğitimin ticarileşmesi ve formasyon hakkının gasbedilmesi ve yetkin mühendislik vb. konuları ele alındı. KOÜ’de neler yapılabileceği üzerine de tartışmalar yapıldı.

Umuttepe yerleşkesinde 29 Aralık günü Kampüs’ün satışı gerçekleştirildi. Yemekhane içinde, sosyal tesislerin önünde ve fakültelerin kantinlerinde yapılan satış ilgiyle karşılandı.

Maraş katliamı lanetlendi!

Buca

İzmir’de Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Buca Şubesi 23 Aralık günü gerçekleştirdiği etkinlikle Maraş katliamını lanetledi. Buca Belediyesi Meclis Salonu’nda gerçekleştirilen panel sinevizyon gösterimi ile başladı.

Gösterimin ardından söz alan Şube Başkanı Şehri Tuğrular katliama değindi. Geçtiğimiz hafta Maraş’a giden protestocuların yaşadığı provokasyonu da anlatan Tuğrular, aynı zihniyetin 32 yıldır korunduğunu ve yaşadığını belirtti.

Etkinliğin panel bölümünde ise Gazeteci **Tuncay Atmaca** ve Yazar **Bilsen Başaran** söz aldılar. Başaran tarihsel belgelere, resmi tutanaklara ve anlatımlara dayanarak katliamın ayrıntılarını anlattı. Katliamın Alevi toplumu için bir travma olduğuna değinen Başaran Alevi toplumunun CHP ile olan ilişkisini de “tecavüzcüsüne aşık olmak”a benzetti.

CHP eleştirilerinin etkinliğe katılan bazı kişiler tarafından tepkiyle karşılanması üzerine konuşmacılar Dersim’i bombalayanın Sabiha Gökçen olduğunu ya da Sivas katliamı sırasında SHP’nin izlemek ile yetindiği gibi çok sayıda kanıta da başvurarak CHP’nin kirli yüzünü teşhir ettiler.

Çiğli

İzmir’de Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Çiğli Şubesi 26 Aralık Pazar günü Çiğli Belediyesi meclis salonunda gerçekleştirdiği etkinlikle Maraş katliamını lanetledi.

PSAKD Çiğli Şube Başkanı Türkan Doğan yaptığı konuşmada Maraş katliamının üzerinden 32 yıl geçmesine rağmen gerçek faillerin elini kolunu sallayarak gezdiklerini ve göstermelik olarak 22 sanığın yargılandığını söyledi. Maraş’ın Alevi-sünni çatışması olmadığını söyleyen Doğan, devletin içinde bazı güçlerin kontrgerilla ile birlikte katliamı planlayarak hayata geçirdiğini belirtti.

Doğan, Maraş’taki korku travmasını şöyle anlattı: “Üç bin kişiyle bir basın açıklaması yapmak için oradaydık. Maraş’a vardığımızda hala insanlar korkuyorlardı, hala insanların üzerinde korku bulutları dolaşıyordu. Kapıları çaldığımızda insanların bakışlarında hep korku vardı. Sanki tekrar aynı olaylarla karşılaşacaklarmış gibi çocuklarını dışarı bırakmak istemiyorlardı. Yürüyüş esnasında bir kısmı korkudan pencerelerinin arkasından bakıyorlardı”

Çiğli Güzeltepe

İzmir’de Alevi Yol Kültür Derneği Güzeltepe (Çiğli) Şubesi 25 Aralık Cumartesi akşamı Çiğli Belediyesi eski meclis salonunda bir etkinlik gerçekleştirdi.

Dernek Başkanı konuşmasında bu katliamların yaşanmasında bugüne kadar örgütlü bir duruş sergilenememesinin olduğunu söyledi ve dernek çalışmalarından bahsetti. İzmir Gündoğdu Meydanı’nda 6 Mart’ta gerçekleştirilecek yürüyüşe herkesi kitlesel olarak katılmaya ve destek vermeye çağırdı.

Dernek başkanının konuşmasının ardından söz alan bir Alevi Dedesi, katliamı yaşamış biri olarak süreci anlattı. Konuşmasına, 1239 yılından başlayarak bilinen bütün Alevi katliamlarını kronolojik olarak aktararak başladı.

Bu katliamlarda yaşanan ölümlerin sayısını verdi. Sonrasında Maraş katliamına ilişkin bazı örnekler anlatarak o dönem çevre illerde bulunan bütün faşistlerin Maraş’a toplandığını ve 12 Eylül darbesinin nasıl hazırlandığının Maraş üzerinden en iyi şekilde görülebileceğini söyledi. 12 Eylül döneminde devrimci mücadelesinden kaynaklı nasıl işkencelere uğrayıp içeride yattığını anlattı.

Yaklaşık 100 kişinin katıldığı ve 2 saat süren etkinlik Maraş katliamının anlatıldığı kısa bir slayt gösterimiyle sona erdi.

Eskişehir

Eskişehir’de ilerici ve devrimci kurumlar işçi ve emekçilerin yoğun olarak yaşadığı Gültepe Mahallesi’nde Maraş katliamını protesto eden bir eylem örgütledi.

Tunceliler Derneği önünde bir araya gelen kurumlar ajitasyon konuşmaları eşliğinde Cemevi önüne meşaleli yürüyüş gerçekleştirdi. Cemevi önüne gelindiğinde okunan basın metninde tüm bu baskılara ve katliamlara rağmen mücadelenin devam ettiği ve bundan sonra da devam edeceği söylenerek işçi ve emekçiler mücadeleye destek vermeye çağrıldı.

Alinteri, BDP, BDSP, DHF, EMEP, ESP, Halkevleri, ÖDP ve SDP tarafından örgütlenen eyleme 250 kişi katıldı.

Gazi Mahallesi

19 Aralık zindan katliamı ile Maraş katliamı Gazi Mahallesi’nde yapılan yürüyüşle lanetledi. Eski karakolda toplanan kitle buradan Cemevi’ne doğru yürüyüşe geçti.

Meşaleli yürüyüşte “Yaşasın 19 Aralık direnişimiz!”, “Anaların öfkesi katilleri boğacak!”, “Bedel ödedik bedel ödeteceğiz! sloganları sıklıkla atıldı.

Cemevi önüne gelindiğinde kitle adına basın açıklaması okundu.

BDP, ÖDAD, ESP, Partizan, Alinteri ve TÖP tarafından örgütlenen eyleme BDSP ve Devrimci Hareket de destek verdi.

Kızıl Bayrak / İzmir – Eskişehir – İstanbul

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Liselerde polis ve soruşturma terörü

Kantin boykotuna polis terörü

Sarıyer Behçet Kemal Çağlar Lisesi öğrencileri 27 Aralık günü kantin zamlarını protesto etmek için kantin boykotu gerçekleştirdi. Öğrenciler evlerinden getirdikleri kek ve börekleri birbirleriyle paylaşırken, topluca aldıkları simitlerin dağıtımı gerçekleştirildi.

Okul idaresi ise kantin fiyatlarına yapılan zammı olağan bulurken, boykotu kırmaya çalıştı. “İyi kalite ucuz fiyata alınamaz” diyen müdür yardımcısı önce yiyeceklerin satıldığını öne sürüp öğrencilere müdahale etmek istedi. Öğrenciler satış yapmadıklarını söyleyince “*Bu simitlerin içinde uyuşturucu satmadığınızı nereden bileyim?*” diyerek provokasyon yaratmaya çalıştı. Yönetim okula polis çağırdı. Okul bahçesinde birçok polis aracı ve bir polis minibüsü konuşlandı.

Su almak için okuldan dışarı çıkan bir öğrenciyi okul bahçesinde darp ederek gözaltına alan polis, arkadaşlarının gözaltına alınmasına engel olmak isteyen iki öğrenciyi de gözaltına aldı.

Gözaltı terörüne karşı okul bahçesinde toplanan öğrenciler saldırıyı protesto etti. Öğrenciler “Katil polis liselerden defol!” sloganları ile polisin okuldan çıkmasını istedi. Bazı öğretmenler de gözaltındaki öğrencilerin serbest bırakılmasını talep etti.

Polis terörü karakolda da sürdü. Karakola götürülen üç öğrenciye “şikayetçi olmadıklarına” dair tutanaklar zorla imzalatıldı. Öğrenciler ifadeleri alındıktan sonra serbest bırakıldı.

Erdal Eren’i anan liselilere soruşturma

22 Aralık günü Erdal Eren anması gerçekleştiren Halil Akkanat Lisesi öğrencileri soruşturma terörüyle karşı karşıya kaldı. 22 Aralık günü gerçekleştirilen anmada öğrenciler “Erdal Eren ölümsüzdür!” sloganı ile bir araya gelmişti. “Erdal Eren ölümsüzdür! / Halil Akkanat öğrencileri” ozalitinin açıldığı anmaya okul müdürü müdahale etmeye çalışmış fakat öğrencilerin tepkisi üzerine geri çekilmişti.

23 Aralık günü ise 2 öğrenci anmadan kaynaklı disipline gönderildi. İki öğrenci “okulun huzurunu bozdukları” gerekçesiyle disiplin kuruluna sevk edildi. Okul-polis işbirliğinde öğrencilerinin velileri aranarak “*Çocuklarınız yasadışı işlere bulaştı. Okulda tutamayız. Tasdiknameyi imzalayın*” denildi.

Disiplin cezası ve aile baskısı ile sindirilmeye çalışan öğrenciler 24 Aralık günü okulun önünün de basın açıklaması gerçekleştirerek disiplin soruşturmasını protesto ettiler. Yaptıkları eylemin arkasında olduklarını, baskıların hiçbir şekilde kendilerini yıldıramayacağını söyleyen öğrenciler Erdal Eren’i asan devletle, bugünkü devletin hiçbir farkı olmadığını belirttiler.

Disiplin cezalarına karşı yapılan bu eylem hemen karşılığını buldu. Eylemin ardından disiplin soruşturmaları geri çekildi.

Devrimci Liseliler Birliği / Esenyurt

İsrail'in “dökme kurşun” vahşeti 2. yılında...

Direnen halklar kazanacak!

27 Aralık 2008'de Siyonist İsrail “dökme kurşun” adını verdiği operasyonla Gazze'ye saldırmıştı. Aralıksız 22 gün süren bu saldırıyla havadan, karadan ve denizden olmak üzere Gazze dört bir yandan kuşatıldı. Siyonist cellatlar bu saldırı sonucunda bin 500 Filistinli'yi öldürdü. Bunun yanı sıra 5 binden fazla Filistinli'nin bedenlerinde kalıcı hasarlar yaratan yaralanmalara yol açtılar. Hamas militanlarının İsrail'e yönelik saldırılarını önlemek yalanına sığınan siyonistler, özellikle Filistinli çocukların ve kadınların öldürülmesiyle tarihin kirliliğine adını kanlı harflerle yazdırdı.

Siyonist İsrail Gazze'yi bir hafta boyunca havadan bombalamıştı, sonra da karadan 6 binin üzerinde ek askeri silah altına alarak ablukayı genişletti. Bu sırada siyonist devletin Başbakan Yardımcısı Avigdor Lieberman, Gazze'ye atom bombası atılmasını önererek kana susamışlığını gözler önüne serdi. Siyonist cellatlar atom bombası atmasalar da fosfor bombaları kullanarak katliamın dozunu arttırdı. Fosfor bombalarıyla Filistin halkı üzerinde kalıcı karaciğer, kalp ve böbrek hastalıklarının oluşmasına yol açtılar. Gazze'deki okulları, hastaneleri, elektrik santrallerini bombalayan siyonistler, kentte altyapı dahilinde ne varsa yok ettiler. Filistin halkına diğer ülkelerden gelen insani yardımların Gazze'ye girişini de engellediler. İnsanın yaşaması için gerekli olan tüm koşulları ortadan kaldırmaya çalışan siyonistler, Filistin halkını yoksulluğa, açlığa ve susuzluğa iterek kenti yok etmek adına her şeyi yaptılar. Tüm bu yapılara karşı Filistin halkı büyük bir direniş sergileyerek siyonist katilleri durdurmayı başardı. İsrail devleti böylece 18 Ocak 2009 tarihinde tek taraflı olarak ateşkes ilan etmek zorunda kaldı.

ABD emperyalizmi bu vahşi saldırıyı açıktan destekledi. Fransa, Almanya gibi Avrupalı emperyalistler de İsrail'in yanında tutum aldılar. Demokrasi ve insan hakları diye naralar atan batılı emperyalist güçler tüm dünyanın gözü önünde, İsrail devletinin Gazze'de işlediği katliama ortak oldular. Gericici Arap ülkeleri de İsrail ile ilişkileri askıya almak şöyle dursun Hamas'ı suçlayacak kadar ileri gittiler. Türk devleti de kendi cephesinden İsrail'i kınadı, ama bunun ötesine geçmedi. İsrail üzerinde basınç yaratacak hiçbir yaptırıma başvurmadi. Ama

ortaya çıkan açığı da Başbakan Erdoğan Davos zirvesinde “one minute” şovuyla işbirlikçi tutumunu gizlemeye çalıştı. Ama aynı başbakan aynı zamanda İsrail ile askeri ilişkileri geliştirdi. Yeni ticari anlaşmalar yapıldı. Siyonist devletle Türk devleti arasındaki yıllık ticaret hacmi 3 milyar dolara yükselerek geçmiş yılların üstüne çıktı. Yine aynı gözyaşlarını Mavi Marmara gemisine yapılan baskınında döken Türk devleti, İsrail'i “özür dileme” gibi ucu açık bir yaptırıma zorlamaya çalışmaktadır. İsrail devletinin cüretkârca, uluslararası sularda, silahsız yardım gemisine saldırmasını cılız tehditlerle geçiştirmeye çalışmıştır. Dahası bu dönemdeki çıkışları başına bela olduğu için bir süredir alttan alta İsrail devletinin gönlünü almak için yapmadığını bırakmamıştır.

Siyonist İsrail devleti Gazze'ye dört yıldır koyduğu ambargoyu uygulamakta ve bu insanlık dışı ambargo hala devam etmektedir. Gazze'nin dünyaya açılan Refah sınırındaki kapısını kapalı tutan Mısır başta olmak üzere diğer gericici Arap devletleri de Filistin'deki bu durumdan bizzat sorumludurlar. Türk sermaye devleti de kendi cephesinden ABD ve İsrail'in uşaklığı rolünü üstlenmiştir. Kasım ayında gerçekleştirilen NATO zirvesinde füze kalkanları kurulmasını kabul eden Türk devleti Ortadoğu halklarına namluların doğrultulmasına yeni fırsatlar verecektir. Zaten İsrail uçaklarının ve askerlerinin eğitim alanlarından biri de Türkiye topraklarıdır. Tüm bunlara izin veren ve işbirliği yapan Türk hükümeti Filistin halkına ve Ortadoğu halklarına ihanet etmektedir.

Gazze'de silinmeyecek bir vahşetin mimari olan siyonist İsrail, yasadışı yerleşimlere, katliamlara, toprak gasplarına, uluslararası hukuk ve insan hakları ihlallerine bugün hala devam ediyor. Siyonistler Gazze'deki Filistin halkını açık hapisane koşullarında yaşamaya mahkum etmeye çalışıyor. Filistin halkı ise yağdırılan tüm bombalara rağmen güçlü bir irade ve kararlılıkla emperyalist-siyonist asaklara karşı mücadelesini sürdürüyor. Tüm zorluklara rağmen Filistin halkı, emperyalist-siyonist kuşatma karşısında diz çökmeden savaşmaya devam ediyor. Bu direnişle de dünya üzerindeki ezilen, sömürülen halklara, işçi ve emekçilere umut olmaya devam ediyor. Bu direnişin birleşik bir cephesi olmayacak, ama

İsrail siyonizmi Taksim'de lanetlendi

Filistin için İsrail'e Karşı Boykot Girişimi'nin çağrısıyla bir araya gelen ilerici ve devrimci kurumlar, siyonist İsrail'in “dökme kurşun” operasyonu ile Gazze'de gerçekleştirdiği vahşeti ikinci yıldönümünde Taksim'de lanetledi. 27 Aralık günü gerçekleştirilen yürüyüşte İsrail'le ikili ilişkilerin kesilmesi istendi.

Taksim Tünel'de bir araya gelen bileşenler “Gazze ablukasının kaldırılması için, işgalin son bulması için, utanç duvarının yıkılması için, mültecilerin geri dönüş hakkı için İsrail'e boykot! / Filistin için İsrail'e Karşı Boykot Girişimi” pankartı ile Taksim Tramvay Durağı'na yürüdüler.

Galatasaray Lisesi önüne gelindiğinde Brezilyalı karikatürist **Carlos Latuff** bir konuşma gerçekleştirerek, Türkiye'de yaşayan halkların İsrail'i boykot etmek için daha çok nedene sahip olduğunu belirtti. Latuff, herkese İsrail ürünlerini ve İsrail'e destek veren firmaları boykot etme çağrısı yaptı. Latuff, “Biz sanatçılar olarak İsrail'e karşı boykotun içinde yer alıyoruz. Bunu kendi sanatımızla ifade ediyoruz” dedi.

“İsrail'le ikili ilişkiler kesilsin!”

Yürüyüş sonunda Filistin için İsrail'e Karşı Boykot Girişimi adına Taksim Tramvay Durağı'nda basın açıklaması okundu. Açıklamayı gerçekleştiren Ayça Şebnem Çakır, İsrail'in iki yıl önce Gazze'ye yaptığı bu saldırıda 1400 kişinin öldüğünü 5300'ün üzerinde kişinin yaralandığını hatırlattı. Çakır, İsrail'in yasadışı yerleşimlere, katliamlara, toprak gasplarına, uluslararası hukuk ve insan hakları ihlallerine devam ettiğini belirterek, komşu ülkelere saldırmaktan da geri durmadığını ifade etti. Erdoğan'ın Gazze ve Mavi Marmara saldırılarında İsrail'i kınama açıklamaları yaptığını belirten Çakır, bir yandan da İsrail ile askeri ve ekonomik anlaşmaların devam ettiğini vurguladı. Çakır, Filistin halkının çağrısıyla 2005'ten bu yana dünya çapında gittikçe yaygınlaşarak örgütlenen BDS - boykot, yatırımların geri çekilmesi ve yaptırımlar-kampanyası kapsamında İsrail ile ikili ilişkilerin kesilmesini talep ettiğini belirtti.

Eyleme BDSP de destekçi olarak katıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

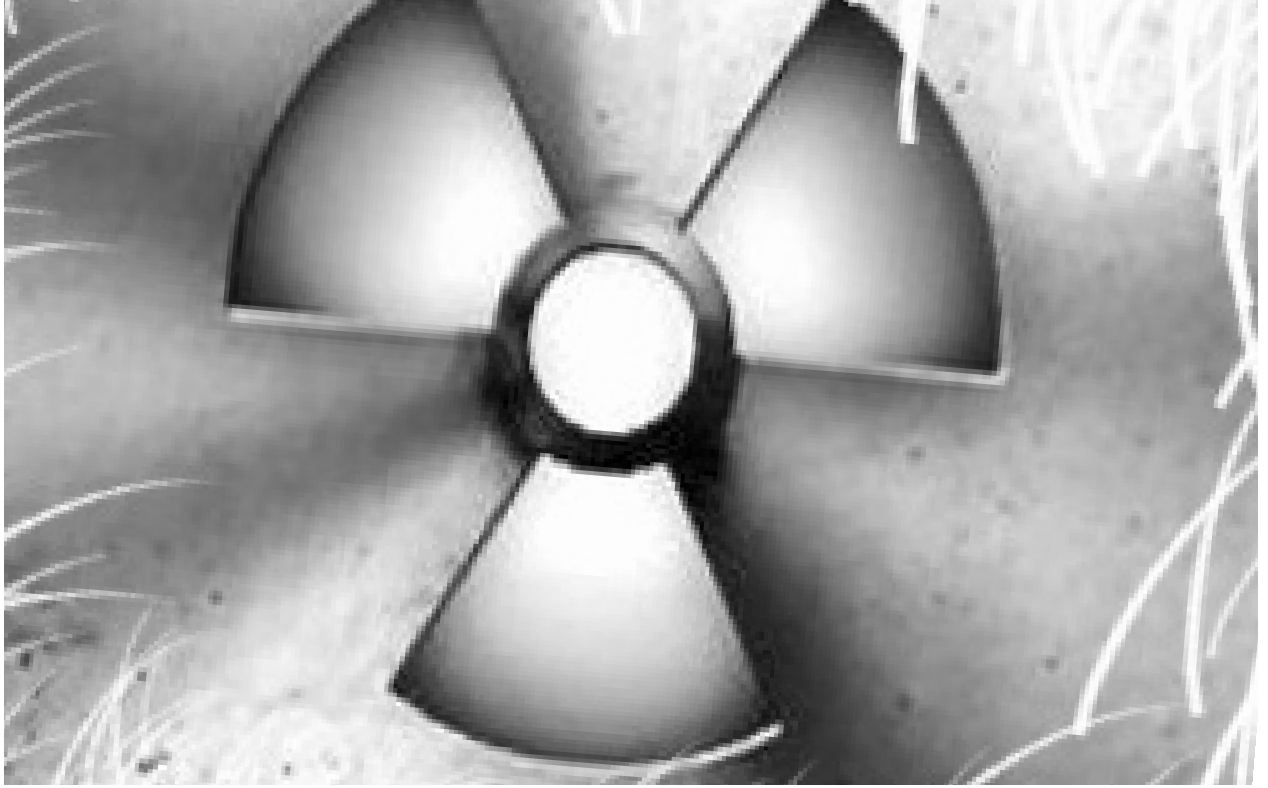
Ölüm dalga dalga hayatı kuşatıyor!

Piyasa koşullarına bağlı olarak gelişen teknoloji insan hayatını hiçe saymaya devam ediyor. Kar güdüsüyle gerekli araştırmalar yapılmadan ve tehlikeleri tam anlamıyla çözümlenmeden piyasaya sürülen teknoloji bir yandan doğal dengeyi bozarken bir yandan da insan nesli üzerinde kalıcı hasarlar bırakıyor. Nükleer santraller bunun en görünür kısmı olsa da günlük yaşamı kuşatan elektronik cihazlar adeta ölüm saçıyor.

Hemen herkesin hayatında bir şekilde yer edinen cep telefonlarının sağlığa verdiği zarar uzun bir süredir biliniyor ve sıklıkla tartışılıyor. Ancak Sakarya Üniversitesi Elektrik-Elektronik Mühendisliği Bölüm Başkanı Prof. Dr. Osman Çerezci'nin yaptığı açıklama mevcut durumun her geçen gün daha da kötüye gittiğini ortaya koydu. Çerezci, son yıllarda daha fazla maruz kalınan elektromanyetik radyasyonun insan sağlığını olumsuz etkilediğini söylerken yüksek gerilim hatları, elektrikli ev aletlerinin yanısıra özellikle baz istasyonları ve cep telefonlarıyla elektromanyetik kirliliğinin ciddi boyutlara ulaştığını dile getirdi. Bunun sonucu olarak da beyin tümörü, kanser, yorgunluk, lösemi, kısırlık, hafıza kaybı, iştahsızlık, uyku bozukluğu, depresyon gibi birçok rahatsızlığın ortaya çıktığını belirten Çerezci neden olduğu araştırmalarla kanıtlanan bir kirlilikten mutlak korunmak gerektiğini anlattı.

Özellikle yeni nesil olarak sunulan 3G teknolojisinin çok büyük zararlar verdiğini söyleyen Prof. Dr. Osman Çerezci “3G’li cep telefonları 2100 MHz frekansla, mikro dalga fırınlar ise 2450 MHz frekansla çalışıyor. Birbirine çok yakın frekanslar. 1800 de masum değil, ancak 2100 MHz frekansla çalışan bir cep telefonu, mikro dalga yayan bir alet. Siz onu beyninize tutarsanız, konuştuğunuz o süre dalga ısınlıyor. 3G’li telefonla konuşmak, mikro dalga fırın kulağa tutuluyormuş gibi beyne elektro manyetik dalgalarla zarar veriyor” dedi. Çerezci şöyle devam ediyor: “Mikro dalga fırında neden 2450 frekans seçiliyor? Bu 2450 MHz, et gibi gıda malzemelerine, biyolojik ürünlere en fazla elektro manyetik ısınlaması yapan frekanstır. İletişim yaparken mikro dalga fırını başımıza tutmuş gibi oluyoruz. Mikro dalga fırına bir kemik, bir de et koyun. Et hemen pişer ve eti elinizle tutamazsınız. Kemik ele alınabilir. Çocuklarımız ve gençlerimiz de et gibi aynı yapıya sahip. Yüksek güçte çalıştığı için daha çok elektro manyetik dalga yayan bu telefonlar, çocukları ve gençleri daha fazla etkiliyor. Uzun süre konuşan bir kişinin bundan etkilenmemesi mümkün değil. Araştırmalar, cep telefonu ile beyin kanser ilişkisini ortaya koymaya başladı.”

Prof. Dr. Osman Çerezci'nin savlarına ise yanıt gecikmedi. İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Biyofizik Ana Bilim Dalı Başkanı Prof. Dr. Tunaya Kalkan 3G’yi aklayarak: “Mikrodalga fırınların 2450 MHz frekansı çok özel ve tam su molekülünün rotasyonu üzerine etkili. Ayrıca birinde en azından 500-600 Watt güç basılırken, cep telefonu mili Watt seviyesinde. Aralarında neredeyse milyon kat fark var” dedi. Yine bir başka 3G savunusu da Teknoloji Bilgilendirme Platformu Başkanı Serhat Özeren'den geldi. Özeren baz istasyonları ve cep telefonlarının radyasyon yaydığı, kanser yaptığı gibi iddiaların doğru olmadığını kaydederek, “uluslararası bilimsel araştırmalar, baz istasyonları ve cep telefonlarının sağlığa olumsuz etkisini ispatlamış değil” dedi. Görünen o ki rakamlar

ve kavramlar yine demagojinin malzemesi yapılmaya devam ediyor. Evet, cep telefonu mikrodalga fırın kadar güçlü olmayabilir, zaten olsaydı birkaç saniye içinde yaklaştığı yerdeki tüm suyu buharlaştırması ve pişirmesi gerekirdi. Ancak etrafınızda birçok ufak çapta elektromanyetik alan yaratan güç kaynağının aynı anda çalıştığını düşündüğümüzde bunun bazı sonuçlarının olacağını kabul etmemek saflık olacaktır. Kansere yol açan “hücre bozulmasının” bu sonuçlar içinde olduğu birçok açıdan kabul edilmiş bir durumdur. Geriye kalan kısmına dair de örneğin sigaranın akciğer kanserine yol açtığına dair kanıtların ağırlıkla “istatistikî” çalışmalar olduğunu ve bundan 15-20 yıl öncesine kadar sigaranın kesinlikle zararsız olduğunu iddia eden oldukça geniş bir uzman kesimin varlığını biliyoruz. Mikrodalga'nın kanserle olan ilişkisi, kendisinin kanseri oluşturması, kanser yapıcı maddelerin hücreye girişini kolaylaştırması veya mevcut kanserli ortamın yaygınlaşmasını hızlandırması şeklinde üç temel biçimde olur. Mikro dalga, DNA'yı onararak kanseri engelleyen melatonin azaltmakta ve dolayısıyla vücudun bağışıklık sistemi zayıflamaktadır. Sonuçta mikrodalgalar nedeniyle lösemi, beyin tümörü, lenfom (lenf bezi kanseri), ben kanseri, erbezi tümörü, çocukluk kanserleri meydana gelmektedir. Cep telefonlarının kanser konusundaki vebaline dair yüksek sesle hiçbir şey dillendirilmiyor olması, telefonlardaki mikrodalga'nın hiç de “eser” miktarda olmadığını açıkça ortaya koymaktadır. Gerçekler tekeller tarafından karartılmakta, bu yönde adımlar atılmasının önüne şimdiden set çekilmektedir.

Tüm bunlara karşın cep telefonlarının insan beyni üzerinde, tam olarak neye yol açtığı bilinmese de” mikrodalga fırın etkisi yaptığı da, bazı “uzman” tetikçiler ne derse desin, bilinen bir gerçektir. Elektromanyetik kirlilik ve bunun en somut biçimi haline dönüşen cep telefonları ve baz istasyonlarının zararları uzunca bir süredir kabul edilen bir gerçeklik haline dönüşmüştür. Elektromanyetik kirliliğin sonuçları hemen oluşmayıp zamana yayıldığı için “hani nerde?” diyenlere cevap, dünya iletişim tröstlerinden biri olan AT&T için çalışıp cep telefonunun zararının olmadığını söyleyen Dr. George Carlo'nun, şirketten ayrıldıktan sonra söyledikleriyle

geliyor: “Laboratuar deneyleri, cep telefonu radyasyonunun genetik şifre bozukluklarına yol açtığını göstermiştir.”

“Tehlikeli Oyuncak” adlı kitabın yazarlarından Prof. Dr. Selim Şeker konuya dair çarpıcı değerlendirmeler yapıyor. 25 yılı aşkın zamandır elektromanyetik radyasyon ve bunun insan üzerindeki etkileri konularında çalışan Boğaziçi Üniversitesi Elektrik-Elektronik Mühendisliği Bölümü hocalarından Prof. Selim Şeker, neredeyse kulağımızın içine sokup beynimize bu kadar yakın tuttuğumuz, elektromanyetik radyasyon yayan başka bir cihazın olmadığını belirtiyor ve şöyle diyor: “Diğer aletlerin kullanımında aldığımız zararı, vücut kendini yenileyerek bertaraf edebiliyor. Oysa cep telefonunu yoğun kullandığımız için buna fırsat vermiyoruz. Cep telefonunun kullanımı gün geçtikçe artıyor. Dolayısıyla daha da bağımlısı oluyoruz ve tehlike gittikçe büyüyor.”

Bu manyetik “tacizin” nicel tanımı ise SAR (Specific Absorption Rate) değeri olarak tanımlanıyor. SAR'ı özgül soğurma oranı, kilogram doku başına yutulan elektromanyetik gücü olarak tanımlayabiliriz. Cep telefonları özelinde daha basitçe bir anlatımla SAR bir GSM cihazının yaydığı elektromanyetik güçtür. Ancak telefon şirketleri bu değerleri telefon kutularının üzerine yazmayı reddediyor. Yasal üst sınır Amerika'da 1.6 w/kg, Avrupa'da ise 2 w/kg. olmasına karşın yasal limitlerin olması gerekenden çok yüksek olduğu ve 1 w/kg'ın üzerindeki değerlerin ciddi anlamda zararlı olduğu uzmanlarca belirtiliyor.

Cep telefonlarının zararları kısaca şu şekilde gruplandırılıyor:

Kısa vadeli zararları (24 saat)

Görüş alanında daralma.

Vücutta bulunan tıbbi cihazlara (kalp pili gibi) zarar vermesi

Yoğun stres ve yorgunluk hissi, konsantrasyon ve dikkat bozulması.

İşitmede geçici aksaklıklar oluşması, kulak çınlaması ve kulaklarda ısınma.

Baş ağrıları

Uzun vadeli zararları (10 yıl)

Genetik yapının bozulması.

Beyaz kan hücresi (lenfoma) ve cilt kanseri.

Kalp rahatsızlıkları.

Hafıza zayıflaması ve beyin tümörü riski.

Kalıcı işitme bozuklukları.

Embriyo gelişiminin zarar görmesi.

Kadınlarda düşük riskinin artması.

Kan hücrelerinin ve bağışıklık sisteminin bozulması.

Yüksek tansiyon. Sperm sayısının azalması.

Elbette GSM sisteminin baş rol oyuncusu baz istasyonlarının saçtığı dehşeti atlamak olmaz. Baz istasyonları GSM iletişimin kapsama alanını genişletmek için genelde yüksek yerlere konan, kutu şeklinde, 4 metre boyunda, iki çubuk antenle bir çanak antenden oluşan ve mikrodalga yayan cihazlardır. Mikrodalga, dalga boyu 0.1-100 cm., frekansı 0.3-300 gigahertz (Ghz) (10⁹ Hz=1 Ghz) olan elektromanyetik dalgalardır. Çubuk antenler mikrodalgaları toplayıp çanak antenlere verir ve bu dalgalar çanak anten aracılığıyla 16 farklı frekanstan ve UHF (ultra-high frequency) üzerinden yayınlanır.

Baz istasyonları tarafından da yayınlanabilen mikrodalgaların dokulara iki temel etkisi bulunmaktadır:

-Mikrodalga dokuları ısıtır. (termal etki)

-Mikrodalga hücrelerin kimyasını bozar (termal olmayan ya da kimyasal etki)

Mikrodalgaların özellikle hücrelerin kimyasını bozarak oluşturduğu etki insan sağlığı açısından önem taşımaktadır. Kimyasal etkiler:

-Hücrelerde büyük moleküllerin (proteinler vb.) deforme oluşu ve DNA tahribi.

-Hücre zarlarının birbirine yapışması ve delikler açılması (elektro-porasyon)

-Ca-ATPaz ve Na-K-ATPaz enzimlerinin bozulması sonucu hücre dışına Ca²⁺, Na⁺ ve K⁺ kaçıışı.

-Sinir zarlarının bozulması: Sinir zarlarının bozulması ile REM uykusu adı verilen rüya görmenin azalışı, EEG değişimleri, uykusuzluk, sinirlilik, unutkanlık, depresyon, baş ağrısı,

başdönmesi, Alzheimer, Parkinson, Multipl Skleroz gibi dejeneratif beyin hastalıkları meydana gelmesi.

Teknolojiye ulaşım ve onun kullanımı kolaylaşırken teknolojinin insan hayatına dair sonuçları halen tam bir muamma. Görünmeyen bir kirlilik eşliğinde hayatımız hatta doğmamış nesillerin hayatı ipotek altına alınıyor ve halen buna dair atılmış en ufak bir adım yok. Bu tam anlamıyla cinayet, örtülü bir katliamdır. Kapitalizm, kar ve rekabet uğruna ölüm saçarken insanlığın en büyük üretimi olan bilgiyi ve onun sonucu ortaya çıkan teknolojiyi de fütursuzca kullanmaktadır. Teknoloji elbette düşman olunacak bir şey değildir ancak karmaşıklaşan teknoloji, konusunda uzman olmayanların teknik olarak çözümlemeyeceği kadar komplike bir biçim kazanmış durumdadır. Hal böyle olunca hemen her insan açısından bir cihazın tanımı onun kullanımına sıkışmak durumundadır. Sonuç olarak yanımızda, sokakta, işte veya evde kullandığımız tüm elektronik cihazların insan sağlığı ve çevre açısından “güvenilirliği” sermayenin denetiminde, onun insafındadır. Yani özetle barışçıl teknolojiyi bile ölüm makinesine çeviren kapitalizm açısından istisna yoktur, odak insan değil artık değerdir.

“Toplumsal yararına ve sermayenin karşısına dikilmek ise aslında kapitalizmin karşısına dikilmekten geçtiğinin farkındayız. Elimizdeki bilgi ve yeteneğin aslında tüm insanlığın yüzyılları aşan yolculuğunun bir ürünü olduğunu ve aslında yine insanlığa ait olduğunu biliyoruz. Bu gün mühendisliği, mimarlığı ve şehir plancılığını toplumcu bir eksende yorumlamak, ne bir iyi niyet tanımıdır ne de mesleğin ayrıcalığı olan konumu savunmak demektir. Bu ait olduğumuz sınıfın görevini yerine getirmek için kendi alanımızda bize düşen tarihsel sorumluluğun tanımıdır. Bu sorumluluğun taraf olmayı ve işçi sınıfının saflarında olmayı gerektirdiğini biliyoruz.” (Toplumcu Eksen 1. Sayı- Merhaba yazısı)

Sermaye için değil toplum için bilim!

Toplumcu Mühendis, Mimar & Şehir Plancıları

25 Aralık 2010 | Taksim

Setlerde eylem var!

Dizi sürelerinin uzun olmasına ve ağır çalışma koşullarına tepki gösteren oyuncu, senarist ve set işçileri 24 Aralık akşamı Taksim’de buluştu. Eylem nedeniyle çekimlere ara verildi.

“Ezel, Fatmagülün Suçu Ne, Gönülçelen, Küçük Sırlar, Türk Malı, Yaprak Dökümü, Kavak Yelleri, Hanımın Çiftliği ve Karadağlar” gibi diziler de setlerini durdurarak eyleme destek verdi.

Senaryo Yazarları Derneği (SENDER) ve DİSK’e bağlı Sinema Emekçileri Sendikası (Sine-Sen) tarafından örgütlenen eylem “Yerli dizi yersiz uzun” sloganıyla örgütlendi. Eylem tarihi olarak 24 Aralık’ın seçilmesinin nedeni ise, 24 Aralık 2008’de gecenin geç saatlerine kadar süren bir setin ardından evlerine giderken trafik kazası geçiren ve hayatlarını kaybeden set çalışanları Zehra Sezgin ve Tülay Ergildi’yi anmaktır.

Eylemde konuşan SENDER Başkanı Nilgün Öneş, eyleme sektörün her kesiminden katılım sağlanmasının eylemin haklılığını gösterdiğini söyledi.

Acımasız reyting savaşlarının kendilerini dünyanın gerisine götürdüğünü ifade eden Öneş, başka ülkelere pazarlanan dizilerin ikiye bölünerek yayınlandığını söyledi.

Dizi sürelerinin bir an önce yasal süresi olan 45 dakikaya indirilmesi gerektiğinin altını çizen Öneş, hedeflerinin, seslerini yetkililere duyurmak olduğunu belirtti. SİNE-SEN Genel Başkanı Zafer Ayden ise dizi sektöründe çalışanları sigortasız çalıştırdıklarına değinerek, yetkili kurumlardan bu konuda girişimlerde bulunmalarını istedi.

Bursa’da iş cinayetlerine karşı eylem

29 Aralık 2005’te Bursa’da kurulu Özay Tekstil adlı fabrikada çıkan yangında yanarak hayatlarını kaybeden kadın işçilerin ölüm yıldönümünde Bursa Kadın Platformu, Türk-İş 8. Bölge Temsilciliği, DİSK Güney Marmara Temsilciliği, KESK Bursa Şubeler Platformu, TMMOB İKK, TTB, Bursa Tabip Odası ve Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu tarafından yürüyüş ve basın açıklaması gerçekleştirildi.

Setbaşı-Mafel önünden başlayan yürüyüşte yolun tek şeridi trafiğe kapatılarak Orhangazi Parkı’na gelindi. Burada Bursa Kadın Platformu’ndan Suna Acar basın açıklamasını okudu.

Açıklamada, Özay Tekstil, Pameks ve Ceylanpınar’da iş cinayetlerine kurban giden kadınlar, İstanbul’da villalarda temizlikçi, bakıcı olarak çalışan ve hız yapan bir aracın durağa girmesiyle hayatını kaybeden kadınlar, Mustafakemalpaşa’daki maden ocağında yaşanan katliamda yaşamını yitiren işçiler hatırlatıldı.

Acar, işçi sağlığı ve iş güvenliği alanında yaşanan, yasal kuralların işverenler lehine gevşetilmesi, denetlemelerde gereğinin yerine getirilmemesi ve denetimin kamusal bir hizmet olmaktan çıkarılıp özel sektöre devredilmesine karşı ses çıkarılmazsa bu ölümlerin süreceğini belirtti. Eyleme yaklaşık 180 kişi katıldı.

İtalya’da öğrenci öfkesi sarsıyor

İtalya’da hükümetin eğitimdeki yıkım programına yönelik öğrenci gençliğin tepkisi devam ediyor. Geçtiğimiz hafta Roma’da militan sokak gösterileri yapan öğrenciler 23 Aralık günü hem Roma’da hem de Palermo’da eylemdeydiler.

Meydanları dolduran öğrenciler özellikle Palermo’da polisle şiddetli çatışmalara girdiler. Roma’daki öğrenci eylemi ise hayatı kilitledi. Eylem sırasında öğrenciler adına yapılan konuşmalarda özellikle geçtiğimiz haftaki eylemlerde sergilenen polis terörü protesto edildi. Öğrenciler polise hitaben “Siz kırmızı bölgede yalnızsınız, bütün Roma bizim” yazılı pankartlar açtılar.

Öğrencilerin en çarpıcı mesajı ise hükümeteydi. Hükümete “Eğer geleceğimizi esir alırsanız, biz de bu şehri ablukaya alırız” mesajı gönderen öğrenciler, meydanları, şehrin içindeki yolları ve hatta otobanları işgal ettiler.

Öğrencilerin öfkesinin nedeni olan eğitim reformu yasa tasarısı ise senato gündeminde bulunuyor ve senatonun bu hafta içerisinde tasarıyı onaylaması bekleniyor. Tasarı üniversitelere verilen devlet desteğinin kısılması, araştırma harcamalarında kesintiye gidilmesi ve öğretim üyelerinin sayısının azaltılması gibi uygulamaları içeriyor.

“Cumartesi anneleri” 300 haftadır hesap soruyor...

“Kayıpların sorumlusu devlettir!”

Tarihi gözaltında kayıpların ve yargısız infazların tarihi olan sermaye devleti, özellikle 12 Eylül 1980 askeri faşist darbesinin sonrasında yüzlerce “faili meçhul” cinayetin altına imza attı.

Sokaklardan kaçırılan, işinden evinden gözaltına alınan yüzlerce kişiden bir daha haber alınamadı. ‘90’lı yıllarda hız kazanan kirli savaş dönemiyle birlikte yoğunlukla Kürdistan bölgesinde olmak üzere alabildiğine arttı. Öyle ki bu dönemde yüzlerce insan kaçırılıp kaybedildi.

Aradan geçen yıllara rağmen kayıplar gerçeği hala sıcaklığını koruyor. Çünkü kayıpların büyük bölümünün akıbetleri tam olarak bilinmediği gibi, “bin operasyon yaptık” diyerek sorumluluğu üstlenenler de devlet tarafından korunmaya devam ediliyor. Yakınları devlet güçleri tarafından kaçırılarak katledilen aileler, aradan geçen 15 yıla rağmen yakınlarının akıbetini soruyor.

Bu mücadele kapsamında Galatasaray Lisesi önünde her hafta cumartesi günü yapılan eylemler ise süreklileşti ve bu eylemlere katılan kayıp anneleri de “Cumartesi anneleri” olarak sembol haline geldiler.

Cumartesi eylemleri kaybetmelerin en yoğun olduğu dönemde, 1995 yılında başladı.

Hasan Ocak ve Rıdvan Karakoç’un ardından devrimciler ve bir grup insan hakları savunucusu ile kayıp yakınları 27 Mayıs 1995’te Galatasaray Lisesi’nin önünde ilk oturma eylemini gerçekleştirdiler.

“Gözaltında kayıpların akıbeti açıklansın, sorumluları yargılsın” talebiyle başlayan oturma eyleminin bu kadar uzun süreceği tahmin edilmiyordu belki. Ama kısa sürede Galatasaray Lisesi’nin önü kayıp yakınlarının çılgınlıklarını yükselttikleri bir yer haline geldi. Kirli savaşın karanlığı içerisinde inatla ve dirençle bu mücadele mevzisi korundu.

Kayıp yakınlarına baskı ve terör

Gözaltına kayıplara karşı mücadeleye tahammül edemeyen devlet, eylemleri baskı ve zor yoluyla engellemeye girişti. Dayak, biber gazları, gözaltılar Cumartesi eylemlerinde eksik olmadı.

15 Ağustos 1998’de başlayan polis saldırısı ve gözaltılar, 13 Mart 1999’a kadar sürdü. Saldırıların sırasında toplam 1093 kişi gözaltına alındı. Baskıları büyük bir dirençle göğüsleyen “Cumartesi Anneleri” inancın ve direncin sembolü oldular. Bu ölçüde de kayıplar konusunda geniş bir toplumsal duyarlılık oluşturuldu.

Eylemler bu biçimde haftaları devirirken 200.

haftadan itibaren oturma eylemine ara verildi. Fakat aradan yıllar geçse de kaybedilenlerin akıbeti ortaya çıkarılamadı, sorumlular da ellerini kollarını sallayarak dolaşmaya devam ettiler.

Bunun üzerine kayıp yakınları, ara verdikleri cumartesi eylemlerine 31 Ocak 2009’da yeniden başladılar. Böylelikle başlayan eylemlerinde kayıp aileleri ve onlara destek verenler 25 Aralık günü Galatasaray Lisesi’nde 300. kez oturdu. 300 hafta önce olduğu gibi ellerinde yine kayıpların fotoğrafları vardı.

300. kez oturdular

Galatasaray Lisesi önünde buluşan kayıp yakınları, kayıpların akıbetini sordular. Sessiz oturma eylemiyle başlayan eylem kayıp yakınlarının konuşmalarıyla devam etti. Kayıp yakınları 300. hafta eylemlerini 16 yıl önce gözaltında kaybedilen **İsmail Bahçeci**’ye atfettiler. Birçok kayıp yakını söz alarak, yakınlarının kaybediliş, katlediliş hikayesini anlattı.

Eyleme destek veren sanatçı **Pınar Sağ** ise şimdiye kadar aydın, yazar ve nice insanların kaybedildiğini söyledi.

Eylemde, İHD İstanbul Şubesi Gözaltında Kayıplara Karşı Komisyon adına Maside Ocak basın açıklamasını okudu. Ocak, gözaltında kayıplarının sorumlusunun devlet ve onun güvenlik güçleri olduğunu söyledi. Adalet arayışlarının süreceğini belirtti.

Açıklamanın devamında İsmail Bahçeci dosyasına ilişkin bilgilendirmede bulunuldu. Bahçeci’nin kaybediliş öyküsü anlatıldı. Açıklamanın son bölümünde ise, Bahçeci Ailesi’nin, Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi’nde devam eden Mehmet Ağar’ın yargılandığı davaya “İsmail Bahçeci’nin gözaltında kaybolması olayında Mehmet Ağar’ın sorumluluğu bulunduğu” gerekçesiyle yaptığı müdahillik talebinin reddedildiği söylendi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Hapishanelerde hak ihlalleri!

Hak ihlallerine dikkat çekildi

Adana’da hasta tutsakların serbest bırakılması talebiyle BDSP, Halk Cephesi, Devrimci Proletarya, İHD, ESP, Emek ve Özgürlük Cephesi, BDP, ODAK ve TUHAYDER tarafından örgütlenen eylemlerden sonuncusu 25 Aralık Cumartesi İnönü Parkı’nda gerçekleştirildi.

Hasta tutsakların fotoğraflarının taşındığı eylemde “Hasta tutsaklar serbest bırakılsın! Tecrite son!” pankartı açılarak basın metni okundu. Okunan metinde Türkiye’de hapishanelerdeki hak ihlalleriyle tutsakların sağlığının bozulduğu, AKP hükümetinin kendisinden önceki hükümetler gibi tecrit sorununa insanlık onuruna yakışmayacak bir bakış açısıyla yaklaştığı söylendi. Hak ihlalleriyle ilgili İHD Adana Şubesi’ne bölgede bulunan Kürkçüler, Osmaniye ve Karataş Hapishanelerinden mektuplar geldiği hatırlatılarak politik tutuklu ve hükümlülerin karşı karşıya kaldığı keyfi tutumlardan bahsedildi. Uygulanan baskılara dikkat çekilerek, bu uygulamaların sonucu olarak Rahmi Öner’in yaşamına son verdiği söylendi.

Kızıl Bayrak / Adana

“Bolu F Tipi yaşanmayacak kadar kötü”

TBMM İnsan Hakları Alt Komisyonu, Bolu F Tipi Cezaevi Raporu’nu açıkladı. Raporda cezaevinin koşullarının yaşanılmayacak kadar kötü olduğu vurgulandı.

Raporda Bolu F Tipi Cezaevi’ndeki tutukluların belirttiği şikayetler şu şekilde yer aldı: “*Disiplin cezalarının keyfi olarak tatbik edildiği, disiplin cezalarına karşı başvurdukları infaz hakimliğinin alabildiğine idareyi kayırdığı, ceza infaz kurumuna ilk girişte (başka bir F tipinden gelmiş olsalar bile) iç çamaşırına kadar -herkesin önünde- soyuldukları, kabul etmemeleri halinde dayak yedikleri, şiddete maruz kalmanın neticesinde, doktor raporu alınsa bile, idarenin; mukavemetten ötürü zor kullanmak zorunda kaldığı şeklinde kendini savunduğu ve bu savunmaya itibar edildiği.*”

Raporda ayrıca müebbet hapse mahkum olanların ciddi bir tecrit altında tutulduğu ve gardiyanlar arasında “A Takımı” adıyla oluşturulmuş bir ekibin tutuklulara yönelik “gayri kanuni” uygulamalarda bulunduğu da belirtildi.

Gözaltı, tutukluluk ve hükümlülük durumları, insan hakları ve bunun sağlık alanındaki yansıması olan hasta hakları ihlallerinin görülebilecek kadar açık olduğu vurgulanan raporda, yemeklerin kalitesiz ve aynı çeşit olması ile sıcak suyun yeterince verilmediği de kaydedildi.

Yürüyüş operasyonunda tutuklama terörü

Bağımsızlık Demokrasi Sosyalizm için Yürüyüş dergisi ve Halk Cephesi çalışanlarına dönük 24 Aralık günü gerçekleştirilen operasyonların ardından gözaltına alınan 12 devrimciden 7’si tutuklandı.

Ozan Yayıncılık bürosu İstanbul Emniyet Müdürlüğü’ne bağlı yüzlerce çevik kuvvet polisi ve özel hareket timleri tarafından basılmış, baskın sonucunda Kaan Ünsal, Naciye Yavuz, Halit Güdenoğlu, Cihan Gün, Sibel Kırlangıç, Serdar Polat, Mustafa Doğru, Musa Kurt, Canan Aydın ve Ertürk Kılıç gözaltına alınmıştı. Aynı gün İstanbul Nurtepe’de Remzi Uçucu, Antalya’da Mehmet Ali Uğurlu da gözaltına alınmıştı.

Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi’nin kararıyla gözaltına alınan devrimciler 27 Aralık Pazartesi Ankara Adliyesi’ne götürülerek savcılık karşısına çıkarıldı. Savcılıkta ifadeleri alınan devrimcilerin tümü tutuklanma talebiyle mahkemeye sevk edildi.

Mahkemeye çıkarılan devrimcilerden Aydın, Kırlangıç, Polat, Doğru, Kılıç tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldı. Diğerlerinin ise tutuklu yargılanmalarına karar verdi.

Tutuklama terörüne maruz kalan devrimciler Sincan F tipi Hapishanesi’ne götürüldüler.

Mücadele Postası

Kızıl Bayrak dergisi emekçileri

Merhaba;

Kavgayla geçen bir yılı geride bırakıp yeni kavga yılını karşılamaya hazırlanıyoruz. Yüreğimiz kıpır kıpır, umutluyuz yeni yıldan.

Ezilenler kavganın güzelliğinden başka bir dünyaya olan özlemlerini nakşediyorlar umut dolu sokaklar. Sokaklar kavgaya çağırıyor. Ezilenlerin bu çağrısı dalga dalga yayılıyor dünyanın sokaklarına...

Dünyanın kapitalist sisteminin değiştirilmesi serüveninde, her zamankinden daha da çok umutluyuz.

Yeni yılda dünyada, yaşamda, mücadelede çok daha farklı olacak. Ezilenler yeni yeni okyanuslara ulaşmak için eski kıyılardan uzaklaşıyorlar.

Yeni yıl umut demektir. Yeni yılda umudu daha da büyütmemizin inancıyla, yeni yılınızı kutluyoruz...

Yeni yılınız kutlu olsun..

Serkeftin...

Vedat Düşkuner – Boysal Demirhan
Tekirdağ 2 Nolu F Tipi
C İlave Tek 69

Deniz Fırtınası

Sen içimdeki yeryüzünün gözü, kulağı sesisin ve isyanımızın tersaneler havzasında karanlığa yakılmış bir deniz fenerisin. Sen amansız bir salgın gibi ölmek sırasının kime geldiği ve insanların susup ırmakların kirlendiği bu yeryüzü cehenneminde binlerce yürek adına, ve bir çadır tezgahında ses, ışık ve yurmuğun diyalektiğisin. Sen keskin öngörüsüyle binlerin omuzbaşlarında bakını yüreği, akli ve ruhuyla ideallerine bir bayrak gibi sarılan uzlaşmaz “model kimlikler” zincirinin son manifestosuna yazan simge isim Kızılslan “dünya hep yuvarlaktır ve sağdan sola dönüyor” bilmektesin soluğunu tut ölü denizde deprem yaratan hareketsin biliyoruz, elbette zor ve uzunca bir yoldan gelmekte. Fakat, aşk olsun ki sana gri gökyüzünü istila etmiş yıldızlar ülkesindesin.

H. Coşkunel

Zindanlardan yeni yıl mesajları...

Merhabalar,

Derginizi yolladığınız için teşekkürlerimi yinelemek isterim.

Bir süredir, sınıf savaşmaları açısından yeni bir yükseliş dönemine giriyor olduğumuz somut belirtileri görüyoruz. Buna eklenen bir dalga olarak, dünyanın dört bir yanında (ve ülkemizde de) ivmelenen işçi, emekçi ve gençlik hareketinin sınıf ekseninin belirginleştirilip ona güç kazandırılmasında, dünya proletaryasının tüm gövdesiyle sürecin en önünde yer alması dileği ve özlemiyle... Yeni yılda her şey gönlünüzce olsun!

Özgür zamanlarda buluşmak dileğiyle...

13 Aralık 2010
Tamer Tuncer
Kocaeli 1 No’lu F Tipi

Değerli “Kızıl Bayrak” emekçilerine;

Dünü bugüne taşıyanların geleceği de yaratacağına olan inancımızla, devrimci iktidar uğruna mücadeleyi 2011’de daha da ileri taşıma kararlılığıyla yeni yılda başarılar diliyoruz.

Devrimci selamlar...

Veysel Kaplan
2. No’lu F Tipi
PK: 145 Kocaeli

Merhaba sevgili dostlar,

Özgürlük ve sosyalizm mücadelesiyle dolu dolu bir yılı geride bırakırken sevgiyi umudu inancı daha da harmanlayarak 2011’in kavga ve zafer yılı olması dileği ve umuduyla yeni yılınızı en içten dileklerle kutluyorum.

Sevgilerimle.

Mehdi Boz
Edirne F Tipi Cezaevi
B1-49

Merhaba dostlar,

İnsandan yana güzelliklerin boy verdiği bir yıl olması dileğiyle yeni mücadele yılınızı kutluyor Giresun’dan selamlarımı gönderiyorum.

Çalışmalarınızda başarılar dilerim.

Mustafa Kocatürk
E Tipi Hapishane D-7
Giresun

Sevgili yürek dostlarım,

Bir yılı daha geride bıraktığımız bugünlerde 2010 yılının son günlerini yaşıyoruz. Sömürgeci sermayedar (cezaevi idaresi tarafından sansürlenmiş kelimeler) bir yılı daha işçilere, emekçilere ve ezilen dünya halklarına yaşamı cehenneme çevirdiler. Yine işten atmalar, baskı, işkence, asimilasyon, tecrit, sosyalist basına yönelik saldırılar, kan ve gözyaşından başka bir şey değildi. Sermaye düzen bekçilerinin sömürü zihniyetiyle baskı, zulüm ve pervasızca saldırılarına rağmen dünya genelinde sosyalizm mücadelesinde de yavaş yavaş bir kıpırdanma yaşandı. Çok küçük

de

olsa sınıf

mücadelesinin yükselişi dünyada düzen bekçilerini tedirgin etti.

Her yeni bir yılda umutlar toprağın derinliğinde filizlenerek yeryüzüne daha da çoğalarak yeşermeye devam ediyor.

Ezilen tüm dünya halklarının bu faşist sömürgeci kanlı düzende tek bir kurtuluşları var. O da gerçek anlamda bir yoldaşlar topluluğunu yaratmaktır. Sosyalist bir yaşam tarzının dışında her şey insanlık, doğa ve tüm diğer canlılar için büyük bir yıkım ve felaketten başka bir şey olmayacaktır.

2010 yılına elveda derken yeni bir umutla 2011 yılına merhaba diyoruz. Bu yeni yıl emeğin yılı olsun, tüm yürek dostlarımızla yüreğimiz mavi gülüşlerin coşkusuyla aynı nehirde akar özlemini duyduğumuz o şahaser güne işte o muhteşem güne gökkubenin altında her türden kuşların şarkılarını dinleyerek halaya duracağız. Siz sevdalarımızın, düşlerimizin, siz özgürlüğünüzün direnç gülleri, dostlarımız ve yoldaşlarımız insanın insanı sömürmediği, diline kilit vurulmadığı, çocukların masum gülüşlerine kurşunların sıkılmadığı bir yeryüzü yaratıncaya dek mücadelemiz sürecektir. Bu inançla siz yürek dostlarımız olan tüm Kızıl Bayrak emekçilerinin şahsında işçilerin, emekçilerin, Kürt halkının ve ezilen dünya halklarının yeni yılını yürekten kutluyoruz.

Ser sala we piroz be... Yüreğimizin olanca sıcaklığıyla, umutla, dirençle ve sevgiyle o direngen yüreğinizi selamlıyoruz. Sevgi ile umut ve inatla kalın. Serkeften.

Mehmet Yamaç
H Tipi Hapishanesi
E/1 Erzurum

EKSEN Yayıncılık Büroları

Kemalpaşa Mh. Otel Asya yanı Vural Apt.
No:2 D:3 İzmit / **KOCAELİ**

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220
Heykel/**BURSA**
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı
Kat: 3
No: 306 **ADANA** Tel: 0 (322) 363 19 94

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

2010'da dünyayı

sosyal mücadele dalgası sardı!

**2011 sokağın ve
barikatların yılı olacak!**